

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 12 ΑΘΗΝΑΙ

ΣΟΦΙΑ ΛΟΡΕΝ

Ἡ ἀντίπαλος τῆς Λομπορίτζιντα
στὸν ἀμείλικτο «ἀνατομικό πόλεμο».

ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑ

Εναρξας
ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 12^{ΟΝ}
16 — 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1956

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις : Σωκράτους 57, 'Αθήναι. Τηλ. 57-081
'Εκδόσις : Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι. » 90-821
Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

'Εσωτερικού : 'Εξάμηνος : Δρχ. 130.—
'Ετησία : » 260.—
'Εξωτερικού : 'Εξάμηνος : \$ 7.—
'Ετησία : \$ 14.—
'Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως
'Αγγελίαι, διαφημίσεις κατά συμφωνίαν
'Απαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του
περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των έκδο-
τών. Τα μη δημοσιευόμενα χειρόγραφα δέν επιστρέφονται.

Διεύθυνσις Συντάξεως : 'Ελένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)
Διεύθυνσις 'Εκδόσεως : Η. Γ. 'Ηλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)
Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
('Αλδου Μανουτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιορισμένης ευθύνης
(Κεφάλαιον δλοσχερώς καταβεβλημένον Δρχ. 400.000)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΣΟΦΙΑ ΛΟΡΕΝ, με την
έντυπωσίακή εμφάνισή της και
με τις προκλητικές δηλώσεις
της κατώρθωσε ν' αμυνθεί τη ση-
μερα τον τίτλο της δημοφιλέστε-
ρης Εύρωπαίας ηθοποιού από
την Τζίνια Λολλομπρόντ. 'Εξ
ού και ο θανάσιμος «άντατομνός
πόλεμος» που έχει εκραγή ανά-
μεσα στις δύο γόησσες της Ιτα-
λικής οδόνος (βλ. σελ. 34—35)
και το οποίο η Έκδοσις πα-
ραμένει μέχρι στιγμής αδέσφατ..

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ :

ΟΙ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ
ΣΤΗΝ ΚΟΡΤΙΝΑ ΝΤ' ΑΜΠΕΤΣΟ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕ ΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΟΜ.
ΑΡΙΘ. ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΤΙΣ

«ΕΙΚΟΝΕΣ»

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Το πολυκύμαντον «μυθιστό-
ρημα» των φάσεων και των έ-
ξελίξεων του πολιτικού βίου
της νεωτέρας 'Ελλάδος, από
την 'Επανάστασι του 1821
μέχρι σήμερα. Γραμμένο ά-
πό τον δημοσιογράφον - ιστο-
ρικόν

Κ. ΓΡ. ΔΑΦΝΗΝ

του οποίου το βιβλίον «'Η
'Ελλάς μεταξύ δύο πολέμων»
εγνώρισε τόσον εξαιρετική έ-
πιτυχία

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΤΙΣ

«ΕΙΚΟΝΕΣ»

το ΣΙΝΕΜΑ μας

Όπου δεις

Μαρία και Γιάννη,

βάλε ψάρια

στο τηγάνι

Υγραέριον

ΣΟΥΠΕΡΓΚΑΣ

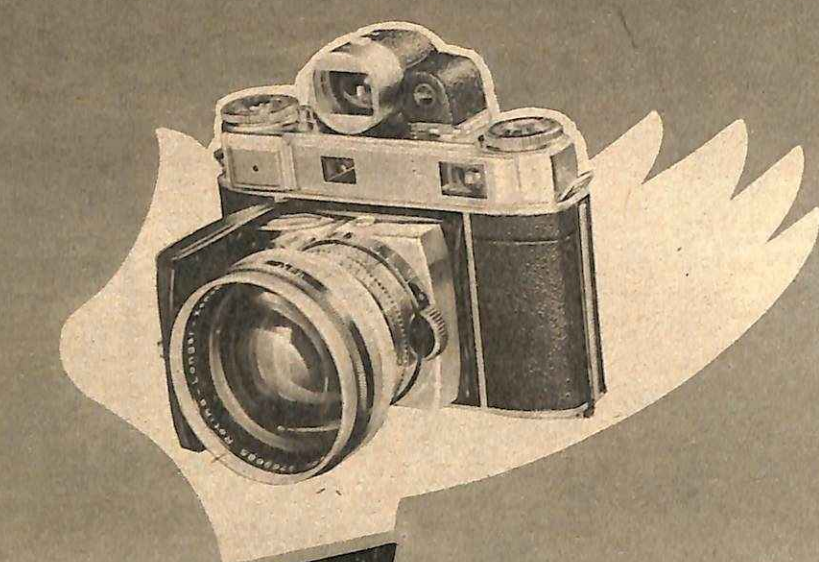
ΤΟ ΔΕΞΙ ΧΕΡΙ
ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

Σ. & Ε. ΜΑΚΡΥΜΙΧΑΛΟΣ & ΣΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΜΟΝΟΙΑΣ 21
ΤΗΛ. 52-705

ΠΡΑΤΗΡΙΑ :

ΑΘΗΝΑΝ : ΔΡΑΓΑΤΣΙΑΝΟΥ 4
ΠΕΙΡΑΙΩΣ : ΒΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΑΔΕΛΑ και ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

Kodak

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ Δ. ΣΚΟΥΡΑΣ
ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 5 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ

«... Τώρα που θα κυκλοφορήσουν χιλιάδες κάρτ-ποστάλ, έπ' ευκαιρία των εορτών, δεν νομίζετε ότι μία σειρά με τοπία της ελληνικής Κύπρου θα ήταν απαραίτητος προς εξυπηρέτησιν του ιερού αγώνος; Έννοείται κάρτ-ποστάλ όχι της στιγμής, αλλά καλλιτεχνικά, αντάξια της ωραίας νήσου...»

Γ. Ι. Μαγγιώρος (Ένταυθα)

Άτυχώς ή σκέψις αυτή, που είναι πραγματικά επιτυχής, έφθασε πάρα πολύ αργά για να πραγματοποιηθ. Όλα τα σχετικά ετοιμάζονται από το φθινόπωρο. Άς ελπίσουμε ότι αυτές τις γραμμές θα τις προσέξουν οι αρμόδιοι τουλάχιστον για του χρόνου. Κι' ακόμη, ως ευχόμεθα, ότι εφέτος ή Κύπρος θα είναι ελεύθερα, ώστε Άνάστασι να εύχονται οι κάρτες, μετά από την Έβδομάδα των Παθών, που για τους Κυπρίους κρατά τόσα και τόσα χρόνια.

ΚΟΠΙΑΣΤΙΚΟ;

«... Γιατί και στα δύο μυθιστορήματά σας δεν ακολουθείτε την συμπλήρωσί των, συνέχεια; Γιατί

παραπέμπετε τους αναγνώστες σας σε άλλες σελίδες; Δεν νομίζετε ότι αυτό είναι κουραστικό λιγάκι;...»

Γρηγ. Γραμματικός (Πειραιεύς)

Όμολογώ ότι όσες δοκιμές και αν έκανα δεν... κουράστηκα γυρίζοντας τις λίγες σελίδες για να βρω την συνέχεια. Πάντως, αυτή την σελιδοποίηση, μάς την επιβάλλουν τεχνικοί λόγοι.

ΛΕΙΠΕΙ;

«...Το μόνο που λείπει από τις ΕΙΚΟΝΕΣ είναι το διήγημα, ελληνικό και ξένο... ίσως αργότερα να γίνι δεκτή ή επιθυμία μας».

Κλεομένης Οικονομόπουλος (Μυτιλήνη)

Όπως θα διαβάσατε ήδη, ή επιθυμία σας εξεπληρώθη, πριν λάβουμε το γράμμα σας! Το ίδιο θα ήθελα να πω και στον έπιστολογράφο μας κ. Γιάννη Μολυβένιο (Θεσσαλονίκη), θα διαφωνήσω όμως μαζί του, γιατί οι περισσότεροι αναγνώσται μας ένθουσιάσθηκαν με το εξώφυλλο των «Λιρών».

ΠΟΜΑΚΟΙ

«...Τόν μουσουλμανισμό τόν ήσπασθσαν μάλλον αργότερα —πρό 100 - 150 ετών— (ας τώ εύρουν οι ιστορικοί) γι' αυτό υπάρχουν ακόμη τοποθεσίες στην περιφέρειά τους με χριστιανικές όνομασίες: «αν Τανάς» ή «ακ γιόρ».

Οι ίδιοι όνομάζουν τόν εαυτό τους «άχρεν» ή «άχριάν». Κατά την Βυζαντινή εποχή και ίσως πολύ πρωτύτερα οι κάτοικοι τών περιφερειών αυτών έλεγοντο «άγριάνες» ή «άγριανόι». Τό Άκράσις ποίος τώ εύρηκε;

Πομάκ τούς λένε οι Τούρκοι τούς όρεινους αυτούς και Τσιτάκ τούς πεδινούς μουσουλμάνους τής Θράκης. Ποίος εύρηκε τήν βουλγαρικήν έτυμολογίαν; Άν πήτε και για τήν ελληνικήν, ή προέλευσις τού Πομάκ από τώ ποιμήν είναι όπως και ή τού κανταύφιου που «κατά ύψη» δαίνει 'Η Μέδουσα (Μέμκοβα) δεν είναι τώ χωριό τών πομάκων, είναι ένα από τά πομάκικα χωριά.

Πομάκικη γλώσσα: 2)5 παρεφθαρμένα τελείως βουλγαρικά, 2)5 καθαρά τούρκικα, 1)5 ελληνικά ως π.χ. προσκεφάλ, κόκκαλα, σταφίδα κτλ. κτλ.

Μαθαίνουν εύκολώτατα Έλληνικά και τά όμιλούν άπταιστα, κατ' αντίθεσιν προς τούς Τούρκους τού Γιακά και τού Όδα (κάμπου) που δυσκόλως άθρρώνουν καθαρά ελληνικές λέξεις και πρό πάντων όσες άρχίζουν από στ σπ κτλ. κτλ. «Ιστέφανος, 'Ιστύρος και 'Ιστέργιος...»

ό Τοζοτ... ΟΚΤΣΟΥ

Άτυχώς, ό συντάκτης τού σχετικού άρθρου ταξιδεύει εκτός τών Άθηνών. Δημοσιεύω, λοιπόν, τήν έπιστολήν σας χωρίς... άπάντησι.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ

«... Σας έσωκλείω 11 φωτογραφίες από ένα ταξίδι μελέτης —υποτροφία τής γαλλικής κυβερνήσεως επί τουριστικών θεμάτων... Σε περίπτωσι μη δημοσιεύσεως, παρακαλώ να μου έπιστραφούν...»

Ι. Τσαλουχίδης (Θεσ)νίκη)

Εύχαριστούμε για τήν προσφορά. Δύο μόνον φωτογραφίες ίσως να μās έκαναν. Οι άλλες δεν είναι καλές. Πάντως οι ΕΙΚΟΝΕΣ δεν δέχονται έκτυπώμενες φωτογραφίες. Μόνον αρνητικά και πάλι υπό ώρισμένους προϋποθέσεις. Όσο για τήν έπιστροφή, δεν σας είναι άραγε γνωστό ότι «υλικό δημοσιευμένο ή μη δεν έπιστρέφεται»; Θα κάνω όμως μία εξαίρεσι. Μόνον όμως για να έπιβεβαιώσω τόν σχετικό κανόνα!

ΤΑ ΣΚΙΤΣΑ ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

«...Τά δύο σχεδόν όμοια σκίτσα με τήν έλάχιστη διαφορά δεν είναι πάντοτε σωστά. Είτε υπάρχουν περισσότερες, είτε λιγώτερες διαφορές. Συγχρόνως και ή έκτύπωσις τά κάνει να παρουσιάζουν μερικές μικροδιαφορές. Τί θα γίνη; Γιατί τώ παιγνίδι είναι διασκεδαστικό...»

Ν. Ξ. Πεχνιγιάννος (Ένταυθα)

Θά δοθί μεγαλυτέρα προσοχή, αν και όσο κι' αν πρόσεξα ιδιαίτέρως, δεν δρῆκα να έχετε δικαιο.

★ Συχνά μās κοπιάρουν, ούδέποτε μās φθάνουν.

Μοντέλο «ΔΕΕΛ» σέ χρώμα μαύρο, υαρόν γλασέ, Νικοτίν, κ. Α. π.

Μουριάδης
ΣΤΑΔΙΟΥ 4

“ΑΛΕΚΤΩΡ”

ΡΟΔΟΣ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

ΑΠΟΨΙ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΔΙΑ ΚΡΙΝΟΝΤΑΙ (ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ): Η ΑΓΟΡΑ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ, ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ. ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ, ΤΟ ΚΑΣΤΕΛΛΟ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ

ΕΜΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΛΑΦΙ ΠΟΥ ΓΛΥΤΩΣΕ ΤΟ ΝΗΣΙ ΑΠΟ ΤΑ ΦΙΔΙΑ. ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟ ΦΡΟΥΡΙΟ, ΠΟΥ ΦΥΛΑΓΕ ΑΛΛΟΤΕ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ

Φωτ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗ

Η καλύτερη ώρα για ν' αντικρύσει κανείς τη Ρόδο είναι ή απογευματινή. Νά εισπλεύσει στο λιμάνι της τη στιγμή που το ήλιο-βασίλειμα εξαυλώνει σε μιά χρυσή αποθέωση όλον τον θεαματικό χώρο. 'Η Ρόδος, νυχελικά εξαπλωμένη στους λόφους της, στεφανωμένους απ' τις πράσινες ζώνες των αμπελώνων και των κήπων, προσφέρει ανάγλυφη στον επισκέπτη της την έκπληξη της διπλής της ζωής. 'Απ' το ένα μέρος ή σύγχρονη πόλι με τὰ μεγάλα κτίρια, τὰ επιβλητικά της ξενοδοχεία, την οικοδομική της μεγαλοπρέπεια, που ξεχύνεται ως τις ακτές και θεοβαίνει την τουριστική της επάρκεια και δικαιολογεί τον χαρακτήρα ενός διεθνιστικού τουριστικού κέντρου. Μιά πόλι καινούργια, χαρούμενη, ζωηρή, γελαστή, δολανθιστή. Κι' από το άλλο μέρος, ή παλιά Ρόδος, της τούρκικης σκλαδιάς' ένα κομμάτι ξεχωριστό, που διατηρεί τον δικό του ιδιότυπο χαρακτήρα, τον βουλιαγμένο στην πένθιμη ατμόσφαιρα ενός καταθλιπτικού παρελθόντος. Δρόμοι στενοί, συχνά λασπωμένοι, καλντερίμια άνηφορικά, σπιτία μικρά, ταπεινά, στοιβαγμένα το ένα δίπλα στο άλλο, προσόψεις τεφρές, και κάπου ένας πλάτανος, με τον κορμό του χτισμένο, στη βάση, κυκλικά, με χαμηλό πέτρινο πεζούλι. Και κάπου ένας μιναρές, που λογχίζει τη γαλανή αίθρία.

Δέν ήταν δυνατόν 390 χρόνων δεσποτεία να μην αφήσει έκδηλα τὰ ίχνη της. 'Η Ρόδος υπότά-

χτηκε στον σουλτάνο Σουλεϊμάν τον Β' στις 23 Δεκεμβρίου 1522 και λυτρώθηκε από τον κατακτητή —για να πέσει σε άλλον— στις 4 Μαΐου 1912.

'Αλλά δέν είναι ή τουρκική περίοδος της Ρόδου, μόνον, που άφησε τὰ ίχνη της —ίχνη άλλωστε άπλου γραφικού ενδιαφέροντος και περιεργείας, χωρίς μνημεία διαρκείας και πνευματικού περιεχομένου. 'Όλες οι εποχές της Ρόδου, από την αρχαιότητα ως σήμερα, συναντώνται εκεί, ανάμεσα από τη σφύζουσα σύγχρονη ζωή. 'Η ιστορία της είναι διάχυτη. Και ή πόλι όλόκληρη είναι το πιο μεγάλο και πιο χαρούμενο μουσείο του κόσμου.

'Ακριβώς ανάμεσα από τη νέα πόλι και την τούρκικη συνοικία μεσολαβεί μιά άλλη παρένθεσι. 'Η Ρόδος των ιπποτών. Οι σταυροφόροι του τάγματος του 'Αγίου 'Ιωάννου έμειναν στο νησί διακόσια δέκα τρία χρόνια —από το 1309. Δυο αιώνες μόνον. 'Η μικρότερη περίοδος απ' όλες της ιστορίας της Ρόδου, την αρχαία, την ελληνιστική, τη ρωμαϊκή, τη βυζαντινή, την τουρκοκρατούμενη. 'Ωστόσο αυτή είναι που έδωσε στην πόλι τον οριστικό χαρακτήρα της. Μιά πόλι μεσαιωνική, που τη σεβάστηκαν οι μεταγενέστεροι κατακτητές και ο χρόνος. Μιά πόλι όπου γράφτηκε ή τελευταία σελίδα της ιστορίας των Σταυροφοριών.

Η ΓΡΑΦΙΚΗ ΠΟΛΙ ΤΗΣ ΛΙΝΔΟΥ ΜΕ ΤΑ ΛΕΥΚΑ ΣΠΙΤΑΚΙΑ ΤΗΣ. ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ Ο ΟΡΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΛΟΦΟΥ ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ

ΡΟΔΟΣ

ΚΟΛΩΝΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΤΕΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Τὴν περπατὰς καὶ ζῆς μιὰν ἀτμόσφαιρα κα-
ταθλιπτική, παρωχημένη καὶ πολεμική νὰ σ' ἐ-
ξουσιάζῃ. Ἕνα κάστρο πελώριο, σταχτοκίτρινο.
Πέτρινοι ὄγκοι, σκυθρωποί, πού μάταια πασχί-
ζουν νὰ γλυκάνουν τὴν αὐστηρότητά τους οἱ πε-
ριπτύξεις τῶν κισσῶν. Καμάρες πού ἤχουν ἓνα
δαρύγδουπο πέρασμα σιδηρόφρακτων ἵππων.
Πολεμίστρες, πού σὲ κάνουν νὰ ψάχνῃς τὴ θάλασ-
σα, βέβαιος πὼς κάπου στὸν ὀρίζοντα θάχῃ ξε-
μπουκάρει ἐχθρικός στόλος. Καστρόπορτες, κεν-
τημένες μὲ τ' ἀνάγλυφα σύμβολα τῶν ἱπποτῶν...

Ἀνεβαίνοντας τὸ ἀνηφορικό καλντερίμι τῆς
ὁδοῦ τῶν Ἱπποτῶν, βουλιάξεις χωρὶς νὰ τὸ θέλῃς
αἰῶνες πίσω. Ζῆς τὴ διάχυτη μεσαιωνικὴ ἀτμό-
σφαιρα. Τὰ οἰκοδομήματα, δεξιά κι' ἀριστερά,
εἶναι ὅπως τ' ἄφησαν. Μὲ βαρεῖες ἐξώθυρες, μὲ
καγκελλόφρακτα παράθυρα, μὲ σκαλισμένα οἰκό-
σημα... Στὸ Καστέλλο, —ξαναχτισμένο ὅπως ἦ-
ταν πρὶν γκρεμιστῇ— φαντάζεσαι παρελάσεις
καὶ λάβαρα καὶ ἐγείστρες. Καὶ στὸ νοσοκομεῖο
τους μὲ τὴν τεράστια αἰθουσα καὶ τὰ μικρά—
μικρά, κατασκότεινα κελιά ὀλόγυρα τῶν μονα-
χῶν νοσοκόμων, εἰσπνέεις ἓνα κλίμα μελαγχολίας
καὶ ἀγχους, γίνεσαι κι' ὁ ἴδιος ἴσκιος βαρὺς, κι'
ἀκούς τ' ἀγκομαχητὰ τῶν λαθωμένων πού δὲν ὑ-
πάρχουν, καὶ βλέπεις, σὲ νύχτες πυρετικῆς ἀγω-
νίας, νὰ δγαίνουν μὲ τὸ κερί στὸ χέρι οἱ γιατροὶ
καλόγεροι, πού ἔχουν τὴν προσευχὴ γιὰ κυριώ-
τερο φάρμακο... Εἶναι ἡ ἴδια ἀκριβῶς ἀτμόσφαι-
ρα πού φαντάζεσαι διαβάζοντας τὸ «Θανατικὸν
τῆς Ρόδου» τοῦ Ἑμμ. Γεωργιλᾶ (1498 μ. Χ.).

Ἀπὸ τὴ Ρόδο τῆς κλασικῆς περιόδου ἐλάχι-
στα εἶναι τὰ ἴχνη, μέσα στὴν πόλι. Τὸ στάδιο
μόνον, πού μᾶς θυμίζει τὴν οἰκογένεια τοῦ ἀθλη-
τοῦ Διαγόρα, «πρωτοπυγμάχου» τῆς Ρόδου. Κό-

ρη του ἦταν ἡ περίφημη ἐκεῖνη Καλλιπάτειρα, ἡ
ἀρχόντισσα, πού εἶχε τὴ δικαιολογημένη ἀξίωσι
νὰ εἰσχωρήσῃ στοὺς ἀγῶνες τῆς Ὀλυμπίας, μο-
λονότι ἀρχαῖο ἔθιμο ἀπαγόρευε τὴν εἰσοδο γυ-
ναικῶν. Ἄλλ' αὕτὴ δὲν ἦταν μόνον κόρη ἀθλητοῦ,
μὰ καὶ μητέρα τριῶν γιῶν ὀλυμπιονικῶν, τοῦ Δα-
μάγηνου, τοῦ Ἀκουσίλαου καὶ τοῦ Δωριέα.

Νὰ μ' ἀφήσετε πρῆπει, ἑλληνοδίκες,
βάζει στὸ στόμα τῆς ὁ Μαβίλλης στὸ γνωστὸ
σονέτο του γιὰ τὴν Καλλιπάτειρα.

Μὲ τίς ἄλλες γυναῖκες δὲν εἶμαι ὅμοια·
στὸν αἰῶνα τὸ σῶί μου θὰ φαντάξῃ
μὲ τῆς ἀντρείας τ' ἀμάραντα προνόμια...

Τὶς ἀθλητικὲς δάφνες τῆς οἰκογενείας τῆς
ἐγκωμιάζει καὶ ὁ Πίνδαρος μὲ τὸν ὕμνο του στὸν
«Ρόδιο Διαγόρα». Ἀγάλματα ἐξ ἄλλου τῶν νικη-
τῶν ἐστόλιζαν τὴν πόλι. Καὶ μόνον αὐτά; Τρεῖς
χιλιάδες ἀγάλματα ἐν συνόλῳ σημειώνει ὁ Πλί-
νιος, τὸν α' μ. Χ. αἰῶνα. Κι' ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἑκα-
τό, τουλάχιστον, ἦταν κολοσσιαῖα, μὲ πρῶτο καὶ
καλύτερο τὸν καταπληκτικὸ ἐκεῖνον «Κολοσσό»
τῆς Ρόδου, πού συγκαταριθμεῖτο στὰ ἑπτὰ θαύ-
ματα τῆς ἀρχαιότητος. Χώρια οἱ ναοί, τὰ δημόσια
κτίρια, τὰ θέατρα, οἱ ἀκαδημίες, τὰ γυμναστή-
ρια. Τὸ ἰσχυρὸ ναυτικὸ τῆς Ρόδου, καθιστοῦσε
τὴν συμμαχία τῆς πολιτείας περιζήτητη, ὥστε τὸ
νησί νὰ παίζῃ πρωτεύοντα ρόλο στὶς ἱστορικὲς
ἐξελίξεις, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ὀμήρου ὡς τὸν
καιρὸ τῆς Ρωμαϊκοκρατίας. Κι' ὅμως, οἱ πολεμι-
κὲς περιπέτειες δὲν ἐμπόδιζαν μιὰ συνεχῆ ἀνθισ-
τὴς τέχνης καὶ τοῦ πνεύματος. Εἶναι κρίμα πού
ἀπὸ τοὺς καλλιτεχνικοὺς ἐκείνους θησαυροὺς τί-
ποτε σχεδὸν δὲν διασώθηκε. Τὸ μουσεῖο τῆς Ρόδου,
πού στεγάζεται στὸ παλάτι τῶν ἱπποτῶν, εἶναι

ΤΑ ΠΑΝΑΡΧΑΙΑ ΑΠΟΜΕΙΝΑΡΙΑ ΤΩΝ ΝΑΩΝ ΤΗΣ ΚΑΜΕΙΡΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

πλούσιο σὲ ἀποκτήματα, ἀλλὰ ὁ πλοῦτος εἶναι
κυρίως ἀριθμητικός, κι' ὄχι ποιοτικός. Ἀνώνυμα
τεμάχια ἀρχαίας τέχνης, ὄχι ἀπὸ τὰ καλύτερα,
ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα ξεχωρίζουν ἓνας γενᾶτος
Διόνυσος καὶ ἓνα κεφάλι τῆς Ροδίας Ἀφροδίτης.
Πιὸ πλούσια, πιὸ αἰσθητὴ εἶναι ἡ παρουσία τῆς
ἀρχαίας ζωῆς στὰ μαρμάρια ἐρείπια τριῶν ἄλ-
λων πολιτειῶν τῆς Ρόδου, Λίνδου, Καμείρου καὶ
Ἰαλύσου, ἀπὸ τὴ συνένωσι τῶν ὁποίων προέκυ-
ψε ἀργότερα, τέσσερες αἰῶνες π. Χ., ἡ πόλις τῆς
Ρόδου.

Ἀπὸ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἄρχισε καὶ συνε-
χίζεται μιὰ καταπληκτικὴ ἀνθιστὴ τέχνης. Ἡ Ρο-
δικὴ γλυπτικὴ, ἐπὶ τρεῖς ὀλόκληρους αἰῶνες,
κατεῖχε τὰ σκήπτρα σ' ὀλόκληρὴ τὴν Ἑλλάδα.
Τὰ κεραμεϊκὰ τῆς, τὰ βάζα, τὰ πιάτα, ἦταν πε-
ρίφημα σ' ὅλον τὸν τότε γνωστὸ κόσμον. Κι' ἐξα-
κολουθοῦν καὶ σήμερα νὰ προκαλοῦν ζωηρὸ τὸ
ἐνδιαφέρον τῶν ἐπισκεπτῶν καὶ ν' ἀποτελοῦν ἐ-
ναν ἀπὸ τοὺς σημαντικοὺς πόρους τοῦ νησιοῦ.
Προϊόντα τοπικῆς τέχνης καὶ μακριᾶς παράδο-
σης, εἶναι διακοσμημένα μὲ στυλιζαρισμένες μπορ-
τούρες, μὲ σταθερὸ μοτίβο τὸ ἐλάφι, —ἱερὸ σύμ-
βολο τοῦ νησιοῦ— καὶ τὰ τριαντάφυλλα, —ἄ-
φου καὶ τὸ ρόδο εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ σταθερὰ μοτί-
βα τῆς πόλεως. Τὴν ἴδια καλλιτεχνικὴ γραμμὴ
ἀκολουθοῦν οἱ τοπικοὶ τεχνίτες καὶ στ' ἄλλα δειγ-
ματα λαϊκῆς τέχνης: τ' ἀσημικὰ, πού κάνουν
τὴ Ρόδο ἓνα κέντρο ἐξάμιλλο τῶν Ἰωαννίνων, οἱ
τάπητες, τὰ κεντήματα, τὰ κάθε εἶδους κοσμή-
ματα. Καὶ στὰ εἶδη αὐτὰ ὑπάρχει ἐπίσης μακρό-
τατὴ παράδοσι, ἀφοῦ ἡ ἱστορία μᾶς πληροφορεῖ
ὅτι τὰ γυάλινα περιδέραια τῆς Ἰαλύσου, ὅπως
καὶ τὰ κεραμεϊκὰ τῆς Καμείρου, ἦσαν περιζήτη-
τα ὡς τὴν Σικελία.

Μέσ' ἀπὸ τίς ποικίλες ἱστορικὲς φάσεις πού
πέρασε τὸ νησί, ἡ τέχνη του διατήρησε ἀνόθευτὴ
τὴν πανάρχαια καλαισθητικὴ ἀντίληψι, ὅπως ἄ-
κριβῶς οἱ κάτοικοι διατήρησαν ἀλόβητὴ τὴν ἐλ-
ληνικότητά τους, ὥσπου, μετὰ τὸν τελευταῖο πό-
λεμο, ἐνσωματώθηκαν μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα.

Σήμερα ἡ Ρόδος εἶναι τὸ χαρούμενο νησί
τῶν λουλουδιῶν, τῆς ἀνάπαυσης, τῶν ἐκδρομῶν.
Τὰ δημόσια κτίριά της ἔχουν γίνῃ σὲ ἀρχιτεκτο-
νικὲς ἐπινοήσεις καὶ ὕψος πού διατηρεῖ μιὰ μον-
τερνοποιημένη προέκτασι τῆς μεσαιωνικῆς ἀτμό-
σφαιρας. Τὰ μεγάλα σύγχρονα ξενοδοχεῖα τῆς
ἐπαρκοῦν σ' ὅλες τίς ἀπαιτήσεις, καὶ σ' ὁποιο-
δήποτε ἀριθμὸ ἐπισκεπτῶν. Τὰ πάρκα, τὰ ἔλση,
οἱ κήποι, σὲ διαρρυθμισὶ καὶ πλούτῳ ἀρχοντικῆς
ὕποδολης, ὑπογραμμίζουν μιὰ παλαιὰ ὀμορφί-
α πού πολλές ἄλλες ἐλληνικὲς πολιτείες θὰ τὴ ζη-
λευσαν. Κι' ὕστερα, τόσες ἄλλες, μικρὲς καὶ ἀση-
μαντεῖς λεπτομέρειες πού, ἐν τούτοις, στὸ σύνο-
λό τους συγκροτοῦν θαυμάσιους δρους διαμονῆς,
ἀπασχολήσεως καὶ ἐναλλαγῆς ἐντυπώσεων. Ἡ ψι-
λὴ χρυσὴ ἄμμος τῆς ἀμμουδιάς, γιὰ τὰ θαλάσ-
σια μπάνια. Τὰ περίφημα ἀσπρόμαυρα δάσκα-
λα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιστροφῶνται, σὲ λιτοὺς συν-
δυασμοὺς μωσαϊκῶν συνθέσεων, οἱ αὐλὲς καί,
συχνά, οἱ προσόψεις τῶν σπιτιῶν. Τὰ διαλεκτὰ
εἶδη τῶν κρασιῶν. Οἱ ποικιλίες τῶν λικέρ καὶ
τῶν ἀρωμάτων. Τὰ φτηνὰ προϊόντα τῆς λαϊκῆς
τέχνης. Οἱ παραδείσιες σκηνογραφίαι τῆς ἐξοχι-
τῆς Ρόδου καὶ τῶν περιβολιῶν τῆς. Κι' ὕστερα,
οἱ διάσπαρτες σ' ὅλο τὸ νησί τοποθεσίες, ὅπου
σὲ δὴγόνιν μὲ κάθε ἀνεστὶ καὶ τουριστικὰ γραφεῖα,
τοποθεσίες ἀρχαιολογικοῦ ἐνδιαφέροντος ἢ φυσι-
κοῦ κάλλους: ἡ Καλλιθέα μὲ τίς πηγές τῆς, τὸ

Ροδίτι μὲ τὰ νερά του καὶ τὰ νοῦφαρα, ἡ κοιλά-
δα μὲ τ' ἀμέτρητα σύννεφα τῶν πεταλουδῶν, μέ-
σα σ' ἓνα πλατανόρρεμα ὅπου τὸ χέρι τοῦ ἀνθρώ-
που καὶ ἡ σοφία τῆς φύσεως ἔχουν διαμορφώσει
ἓνα χώρο ὄνειρου καὶ ρέμβης —χαρακτηριστικὸ
ἄλλωστε ὅλων τῶν τοποθεσιῶν τῆς Ρόδου, καὶ
στοιχεῖο πού, δίχως ἄλλο, ἔχει συντελέσει ὥστε
τὸ νησί ν' ἀποτελῇ τὸ προτιμημένο κρησφύγετο
γιὰ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος τῶν περισσοτέρων ζευ-
γαριῶν. Στ' ἀξιοθέατα —γιατί εἶναι ἀπὸ τὰ ὑ-
ποδειγματικώτερα τῆς Εὐρώπης— πρέπει νὰ συγ-
καταριθμῇ καὶ τὸ Ἐνυδρεῖο, πού ἀνήκει στὴν
Ἀκαδημία Ἀθηνῶν κι' ἔχει νὰ προσφέρῃ θαυμα-
στὲς ἐκπλήξεις ἀπὸ τὰ παράξενα καὶ ἀγνωστα
τοῦ ἐνάλιου πλούτου.

Θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι ὁ ἐσωτερικὸς
τουρισμὸς θαυματουργεῖ στὴ Ρόδο. Ἀλλὰ δὲν
ἐξαντλεῖ ὅλες τίς δυνατότητες τοῦ νησιοῦ, πού
εἶναι μεγάλες καὶ ἱκανὲς γιὰ μιὰ τουριστικὴ κί-
νησι σὲ διεθνὴ κλίμακα. Καὶ πρὸς τὴν κατεύθυν-
σι αὕτῃ νομίζουμε ὅτι πρέπει νὰ στρέψῃ ὅλο τὸ
ἐνδιαφέρον τῆς ἡ τουριστικὴ ὑπηρεσία.

Ἄλλωστε, ἂς μὴ λησμονοῦμε πὼς καὶ στὰ
παλιὰ χρόνια, σ' ὅλη τὴν ἱστορικὴ διαδρομὴ τῆς
Ρόδου, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ τότε οὔτε ὁ ὅρος οὔτε
ἡ ἐννοια τοῦ «τουρισμοῦ», ὑπᾶρχε ἐν τούτοις με-
γάλη καὶ ζωηρὴ ἀνθιστὴ. Στὴ Ρόδο θὰ δοῦμε νὰ
ἔχουν περάσει —καὶ πολλοὶ νὰ τὴν ἔχουν μνη-
σει— τὰ γνωστότερα ὀνόματα τῆς ἱστορίας, μὲ
πρώτῃ καὶ καλύτερη τὴν... Ὠραία Ἑλένη. Μετὰ
τὸν Τρωικὸ πόλεμο, ἐπιστρέφοντας στὴ Σπάρτη,
ἐδῶ στάθμευσε νὰ ξεκουραστῇ, πρὶν ἐπιστρεφῇ
στὸν ἀνεκτικό της σύζυγο, νὰ συνεχίσῃ τὴ δια-
κοπτεῖσα πλῆξι τῆς. Ἐδῶ προτίμησε νὰ καταφύ-
γῃ, αὐτοεξορίστος ἀπ' τὴν Ἀθήνα, ὁ μεγάλος

Η ΟΔΟΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΟ ΕΝΕΤΙΚΟ ΚΑΣΤΕΛΛΟ

ΡΟΔΟΣ

ἀντίπαλος τοῦ Δημοσθένη, ὁ Αἰσχίνης, ποῦ ἱδρυσε μάλιστα καὶ ρητο-
ρική σχολή. Συχνὰ κατέφευγε στὴ Ρόδο, ἀπ' τὴ γειτονική Κῶ, καὶ
ὁ πατέρας τῆς Ἰατρικῆς, ὁ Ἱπποκράτης. Τὸ ἴδιο ἔκανε ἀργότερα
καὶ ὁ ποιητὴς Θεόκριτος. Ἀπὸ τὴ Ρόδο πέρασε —καὶ κήρυξε—
ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ὁ Λουκιανὸς τὴν ξέρεε κι' αὐτὸς καὶ τὴν χα-
ρακτηρίζει, στοὺς διαλόγους του, «ῥαία σὰν τὸν ἴδιο τὸν ἥλιο».
Ὅλοι οἱ πλούσιοι Ῥωμαῖοι, στὴ Ρόδο κατέφευγαν, ὅταν ἀποφάσι-
ζαν ταξίδια ἀναψυχῆς. Ὁ Τιβέριος, πρὶν γίνῃ αὐτοκράτορας, ἔξη-
νος καὶ οἱ νεώτεροί. Κι' ἀνάμεσά τους, ὁ ποιητὴς Λαμάρτινος, ποῦ
τὴν περιγράφει στὶς ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις του ἐνᾶ ἀναδύεται μέσ'
ἀπ' τὰ κύματα σὰ μιά πράσινη ἀνθοδέσμη... Πουθενὰ στὸν κόσμον
δὲν εἶδα ὠραιότερον οὐρανὸ καὶ πῶς εὐφορὴ γῆς»

Τόση ὁμορφιά, τόση ἁρμονία, τόσο φῶς, δὲν ἦταν δυνατόν παρὰ
ν' ἀποτελέσουν τὴν πηγὴ ἀπ' ὅπου θὰ κελάρυζεν ἡ ποιητικὴ φωνὴ
τῆς λαϊκῆς ψυχῆς. Καὶ πραγματικά, τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι τῆς Ρό-
δου ἀποτελεῖ τὴν ἰδεωδέστερη ἔκφρασι τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.
Τὰ ροδίτικα τραγοῦδια ποῦ περιλαμβάνονται στὴ συλλογὴ «Ἀλφά-
βητος τῆς Ἀγάπης» (τυπώθηκαν πρώτη φορὰ τὸ 1879 ἀπὸ τὸν
Βίλχελμ Βάγκνερ) εἶναι ἀπὸ τὰ λυρικότερα ποῦ μπορεῖ νὰ βρῇ κα-
νεὶς στὴ δημοτικὴ ἐρωτικὴ ἀνθολογία:

Ἦθέλασιν τὰ μάτια μου
πάντοτε νὰ σὲ βλέπουν
καὶ δυσκολὰ μ' ἡ μάννα μου,
οὐκ ἤμπορῶ θωρεῖ σε.
Καὶ σὺ μὲ τὰ κολάκεια σου
καὶ μὲ τὴν φρόνησίν σου
ἐπιάστηκα στὰ βρόχια σου
ν' οὐκ ἤμπορῶ πετάσῃν.
Κι' ἂν εἶχες πόθον εἰς ἐμὲν
ὥσάν ἐγὼ σ' ἐσένα,
νὰ μὴ ἔτρωγες, νὰ μὴ ἔβαινες,

νὰ μὴ ἐκοιμῶν τὰς νύκτας,
πολλοὶς τὴν ἤθελες γενῆ,
νὰ κηλαδῆς τὰς νύκτας
καὶ νὰ κηλάδεις νύκτες
ὅλον διὰ τὴν ἀγάπην...
Κι' ἂν δὲν πιστεύεις, ἄπιστε,
κι' ἂν δὲν πληροφορᾷσαι,
ἔπαρ τὸν πόθον σου ἀπ' ἐμὲ
καὶ δός τον ὅπου θέλεις,
κι' ἐγὼ νὰ στέχω νὰ θωρῶ
ὥς ξένη καὶ διαβαίνεις.

Ἴσως ὁ ἀναγνώστης ξενισθῇ μὲ μερικὲς αἰτιατικὲς καὶ ἀπαρέμφατα
ποῦ δὲν τὰ ἔχει συνηθίσει στὰ δημοτικὰ μας τραγοῦδια. Θὰ πρέπει ὅμως
νὰ γνωρίζῃ πὼς τὸ ροδίτικο αὐτὸ τραγοῦδι εἶναι βυζαντινὸ. Τραγοῦδηθηκε
ἀπ' τὴς κοπέλλες τοῦ νησιοῦ γύρω στὸ 1300, ἐνάμισιν δηλαδὴ αἰῶνα πρὶν
ἀπ' τὴν Ἀλωση. Καὶ ἀπὸ τὴν ἀποψὶ αὐτῇ, ἔχει σημαντικὴ ἀξία καὶ ὡς
γλωσσικὸ μνημεῖο. Πότε ἀρχαία, πότε βυζαντινὴ, πότε νέα, ἡ ἑλληνικὴ
γλῶσσα αἰσθάνεται κανεὶς πὼς εἶναι πάντα ἡ ἴδια, λέει χαρακτηριστικὰ
ἓνας Γάλλος ἀρχαιολόγος, ὁ Fernand Chapouthier: «Ἐδῶ περνάτε μὲ μιὰ κί-
νησι συνεχὴ ἀπὸ τὴς ἀρχαίης μορφῆς στὴς νέες. Ἡ σύνταξι ἔχει τροποποιηθῇ,
οἱ λέξεις ἔχουν ἀλλάξει ἔννοια, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῆς γλώσσας παραμένει
ἀναλλοίωτο καὶ ἡ ἀπάντησι ἐνὸς μικροῦ τσοπάνου φαίνεται πὼς δγαίνει ἀ-
πὸ ἑνὸς διάλογον τοῦ Πλάτωνος».

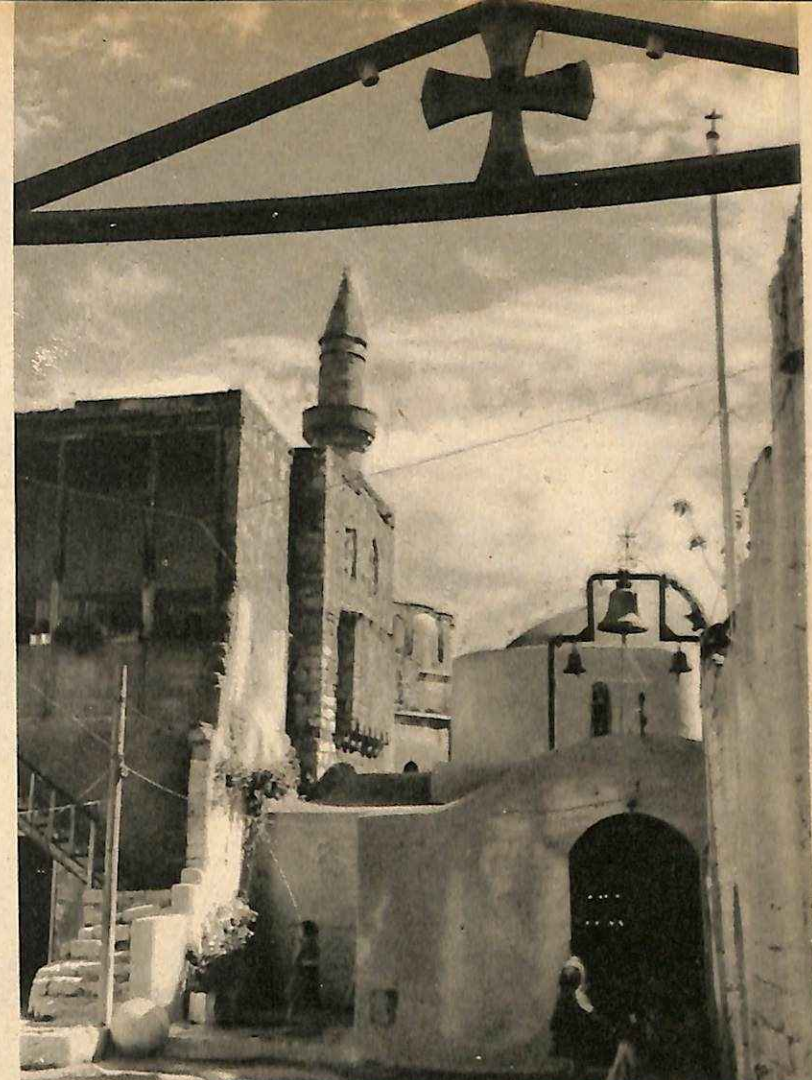
Ἡ γλῶσσα αὐτῇ, τοῦ 1300, ποῦ εἶναι δημοτικὴ, δὲν ἔχει καμμιά διαφο-
ρὰ μὲ τὴ λόγια γλῶσσα τῆς ἴδιας ἐποχῆς, ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ ποιη-
τικὸ ἀπόσπασμα ποῦ ἀκολουθεῖ. Εἶναι μερικοὶ στίχοι ἀπὸ τὸ μεγάλο (644
στίχοι) ποίημα τοῦ Ρόδιου ποιητῆ Ἑμμανουὴλ Γεωργιλᾶ. Καὶ τὸ παραθέ-
τουμε, ὅχι βέβαια γιὰ νὰ σὰς ὠθήσουμε σὲ γλωσσολογικὲς συγκρίσεις, ἀλ-
λὰ γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέα τῆς ὁμορφίης ποῦ ἀνέκαθεν χαρακτήριζε τὴς
Ροδίτισσες:

Οἱ κόρες ὅπου εἴπαμεν,
τῆς Ρόδου οἱ κουντέσες,
μιὰν εἶχασιν τὴν φορεσιάν,
φράγμισες καὶ ρωμέσες.
Ἀσπρες ἦσαν στὸ πρόσωπον
καὶ κρῆς στὸ τραχήλι,
τὰ μῆλα τοῦ ἔμπροστώπου των
κόκκινα καὶ τὰ χεῖλη.

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ, ΣΤΟΝ ΦΙΛΕΡΗΜΟ. ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΚΕΛΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΗΓΑΔΙ

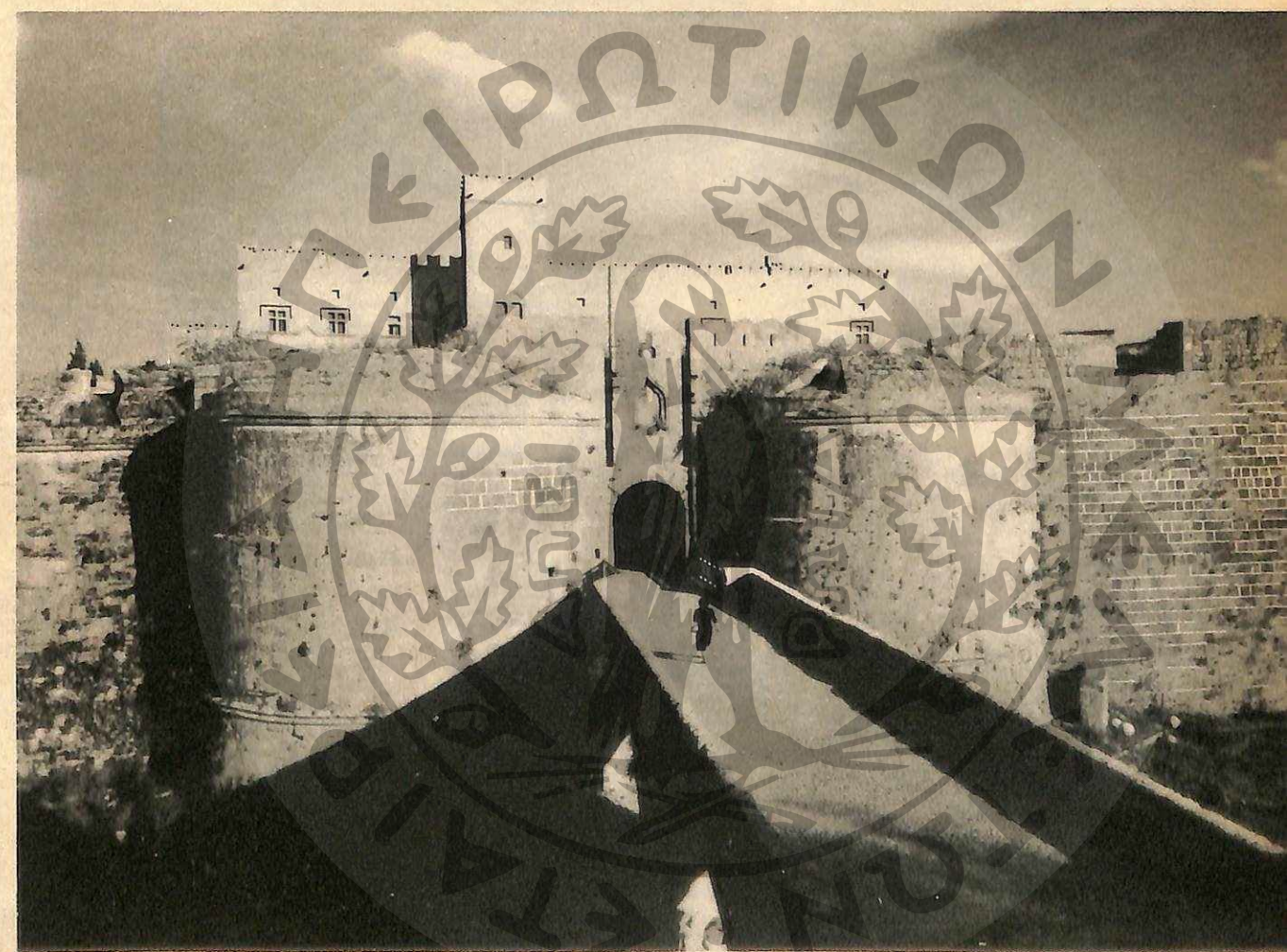

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ ΕΓΙΝΕ ΣΗΜΕΡΑ ΜΟΥΣΕΙΟ

ΔΥΟ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ, ΔΥΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ Σ' ΕΝΑ ΡΟΔΙΤΙΚΟ ΣΟΚΑΚΙ

ΤΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΟΥ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΙΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΡΕΣ

ΤΟ «ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΡΟΔΩΝ», ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ, ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΠΟΥ

ΡΟΔΟΣ

Η ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ ΤΟΥ «ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΤΩΝ ΡΟΔΩΝ» ΓΕΜΙΖΕΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΜΕ ΠΕΡΙΗΓΗΤΑΣ

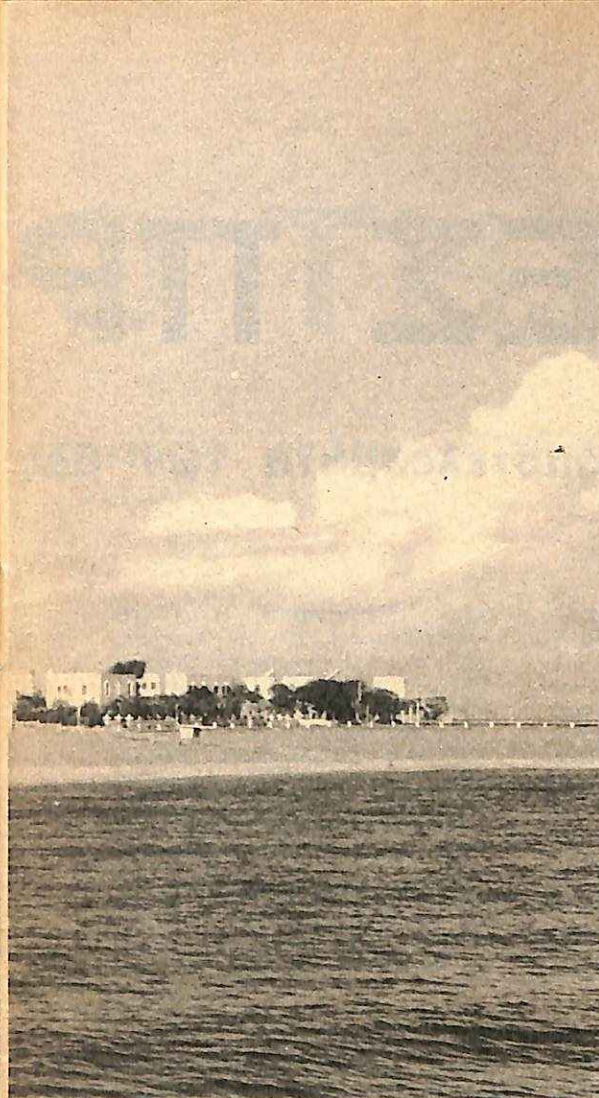

Τὰ φρόδια ξενοχάραγα,
ώραϊοτὰ ματάκια
καὶ στήθη ὥσπερ μάρμαρα
λευκά, θυζία κανάκια,
ὠχρὰ σεμιδαλάνωστες,
νόστιμες, ἀσπρουλάτες
καὶ καλαμοφοτιήπαρες,
ἀγγελουσιδάτες.
Καὶ τὰ μαλλιά χρυσαφωτά,
ἴσα τὲς ἑλικιές των,
ἄλλες νὰ τᾶχουν ἑλίκωμα
κι' ἄλλες εἰς πλεξοῦδές των.
Τὰ δὲ μαλλιά πού κρέμονται
καὶ τίς νὰ τὰ συγγράφη;
Ἀνάκατα μὲ τὰ μαλλιά
νᾶχουν βούλες χρυσάφι.
Ἀμὲ δσα πλεξοιδιάζονταν
μὲ τὸ μαργαριτάρι
καὶ σκούφιαν ἄλλως δικτυωτὴν
μὲ τὸ πολὺ λογάρι.
Κυπαρισσοδεργόλικες,
ἄψεγες κόρες ἦσαν,
νεράιδες ἢ ἀγγέλίσσες...

Μερικὲς σύνθετες λέξεις θυμίζουν «λόγιο». Ὡς-
τόσο τὴν ἴδια ιδιότητα θὰ βροῦμε καὶ σὲ ἄλλα
ἐρωτικά δίστιχα, δημοτικά, γιατί κι' ὁ λαὸς τῆς
Ρόδου ἔχει μιά καταπληκτικὴ εὐχέρεια στὴν πλα-
στικὴ τῆς γλωσσικῆς του ὕλης:

Τουρνομασουροδόχτυλη,
λακουδοπηγουνάτη,
κανελλοκαυροζύμωτη,
μοσκοροδοκλωνάτη!

Εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἄπειρα δίστιχα μὲ τὰ ὁ-
ποῖα οἱ Ροδίτες ἐγκωμιάζουν τίς ὁμορφες νησιο-
τοπούλες τους.

ΑΝΤΙΚΡΥΖΕΙ ΤΑ ΓΑΛΑΖΙΑ ΝΕΡΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Ρόδος, ὥραϊο μου νησί,
πούχεις γλυκὸν ἄερα,
ἢ καθεμιά σου λεύτερη
μοιάζει σὰν περιστέρα.

Καὶ γιὰ νὰ μὴ νομισθῇ πὼς ἡ ὁμορφιὰ τῆς
Ροδitiσσας εἶναι ἀπλὸ ἀποκῆμα φαντασίας, βα-
σισμένο στὴ γνωστὴ ὑπερβολὴ χαρακτηρισμῶν
ποὺ συναντοῦμε πάντοτε στὸ δημοτικὸ μας τρα-
γούδι, προσεπικυρώνουμε τὸν χαρακτηρισμὸ μὲ
μιά ἀντικειμενικὴ μαρτυρία. Μὲ τὰ λόγια πού ἀ-
φιέρωσε στὶς γυναῖκες τῆς Ρόδου ὁ Λαμαρτίνος,
ὕστερα ἀπ' τὸ μεγάλο ταξίδι του στὴν Ἀνατολή,
ὅπου εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσῃ τίς γυναῖκες
ὅλων τῶν τύπων:

«Γοηπευτικὲς γυναῖκες μορφές. Κάθονται τὸ
βραδάκι, μὲ τὴν πανσέληνο, πάνω στὰ πεζούλια.
Ἔχουν τὸ βλέμμα τῶν Ἰταλίδων, ἀλλὰ πιδ γλυ-
κὸ, πιδ δειλὸ, ποτισμένο μὲ περισσότερο ἔρωτα
καὶ τρυφερότητα. Ἔχουν τὴν κορμοστασιά τῶν
ἄλλων Ἑλληνίδων, ἀλλὰ πιδ στρογγυλεμένη, πιδ
λυγερή, μὲ κινήσεις περισσότερο ἄδρες καὶ χα-
ριτωμένες.

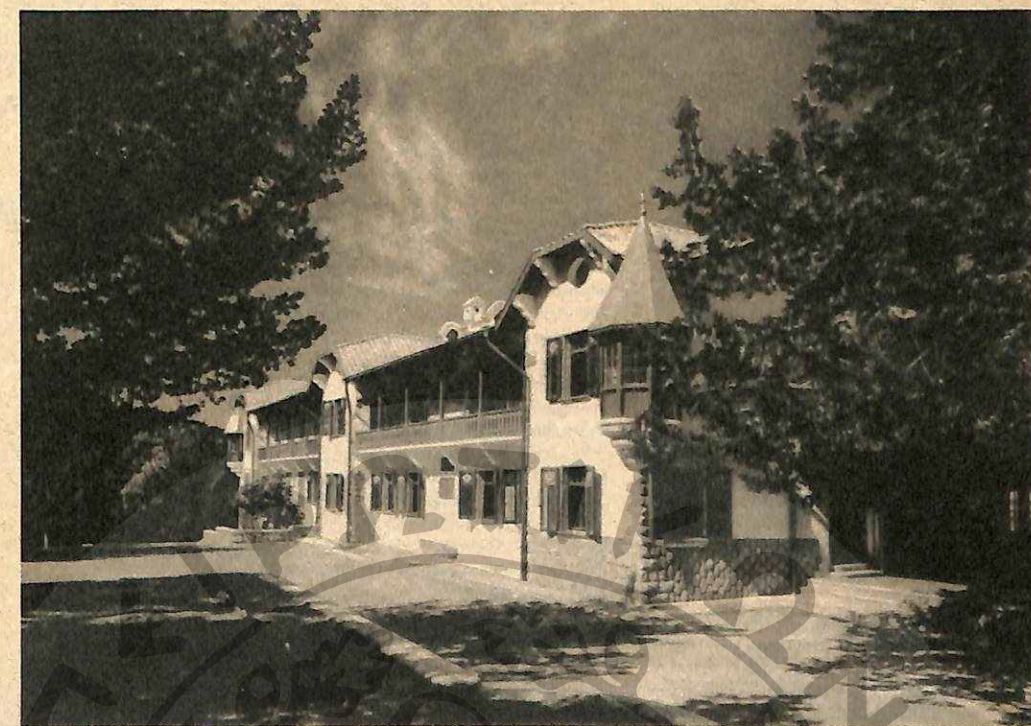
Τὸ μέτωπό τους εἶναι πλατὺ, λεῖο, στιλπνὸ
καὶ λευκὸ, σὰν τὸ μέτωπο τῶν καλλονῶν τῆς Ἀγ-
γλίας καὶ τῆς Ἑλβετίας, ἀλλὰ ἡ κανονικὴ αἰ-
εὐθεῖα γραμμῆς, τῆς μύτης τοὺς δίνει περισσότερο
μεγαλεῖο.

Οἱ Ἕλληνες γλύπτες θὰ ἦσαν τελειότεροι, ἂν
εἶχαν πάρει ὅλοι τὰ μοντέλα τους ἀπ' τίς μορφές
τῶν γυναικῶν τῆς Ἀσίας.

Εἶναι τόσο εὐχάριστο γιὰ ἓνα Εὐρωπαῖο,
συνειθισμένον στὰ κουρασμένα χαρακτηριστικά
τῶν γυναικῶν τῆς Εὐρώπης, ν' ἀντικρύξῃ ἐπὶ τέ-
λους μορφές τόσο ἁπλές, τόσο ἀγνές, τόσο ἡρε-
μες, μορφές πού δὲν ἔχουν παρὰ μιά μόνον ἐκ-
φρασι: τὴ γαλήνη καὶ τὴν τρυφερότητα καὶ πού
μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἑκφρασι διαβάξεις γρήγορα
κι' εὐκόλα, ὅπως τὰ κεφαλαῖα γράμματα σὲ μιά
ἐκδοσι πολυτελείας. ΠΕΡ.

Η «ΕΛΑΦΟΣ» (ΕΠΑΝΩ) ΚΑΙ Η «ΕΛΑΦΙΝΑ» (ΚΑΤΩ) ΔΥΟ ΩΡΑΙΟΤΑΤΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΞΕΝΟ-
ΔΟΧΕΙΑ ΠΟΥ ΣΤΟΛΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΠΡΟΦΗΤΗ ΜΑΙΑ, ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΤΟ ΒΟΥΝΟ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

Ο «ΕΞΕΝΩΝ» — ΕΝΑ ΓΡΑΦΙΚΟ ΚΑΤΑΛΥΜΑ ΣΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΤΗ ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΩΝ ΠΕΤΑΛΟΥΔΩΝ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΟΤΗΣ ΚΑΛΤΗΣ

Κόμματα, υποψήφιοι και αποτελέσματα των βουλευτικών εκλογών της μεταπολεμικής δεκαετίας

Η πολιτική συνείδησι του Έλληνα, η οποία δεν ήσυχάζει ποτέ, θα πάρει για μιά ακόμη φορά την πύλη ζωής της μορφής με τις αναμενόμενες βουλευτικές εκλογές. Τα πολιτικά συνθήματα, οι προεκλογικοί λόγοι, τα προγράμματα και οι υποσχέσεις των κομμάτων θα δημιουργήσουν την γνώριμη στην χώρα ατμόσφαιρα. Κύριο γνώρισμα της ατμόσφαιρας αυτής είναι πάντοτε τα πάμπολλα μέτωπα της πολιτικής διαμάχης, μια χαρακτηριστική εικόνα της οποίας δίνει η ακόλουθη στατιστική ανασκόπηση όλων των μεταπολεμικών εκλογών και του δημοψηφίσματος. Είναι αξιοσημείωτο ότι στην τελευταία δεκαετία, η οποία και είναι το πολιτικό πεδίο έρευνας του παρόντος άρθρου, παρουσιάστηκαν στον εκλογικό στίβο 46 συνολικά κόμματα, διαφόρων αποχρώσεων. Το πολιτικό δαιμόνιο της χώρας δρῆκε τον εαυτό του στις εκλογές του 1950. Έδρασε τότε και με την βοήθεια της αναλογικής έδημιούργησε 29 παρατάξεις. Πρέπει να επαναλάβει κανείς πολλές φορές τον αριθμό αυτόν και να μελετήσει με προσοχή τον κατάλογο των κομμάτων που διεκδικήσαν θέση στο κοινοβούλιο κατά τις εκλογές του 1950, για να αντιληφθεί καλύτερα πόσο επιθυμητός είναι για τους Έλληνες ο τίτλος «άρχηγος κόμματος» και πόσα θύματα έχει το μικρόβιο της πολιτικής.

Στη μεταπολεμική ιστορία της πολιτικής ζωής του τόπου, οι προσεχείς εκλογές έχουν την πέμπτη κατά σειρά θέση. Προηγήθηκαν οι εκλογές του 1952, 1951, 1950 και της 31ης Μαρτίου 1946.

Λίγους μήνες μετά τις πρώτες μεταπολεμικές εκλογές και συγκεκριμένα την 1ην Σεπτεμβρίου 1946, έγινε το δημοψήφισμα για την επάνοδο του άειμνηστου Βασιλέως Γεωργίου Β', με αντιβασίλεά τον άειμνηστο Αρχιεπίσκοπο Δαμασκηνό.

1946

Το 1946 η πολιτική παρουσίασε 12 κόμματα: Την 'Ηνωμένη Παράταξη', 'Εθνικοφρόνων (Αρταρβιστική από τους Λαϊκούς, το 'Εθνικόν Κόμμα Φιλελευθέρων, το Μεταρρυθμιστικόν Κόμμα, το Πανελλήνιον 'Εθνικόν Κόμμα, την Πατριωτική 'Ενωσι, τους Βασιλόφρονες, το Κόμμα 'Ανασυγκροτήσεως, την Κοινωνική Ριζοσπαστική 'Ενωσι, την Πολιτική 'Ομάδα «Εμπρός» κ.ά.), τους Χίτες 'Εθνικής 'Αντιστάσεως (Ευσταθόπουλος), την 'Εθνική 'Ενωσι (Δημ. Παπαπολύζος), την 'Ενωσι 'Εθνικοφρόνων (Θ. Τουρκοβασίλης, Γ. Παμπούκας), το 'Εθνικόν Κόμμα 'Ελλάδος (Ν. Ζέρβας), το Πατριωτικόν Κόμμα 'Εφέδρων, το Κοινωνικόν Κόμμα, την Χριστιανική 'Ορθόδοξη Παράταξη, την

'Εθνική Πολιτική 'Ενωσι (Βενιζελικοί Φιλελεύθεροι — Σοφ. Βενιζέλος —, Σοσιαλιστικόν Δημοκρατικόν Κόμμα, — Παπανδρέου —, 'Εθνικόν 'Ενωτικόν Κόμμα — Π. Κανελλόπουλος —, Δημοκρατική 'Ενωσι κ.ά.), το Κόμμα Φιλελευθέρων (Θεμιστοκλής Σοφούλης), το 'Αστικόν και 'Αγροτικόν Κόμμα 'Ιδιοκτησίας ('Αχ. 'Αντωνόπουλος) και την 'Ενωσι 'Αγροτικόν Κομμάτων (Α. Μυλωνάς).

Ο νόμιμος πληθυσμός ήταν 7.232.543. Ψήφισαν 1.121.696, ήτοι τα 13,40% του νομίμου πληθυσμού και δρέθηκαν άκυρα 13.223 ψηφοδέλτια (1.18%).

Για τις 354 έδρες του πρώτου μεταπολεμικού κοινοβουλίου εξετέθησαν 1331 κομματικοί υποψήφιοι και 269 μεμονωμένοι. Η αναλογία των υποψηφίων κατά βουλευτική έδρα ήταν 4 προς 1.

Η 'Ηνωμένη Παράταξι 'Εθνικοφρόνων διεκδικούσε 354 έδρες (251 το Λαϊκό, 72 οι 'Εθνικοφρόνες Φιλελεύθεροι, 11 οι Μεταρρυθμισταί και 20 τα άλλα κόμματα και οι ανεξάρτητοι της Παρατάξεως), οι Χίτες 15, η 'Εθνική 'Ενωσις 1, η 'Ενωσις 'Εθνικοφρόνων 40, το 'Εθνικόν Κόμμα 190, το Πατριωτικόν Κόμμα 'Εφέδρων 1, το Κοινωνικόν Κόμμα 1, η Χριστιανική 'Ορθόδοξη Παράταξις 14, η 'Εθνική Πολιτική 'Ενωσις 339 (127 οι Βενιζελικοί Φιλελεύθεροι, 65 το 'Εθνικόν 'Ενωτικόν Κόμμα, 134 το Σοσιαλιστικόν Δημοκρατικόν Κόμμα και 13 οι άλλοι), οι Φιλελεύθεροι 287, το 'Αστικόν 'Αγροτικόν Κόμμα 'Ιδιοκτησίας 22, η 'Ενωσις 'Αγροτικόν Κομμάτων 40, Συνδυασμοί ανεξαρτήτων 25 και οι μεμονωμένοι υποψήφιοι 209.

Το Δημοψήφισμα

Στο δημοψήφισμα για την επάνοδο του βασιλέως Γεωργίου Β' από τους 1.921.725 γραμμένους εκλογείς, ψήφισαν 1.664.920 και εκρίθησαν άκυρα 3.860 ψηφοδέλτια. Υπέρ της επανόδου του βασιλέως ετάχθησαν 1.136.289, αρνητικά δὲ ἀπήντησαν 524.771.

1950

5 Μαρτίου, 9 Σεπτεμβρίου και 16 Νοεμβρίου είναι ημερομηνίες των τριών τελευταίων βουλευτικών εκλογών: του 1950, 1951 και 1952. Οι πρώτες έγιναν με αναλογική, οι δεύτερες με ενισχυμένη αναλογική και οι τρίτες με πλειοψηφικό.

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Την 9ην Σεπτεμβρίου αγωνίσθηκαν για να εισέλθουν στο κοινοβούλιο τα ακόλουθα 29 κόμματα: 'Εθνικόν 'Αγροτικόν Κόμμα Χιτών (άρχηγος

Γεώργιος Γρίβας), Κόμμα 'Εθνικής 'Αντιστάσεως 'Ελλάδος ('Αντώνιος Φωστερίδης), 'Εθνικόν Βυζαντινόν Κόμμα 'Ελλάδος (Μιχ. 'Αγγελόπουλος), Πολιτική 'Ανεξάρτητος Παράταξις (Κ. Κοτζιάς, Κ. Μανιαδάκης, Θ. Τουρκοβασίλης), 'Εθνική Παράταξις 'Εργαζομένου Λαού (Πέτρος Μαυρομιχάλης, Β. Παπαδάκης, 'Αλ. Βαμβέτσος, 'Αρ. Δημητράτος), Λαϊκόν Κόμμα, Νέον Κόμμα (Σπ. Μαρκεζίνης), Κόμμα 'Εργαζομένων 'Ελλάδος (Ι. Μπερνίτσας), 'Ανεξάρτητος 'Επαγγελματιοδιστεχνικόν Κόμμα 'Ελλάδος (Νικόλαος Τρίγκατζης), 'Εργατοεπαγγελματικόν Κόμμα 'Ελ-

λάδος, Κόμμα Αυτόκινητιστών (Πέτρος Μάκαρης), 'Εθνικόν 'Ανεξάρτητον Κόμμα 'Αναπήρων και Θυμάτων Πολέμου (Γεώργιος Γεωργαντάς), Μέτωπον 'Εθνικής 'Αναδημιουργίας (Π. Κανελλόπουλος, Ν. Παπαδόπουλος, 'Αλ. Σακελλαρίου), 'Εθνικόν Κόμμα (Ναπ. Ζέρβας), Κόμμα Φιλελευθέρων (Σοφ. Βενιζέλος), 'Εθνικοδημοκρατικόν Κόμμα (Βύρων Γιοδανώφ), Κόμμα 'Ανεξαρτήτων Φιλελευθέρων (Γεώργιος Μελάς), Σύμπραξις Κόμματος 'Εργαζομένων 'Ελλάδος και Κινήματος Πολιτικής 'Ανανεώσεως (Ι. Μπερνίτσας, Γεώργιος Βαρδούτης), Κόμμα Γ. Παπαν-

δρέου, Χριστιανική 'Εργατική Παράταξις (Ι. Λαζαρή, Σπ. Κόκορης, Μηνάς Σολδάτος, Γεώργ. Στόκας, Κ. Λυκιαρδόπουλος), Κόμμα Χριστιανικής 'Ισοπολιτείας, Χριστιανική Πολιτική 'Ενωσις, 'Ανεξάρτητον Γεωργικόν Κόμμα (Τηλέμαχος Μπαλσαδιάς), 'Αγροτικόν Κόμμα ('Απ. Παγκούτσος), Παράταξις 'Αγροτών και 'Εργαζομένων ('Αλ. Μπαλτατζής, 'Αλ. Μυλωνάς), 'Ανεξάρτητον 'Αγροτικόν Κόμμα 'Ελλάδος, 'Ανεξάρτητον 'Αγροτικόν Κόμμα (Α. Κατσουλίδης, Χ. Κωτσόπουλος), 'Εθνική Προοδευτική 'Ενωσις Κέντρου (Ε.Π.Ε.Κ.) (Νικ. Πλαστήρας, 'Εμμ.

Τσουδερός) και Δημοκρατική Παράταξις (Ι. Σοφιανόπουλος, Α. Σβώλος, Νεόκοσμος Γρηγοριάδης).

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

Για τις 250 έδρες της Βουλής του 1950, κατέβηκαν στον εκλογικό στίβο 3.042 υποψήφιοι, δηλαδή 12 περίπου για κάθε μία. Σε 424 συνδυασμούς ήταν καταμετρημένοι οι 2.659 υποψήφιοι των κομμάτων, ενώ οι υπόλοιποι 383 ήταν μεμονωμένοι. Στις εκλογές αυτές, οι επίσημες στατιστικές αναβιβάζουν τον νόμιμο πληθυσμό σε 7.395.219, από τον

οποίο ψήφισαν 1.696.146, ήτοι τα 22,94%. Κρίθηκαν άκυρα 7.223 ψηφοδέλτια, δηλαδή 0,43%. Τους περισσότερους υποψηφίους, 250, τους είχαν το Λαϊκόν και οι Φιλελεύθεροι. Κατόπιν έρχόταν η ΕΠΕΚ με 249 υποψηφίους, το κόμμα του Παπανδρέου 247, η ΠΑΠ με 241, το Μέτωπον 'Εθνικής 'Αναδημιουργίας 250, το 'Εθνικόν Κόμμα 198, η Παράταξις 'Αγροτών και 'Εργαζομένων 155, η 'Εθνική Παράταξις 'Εργαζομένου Λαού 153, η Δημοκρατική Παράταξις 141, το Νέον Κόμμα 127, το 'Εθνικόν 'Αγροτικόν Κόμμα Χιτών 106 και ακολουθούσαν τα άλλα κόμματα.

ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ

Όσα ήταν τα κόμματα, τόσα ήταν και τα έμβλημάτα, από τα οποία εκείνο που συγκέντρωνε τους λιγώτερους εκλογείς, 12 μόνο, ήταν ένα αστέρι με κύκλο που περιέβαλλε ήλιο ανατέλλοντα. Το σήμα αυτό άνηκε στο 'Εθνικοδημοκρατικόν Κόμμα του Βύρωνος Γιοδανώφ. Ένα άλλο έμβλημα, ο δίκεφαλος αετός, που δρῆκε άπότησι μόνο σε 20 εκλογείς, άνηκε στο 'Εθνικόν Βυζαντινόν Κόμμα, το οποίο ήλθε δεύτερο κατά σειρά άποτυχίας. Την τρίτη θέση στη σειρά αυτή κατέλαβον με 42 όπαδους το καθένα, το 'Ανεξάρτητον 'Επαγγελματιοδιστεχνικόν Κόμμα του Νικολάου Τρίγκατζη και το 'Ανεξάρτητον 'Αγροτικόν Κόμμα.

Το πιο πολύπλοκο έμβλημα άνηκε στην 'Εθνική Παράταξη 'Εργαζομένου Λαού (Ε.Π.Ε.Λ.) και άποτελείτο από ένα κυπαρίσσι, τον 'Ηρακλή να κόβει τα κεφάλια της Λερναίας 'Υδρας, μια σκαπάνη, ένα στάχυ και την εικόνα του 'Ιωάννου Μεταξα. Η Ε.Π.Ε.Λ. είχε άπαρτισθεί από το 'Εθνικόν Λαϊκόν Κόμμα, το 'Εργατικόν Κόμμα, την Κίνησι 'Εθνικής Σωτηρίας και το Κόμμα της Τρίτης Καταστάσεως του Α. Βαμβέτσου.

1951

Στις εκλογές του 1951 έννέα μόνο κόμματα ζήτησαν την προτίμησι των ψηφοφόρων: Το Λαϊκόν Κόμμα, ο 'Ελληνικός Συναγεμώ, οι Φιλελεύθεροι, ο Παπανδρέου, ο Συναγεμώ, ο 'Αγροτών και 'Εργαζομένων, η ΕΠΕΚ, το Σοσιαλιστικόν Κόμμα ΕΛΔ, η ΕΔΑ και το Σοσιαλιστικό 'Αρχαιομαρξιστικό Κόμμα. Σε 7.395.219 ανεβιδάζετο και τότε ο νόμιμος πληθυσμός από τον οποίο ήταν έγγεγραμμένοι εκλογείς 2.224.246 και ψήφισαν 1.117.012, δηλαδή τα 23,21% του νομίμου πληθυσμού ή τα 77,11% των έγγεγραμμένων εκλογέων. Τα άκυρα ψηφοδέλτια ήταν 8.108' δηλαδή τα 0,47% των εκλογέων που ψήφισαν.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΚΑΙ ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ

Συνολικά εύρεθησαν έγκυρα ψηφοδέλτια 1.708.904 τα όποια έδωσαν 258 βουλευτάς. Οι υποψήφιοι, που άνήλθαν σε 1.881, ήταν 8 περίπου πρὸς μία έδρα. Τους περισσότερους υποψηφίους τους είχε ο Συναγεμώ (329), μετά έρχόταν το κόμμα των Φιλελευθέρων με 324, και ακολουθούσαν η ΕΠΕΚ 319, το Λαϊκόν 293, η ΕΔΑ 215, ο Παπανδρέου 128, το Σοσιαλιστικόν Κόμμα ΕΛΔ 60, ο Συναγεμώ 'Αγροτών και 'Εργαζομένων 41, το Σοσιαλιστικό 'Αρχαιομαρξιστικό Κόμμα 2 και συνδυασμοί ανεξαρτήτων 2.

Λιγώτερα στις εκλογές του 1951 τα έμβλημάτα, τα πρωτεία δὲ τώρα στην έντύπωσι κατέχει το σήμα του Συναγεμώ 'Αγροτών και 'Εργαζομένων. Είναι ένας κύκλος στον όποιο σημειώνεται ο χάρτης της 'Ελλάδος με κεφαλαία τα γράμματα ΣΑΕ. Δεξιά του κύκλου υπάρχει φυτό καπνού, άριστερά στάχυ σταριού, επάνω φυτό βάμβας και κάτω ένα άροτρο. Όλα αυτά έχουν για βάση τον τίτλο του κόμματος με κεφαλαία γράμματα.

1952

Και έρχόμεθα στις εκλογές της 16ης Νοεμβρίου του 1952. Έξη κόμματα κατεβαίνουν να ζήτησουν την ψήφον των πολλών: Ο Συναγεμώ, το Λαϊκόν, ο Συναγεμώ 'Αγροτών και 'Εργαζομένων, η 'Ενωσις Κομμάτων ΕΠΕΚ και Φιλελευθέρων, το 'Αγροτικόν Κόμμα του 'Αποστόλου Παγκούτσου και η ΕΔΑ. Και πάλι ο νόμιμος πληθυσμός είναι 7.395.219.

Ήσαν έγγεγραμμένοι 2.123.150 εκλογείς από τους όποιους ψήφισαν 1.600.172, δηλαδή τα 21, 61% του νομίμου πληθυσμού ή τα 75,36% των έγγεγραμμένων. Άκυρα ψηφοδέλτια ήταν 8.365 (0,52%). Ο άγών των υποψηφίων, οι όποιοι άνήρχοντο σε 1045 (829 των κομμάτων και 216 μεμονωμένοι), για τις 300 έδρες, ήταν 3 πρὸς 1. Τρακόσιους υποψηφίους είχε ο Συναγεμώ, 273 η 'Ενωσις ΕΠΕΚ και Φιλελευθέρων, 189 η ΕΔΑ, 8 το Λαϊκόν, 8 ο Συναγεμώ 'Αγροτών και 'Εργαζομένων, 1 το 'Αγροτικό Κόμμα, 50 ήταν σε συνδυασμούς 'ανεξαρτήτων και 216 ήταν μεμονωμένοι.

Όπως τα κόμματα από 29 που ήταν το 1950 μειώθηκαν σε 7 το 1951 και σε 6 το 1952, έτσι και οι μεμονωμένοι υποψήφιοι από 383 που ήταν την 5ην Μαρτίου, περιορίστηκαν σε 168 την 9ην Σεπτεμβρίου για να αύξηθούν όμως σε 216 την 16ην Νοεμβρίου.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ
1946 - 1952 ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

ΙΟΥ» ΕΙΧΑΝ ΜΙΑ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΗ ΚΑΤΑΛΛΗ: ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ (ΚΑΙ ΤΟ ΤΟ ΝΕΟ ΤΟΥΣ «ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΜΑ» ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΛΙΟ ;

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ 1946 — 1952			
1946	Κ Ο Μ Μ Α Τ Α	ΕΔΡΕΣ	ΨΗΦΟΙ ΠΟΣΟΣΤΑ
1946	Ήνωμ. Παράταξις Έθνικοφρόνων	206	610.995 55,12 %
	Έθνική Πολιτική Ένωσις	68	213.721 19,28 %
	Κόμμα Φιλελευθέρων	48	159.525 14,39 %
	Έθνικόν Κόμμα	20	66.027 5,96 %
	Ένωσις Έθνικοφρόνων	9	32.538 2,94 %
	Συνδυασμοί Άνεξαρτήτων	2	12.036 1,08 %
	Ένωσις Αγροτικών Κομμάτων	1	7.447 0,67 %
	Μεμονωμένοι υποψήφιοι	—	2.883 0,25 %
	Χίτες Έθνικής Άντιστάσεως	—	1.848 0,17 %
	Άστικόν και Άγρ. Κόμ. Ίδιοκτ.	—	1.114 0,10 %
	Χριστιανική Ορθόδοξος Παράταξ.	—	298 0,03 %
	Πατριωτικόν Κόμμα Έφέδρων	—	83 0,01 %
	Κόμμα Έθνικής Ένώσεως	—	15 0,00 %
	Κοινωνικόν Κόμμα	—	13 0,00 %
1950	Κ Ο Μ Μ Α Τ Α	ΕΔΡΕΣ	ΨΗΦΟΙ ΠΟΣΟΣΤΑ
1950	Λαϊκόν Κόμμα	62	317.512 18,80 %
	Φιλελεύθεροι	56	291.083 17,24 %
	Ε.Π.Ε.Κ.	45	277.739 16,44 %
	Παπανδρέου	35	180.185 10,67 %
	Δημοκρατική Παράταξις	18	163.824 9,70 %
	Πολιτική Άνεξάρτητος Παράταξις	16	137.618 8,15 %
	Μέτωπον Έθνικής Αναδημιουργίας	7	88.979 5,27 %
	Έθνικόν Κόμμα Ελλάδος	7	61.575 3,65 %
	Παράταξις Άγροτών και Έργαζομένων	3	44.308 2,62 %
	Νέον Κόμμα	1	42.157 2,50 %
	Έθνική Παράταξις Έργαζομένου Λαού	—	26.925 1,59 %
	Έθνικόν Άγροτικόν Κόμμα Χιτών	—	14.256 0,84 %
	Κόμμα Έργαζομένων Ελλάδος	—	9.132 0,54 %
	Κόμμα Έθνικής Άντιστάσεως Ελλάδος	—	8.260 0,49 %
	Σύμπραξις Κομμάτων Έργαζομένων Ελλάδος	—	—
	και Κινήματος Πολιτικής Άνανεώσεως	—	8.127 0,48 %
	Μεμονωμένοι υποψήφιοι	—	6.742 0,40 %
	Κόμμα Άνεξαρτήτων Φιλελευθέρων	—	3.089 0,18 %
	Συνδυασμοί Άνεξαρτήτων	—	2.979 0,18 %
	Άγροτικόν Κόμμα	—	2.191 0,13 %
	Χριστιανική Έργατική Άγροτική Παράταξις	—	1.027 0,06 %
	Χριστιανική Πολιτική Ένωσις	—	429 0,03 %
	Κόμμα Αυτόκλητων Έλλάδος	—	157 0,01 %
	Άνεξάρτητον Άγροτικόν Κόμμα	—	146 0,01 %
	Έθνικόν Άνεξάρτ. Κόμμα Αναπήρων και Θυμ. Πολέμου	—	145 0,01 %
	Έργατοεπαγγελματικόν Κόμμα Ελλάδος	—	97 0,01 %
	Άνεξάρτητον Γεωργικόν Κόμμα	—	63 0,00 %
	Κόμμα Χριστιανικής Ίσopolιτείας	—	62 0,00 %
	Άνεξάρτητον Έπαγγελματοβιοτεχνικόν Κόμμα	—	42 0,00 %
	Άνεξάρτητον Άγροτικόν Κόμμα Ελλάδος	—	42 0,00 %
	Έθνικόν Βυζαντινόν Κόμμα Ελλάδος	—	20 0,00 %
	Έθνικόν Δημοκρατικόν Κόμμα	—	12 0,00 %
1951	Κ Ο Μ Μ Α Τ Α	ΕΔΡΕΣ	ΨΗΦΟΙ ΠΟΣΟΣΤΑ
1951	Έλληνικός Συναγερμός	114	624.316 36,53 %
	Ε.Π.Ε.Κ.	74	401.379 23,49 %
	Φιλελεύθεροι	57	325.390 19,04 %
	Ε.Δ.Α.	10	180.640 10,57 %
	Λαϊκόν Κόμμα	2	113.876 6,66 %
	Συναγ. Άγροτ. και Έργαζομένων	1	21.009 1,23 %
	Παπανδρέου	—	35.810 2,10 %
	Σοσιαλιστικόν Κόμμα Ε.Λ.Δ.	—	3.912 0,23 %
	Συνδυασμοί άνεξαρτήτων	—	1.554 0,09 %
	Μεμονωμένοι υποψήφιοι	—	965 0,06 %
	Σοσιαλ. Άρχειομαρξ. Κόμμα	—	53 0,05 %
1952	Κ Ο Μ Μ Α Τ Α	ΕΔΡΕΣ	ΨΗΦΟΙ ΠΟΣΟΣΤΑ
1952	Έλληνικός Συναγερμός	247	783.541 49,22 %
	Ένωσις ΕΠΕΚ - Φιλελευθέρων	51	544.834 34,22 %
	ΕΔΑ	—	152.011 9,55 %
	Συνδυασμοί Άνεξάρτητοι	2	66.679 3,57 %
	Μεμονωμένοι υποψήφιοι	—	26.853 1,69 %
	Λαϊκόν	—	16.769 1,05 %
	Συναγερ. Άγροτών Έργαζομένων	—	10.431 0,66 %
	Άγροτικόν Κόμμα	—	691 0,04 %

Οι γυναίκες
στις νέες εκλογές

Οι προσεχείς εκλογές είναι οι πρώτες γενικές βουλευτικές εκλογές στις οποίες θα ψηφίσουν και οι γυναίκες. Το δικαίωμα αυτό εδόθη στις εκπροσώπους του ώραιου φύλου από το 1952. Έτσι, όσοι μὲν ἔχουν συμπληρώσει τὸ 21ο ἔτος εἶναι ὑποχρεωμένες νὰ ἀσκήσουν τὸ ἐκλογικόν τους δικαίωμα, ἐκείνες δὲ πού συμπλήρωσαν τὸ 25ο μποροῦν καὶ νὰ θέσουν ὑποψηφιότητα.

ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἡ ψηφοφόρος γράφεται στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἢ τοὺς καταλόγους ἐκλογικῶν διδλιαρίων ἢ τῆς κοινότητος ὅπου α) εἶναι δημότης καὶ μένει μονίμως, β) εἶναι ἐγκατεστημένη ἀπὸ χρόνον παλαιότερο τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1948 καὶ γ) ὁ σύζυγός της μένει μονίμως πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1948 ἢ εἶναι γραμμένος στὸν ἐκλογικὸν κατάλογο ἢ τὸ Μητρώο Ἀρρένων.

ΤΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ

Γιὰ τὴν πρώτη περίπτωσι τὰ δικαιολογητικά πού πρέπει νὰ προσκομισθοῦν εἶναι τὰ ἀκόλουθα: 1) πιστοποιητικὸ δημοτικότητος, 2) πιστοποιητικὸ ποινικῆς καταστάσεως, ὅσον ἡ ψηφοφόρος ἔγεννηθῇ σὲ δῆμο ὅπου ἐδρεῖται πρωτοδικεῖο καὶ πρόκειται νὰ γραφῇ στὸν ἐκλογικὸν κατάλογο τοῦ δήμου αὐτοῦ, 3) δεβαίωσι τοῦ ἐφημερίου περὶ μονίμου ἐγκαταστάσεως στὴν ἐνορία, ἀνεξαρτήτως χρόνου, 4) ἀστυνομικὴ ταυτότης.

Στὴ δεύτερη περίπτωσι, χρειάζονται ὅλα τὰ ἀνωτέρω δικαιολογητικά πλὴν τῆς ἐνοριακῆς δεβαίωσης, στὴ θέσι τῆς ὁποίας θὰ προσκομισθῇ πιστοποιητικὸ τῆς ἀστυνομίας ὅτι ἡ ψηφοφόρος εἶναι ἐγκατεστημένη στὸ δῆμο ἢ τὴν κοινότητα, ὅπου θέλει νὰ γραφῇ, πρὶν ἀπὸ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1948.

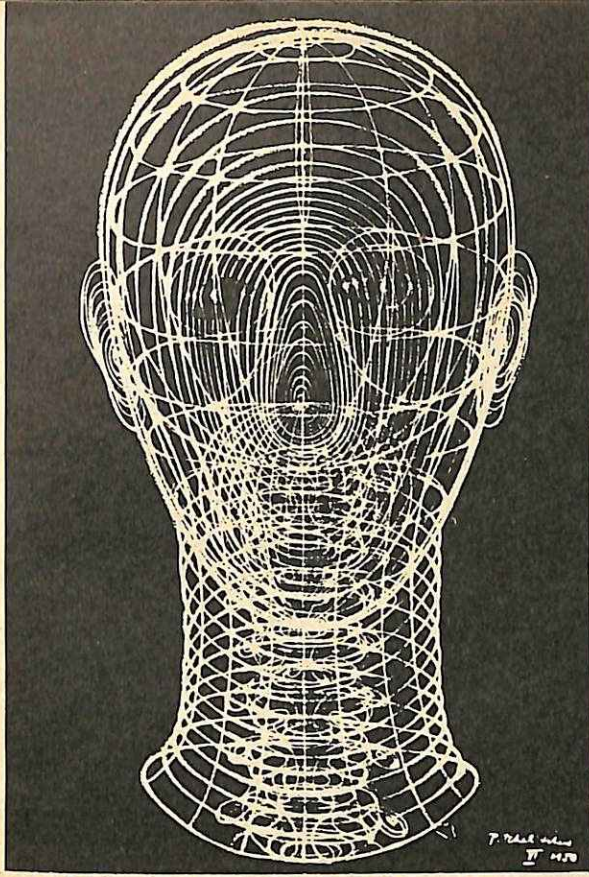
Στὴν τρίτη περίπτωσι, εἶναι ἀπαραίτητα ὅλα τὰ δικαιολογητικά τῆς πρώτης, ἐπὶ πλεόν δὲ ἀπαιτοῦνται ἀντίγραφον τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως τοῦ γάμου καὶ δεβαίωσις τῆς ἀστυνομίας ὅτι ὁ σύζυγος εἶναι κάτοικος τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1948 ἢ δεβαίωσις ὅτι ὁ σύζυγος εἶναι γραμμένος στὸ Μητρώο Ἀρρένων ἢ στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ὅπου πρόκειται νὰ γραφῇ ἡ σύζυγος ἢ τὸ ἐκλογικὸ διδλιάριο τοῦ συζύγου — ἐκεῖ ὅπου ἰσχύουν κατάλογοι ἐκλογικῶν διδλιαρίων.

ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΞ

Ἐκτὸς τῶν προαναφερθέντων δικαιολογητικῶν, ἡ ψηφοφόρος πρέπει νὰ προσκομίσῃ καὶ δύο φωτογραφίες προκειμένου νὰ γραφῇ σὲ καταλόγους ἐκλογικῶν διδλιαρίων.

Τέτοιοι κατάλογοι ἰσχύουν στὶς περιφέρειες πρῶν δήμου Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, στοὺς δήμους Σαλαμίνος, Λαυρεωτικῆς, Πατρέων, Λαρίσης, Ἀργοστολίου, Κρωπίας, Καλαβίων, Βόλου, Χαλκιδέων, Χανίων Ρεθύμνης, Ἡρακλείου, Δράμας, Καβάλας, Σερρών, Λαομίων, Ζακυνθίων, Αἰγιέων, Κομοτηνῆς, Ξάνθης, Ἀγρινίου, Μυτιλήνης, Ἐρμιούπολεως, Λετρίνων, Ἀμαλίας, Κορίνθου καὶ στὴν κοινότητα Φαρσάλων.

Γ. Κ. BENIZEΛΟΣ

ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΝΕΥΡΩΝ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ

Σὲ μιὰ ἀπὸ τίς κρίσιμες καμπὲς τῆς πρόσφατης ἱστορίας του, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ζῇ μιὰ περίοδο ἐντάσεως. Καὶ ἂν ἀκόμα ἀφήσωμε κατὰ μέρος τὰ ἀνησυχητικὰ δεδομένα τῆς στατιστικῆς —300.000 ἄτομα ὑποφέρουν ἀπὸ νευρικές ἢ νευροψυχικές διαταραχές— μένει τὸ ἀξιοσημείωτο γεγονός ὅτι σχεδὸν κάθε Ἑλληνα, κατὰ κάποιο τρόπο, ὑφίσταται ἀμέσως ἢ ἔξ ἐπιδράσεως τὴν καταθλιπτικὴν πίεσι τῆς συγχρόνου ἐποχῆς. Πίεσι διανοητικὴ ἢ ψυχικὴ. Κάθε ἐποχὴ ὑπέστη τὴν πίεσι τῶν γεγονότων της. Τὸ 1955 δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ, μὲ τὴν ἀπειλὴ τῆς δόμβας ὑδρογόνου καὶ τῆς οικονομικῆς ἀβεβαιότητος, χειρότερο ἀπὸ τὸ 485 π.Χ μὲ τὴν ἀπειλὴ τῶν Περσῶν ἢ τὸ 455 μὲ τὴν εἰσβολὴ τῶν Οὐννων. Ἡ διαφορὰ ὑπάρχει ἐν τοῖτοις καὶ εἶναι καθαρὰ ἐσωτερικὴ. Ἐχουν μεταβληθῇ ὁ τρόπος ζωῆς, ἡ κοινωνικὴ συγκρότησις, ὁ τρόπος πού τὸ ἄτομο σκέπτεται, κινεῖται καὶ ἀντιδρᾷ. Ὅλα αὐτὰ γίνονται χωρὶς ἔσωτερικὸν καταναγκασμὸν, ἀναβλῆζον ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἰδίου τοῦ ἀτόμου. Ἀμέσο ὑποτέλεσμα τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῶν ἀντιδράσεων εἶναι ἡ γενικὴ σημερινὴ τάσις ἀπὸ ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα, μὲ τὴν διερεύνησι τῶν προβλημάτων τῆς νευροψυχικῆς. Οἱ ὁδοὶ αἰσθημα μειονεκτικότητος, «νευρασθενείας», «ὁρμῆς τοῦ ὑποσυνειδητοῦ» κλπ. ἔκπαρσι πιά ν' ἀποτελοῦν ἐπιστημονικὰ θεωρητικὰ μυστήρια καὶ βρίσκονται σχεδὸν σὲ κάθε συνομιλία.

Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ παρουσιάζουν μιὰ σύντομη ἐπισκόπησι τοῦ προβλήματος, τῶν δεδομένων του, τῶν προσπαθειῶν πού καταβάλλονται καὶ τῆς προόδου πού πραγματοποιήθηκε ἕως τώρα.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

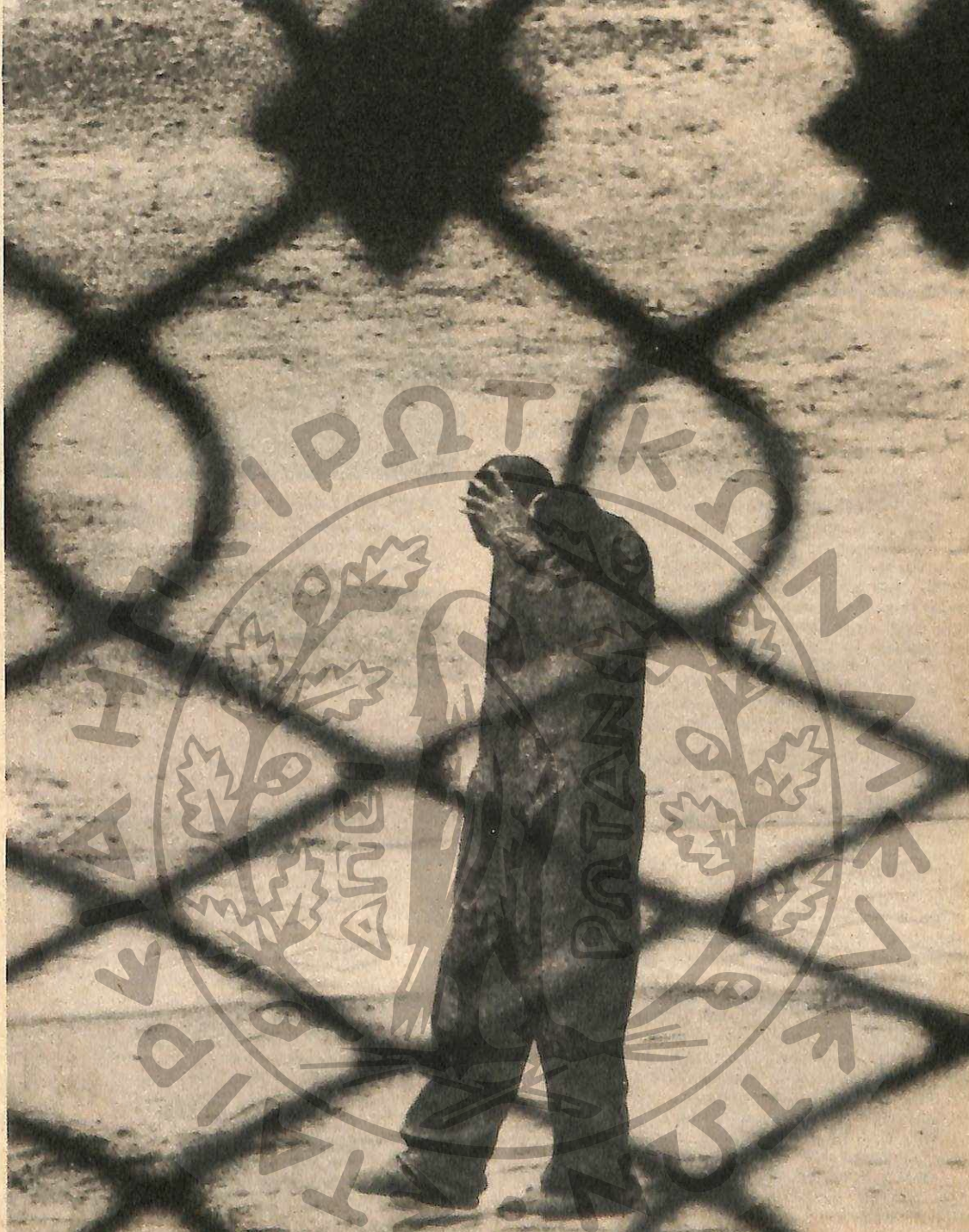
Ἀλλοτε, ὅταν ἡ συμπεριφορὰ τοῦ γείτονα, τοῦ φίλου, τοῦ γνωστοῦ συγγενῆ ἢ τοῦ ἀγνωστοῦ πού πρόβαλλε στὴν προῆκη τῆς ἐπικαιρότητος γιὰ μιὰ ἐνοχλητικὴ ἐνέργεια ἢ ἐγκληματικὴ ἀκόμη πράξι, ὅταν ἡ συμπεριφορὰ αὐτὴ γινόταν ἀντικείμενο συζητήσεως στὸ καφενεῖο, στὴ συνομιλία φίλων, γινόταν λόγος γιὰ κακὸ χαρακτηρισμὸν, γιὰ ἀμορφωσιά, γιὰ ἑλλειψι θρησκευτικῆς, οἰκογενειακῆς ἢ σχολικῆς ἀγωγῆς. Τώρα διαρκῶς καὶ περισσότερο οἱ λέξεις πού χρησιμοποιοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον εἶναι «ἄγχος», «νεύρωση» πού προέρχεται ἀπὸ ἀπαθρημένα κινήτρα ἢ «συμπλέγματα» πού καθιστοῦν δύσκολη τὴν «προσαρμογὴ» πρὸς τὸ περιβάλλον. Ὁ νευρολόγος-ψυχίατρος παίρνει διαρκῶς μεγαλύτερη θέσι στὴν σημερινὴ κοινωνία καὶ περιβάλλεται μὲ σεβασμὸ καὶ ταυτόχρονη διάθεσι σάτιρας ὅπως οἱ καλὸγεροὶ τὴν ἐποχὴ τοῦ Βυζαντίου. Ἡ ψυ-

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

'Εγυέφαλος

“Αγχη, νευρώσεις καὶ συμπλέγματα
τυραννοῦν τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΜΑΣ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΧΑΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΜΑΣ ;

χασθένεια, στη σοβαρότερη μορφή της, την τρέλλα και τις περισσότερο ήπιες μορφές της, έπαψε πια να ανήκει στον κόσμο της προκαταλήψεως και των «δαιμονίων» και ν' αποτελεί αντικείμενο της αρμοδιότητας της Ίερās Έξετάσεως παλαιότερα και του αγιασμού και της εκκλησιαστικής εσχής στα χρόνια ακόμη των πατέρων μας. Έγινε επιστήμη, θέμα κοινό και αντικείμενο έρευνας. Άρρώστεια και μάλιστα δεκτική κατά μεγάλο ποσοστό αποτελεσματικής επιστημονικής θεραπείας.

Και πρέπει να όμολογηθί ότι ήταν καιρός. Στην εποχή μας που ό λίγος κάθε μορφής κατακτάει διαρκώς περισσότερο έδαφος στις ανθρώπινες εκδηλώσεις και στην ανθρώπινη διάνοια, τó τέλειο δημιούργημα τού ανθρώπου—φυσικού όντος, άρχισε να παρουσιάζη σημάδια κάμψεως.

ΑΡΙΘΜΟΙ

Με θεμέλιο την αυστηρή επιστημονική έρευνα, οι ψυχοπαθείς στην Έλλάδα που έχουν ανάγκη από σύντομη ιατρική παρακολούθησι και θεραπεία σέ κλινική ή ίδρυμα ψυχοπαθών, είναι 30 - 35 χιλιάδες (ποσοστό 0,5% τού πληθυσμού). Στην Άμερική ό αριθμός αυτός είναι 1.500.000 (ποσοστό 1%). Πρίν από τόν τελευταίο πόλεμο οι αναλογίες αυτές ήταν 100% χαμηλότερες. Για να σχηματίση κανείς μία ιδέα της σημασίας τού αριθμού αυτού άρκεί να λεχθί ότι ή ζημία που προκαλείται στην έθνική οικονομία από την παρουσία των ψυχοπαθών αυτών, που είναι άνίκανοι να έργασθούν παραγωγικά, άνέρχεται σέ 10.000.000 ημερομίσθια ή 450.000.000 δρχ. δηλαδή περίπου έναμυιο εκατομύριο χρυσές λίρες τó χρόνο. Αλλά χωρίς να υπολογίζονται οι δαπάνες για την περίθαλψί τους που σχετικά είναι πολύ μικρότερες.

Τό ζήτημα όμως δέν σταματά εκεί. Από όλους τούς εργαζομένους, κυρίως τούς εργάτας και υπαλλήλους, ένα ποσοστό τούλάχιστον 20% παρουσιάζει ψυχικές διαταραχές που συντελούν στη μείωσι της απόδοσέως των. Με τούς πιδό συντηρητικούς υπολογισμούς, ή ζημία της έθνικής οικονομίας από τó γεγονός αυτό άνέρχεται σέ 300.000.000 δρχ. τó χρόνο, δηλαδή ένα εκατομύριο χρυσές λίρες. Τό σύνολο της ζημίας: έπτακόσια πενήντα εκατομμύρια δρχ. ή 25 εκατομμύρια δολάρια τó χρόνο.

ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ

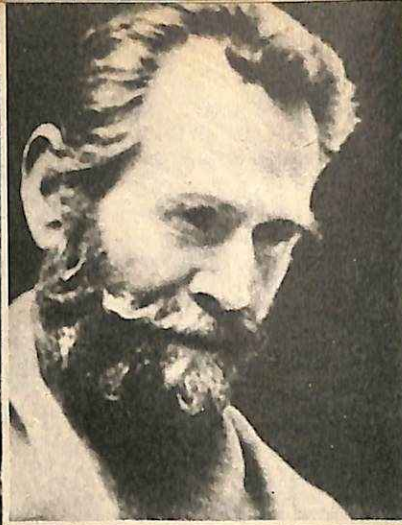
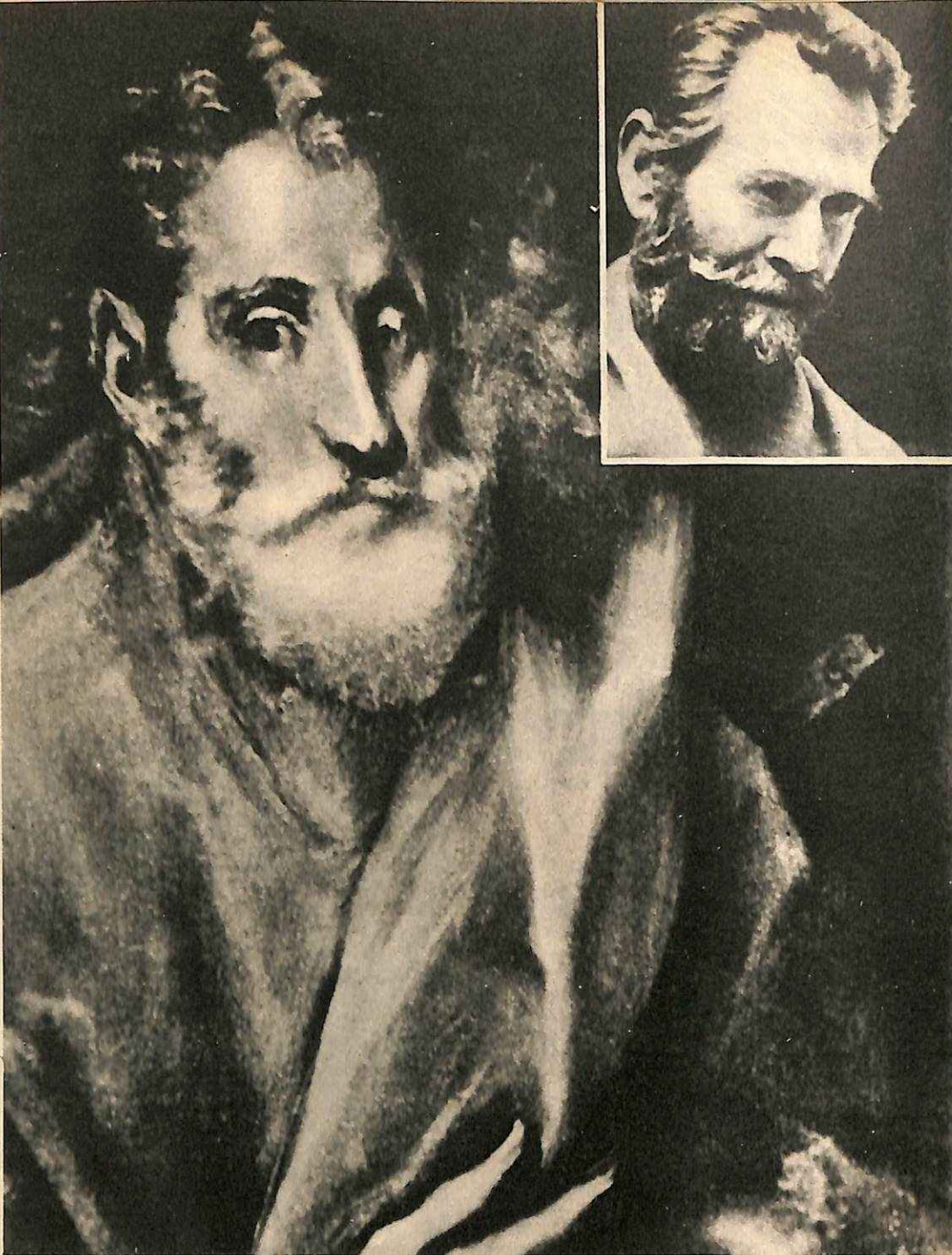
Έάν συγκριθί ή Έλλάς με την περισσότερο ανεπτυγμένη από άπόψεως ψυχικής υγιεινής χώρα, την Έλβετία, οι πιδό απαισιόδοξοι τοποθετούν τη χώρα μας έκাতό και οι πιδό αισιόδοξοι πενήντα χρόνια πίσω. Πάντως με μία έπάρκεια σχετική μέσων, υπάρχει τó δεδομένο ότι ποσοστό 70% - 75% των ανθρώπων που εμφανίζουν ψυχικές άνωμαλίες και διαταραχές μπορεί να θεραπευθί όριστικά και άποτελεσματικά. Άλλά για να έπιτευχθούν τά άποτελέσματα αυτά, δύο παράγοντες είναι άπαραίτητοι:

α) Αύξησης των διαθεσίμων νοσοκομειακών κλινών για τούς άρρώστους και τού διαθεσίμου έπιστημονικού και βοηθητικού προσωπικού.

β) Η δόθηεια και συμπάραστασις της κοινωνίας.

Στό πρώτο θέμα υπάρχουν σήμερα στην Έλλάδα 10 ψυχιατρεία και άσυλα και περίπου 25 ιδιωτικά νευρολογικές κλινικές και ψυχοθεραπευτήρια. Τό σύνολο των διαθεσίμων κλινικών μετά διας πλησιάζει τις 5.000 και έπομένως 30.000 περίπου άρρωστοι πραγματικά άνθρωποι δέν μπορούν να θεραπευθούν, γιατί δέν υπάρχουν τά νοσηλευτικά μέσα. Χωρίς έπιστημονική παρακολούθησι και θεραπεία, οι άνθρωποι αυτοί ζούν στο οικογενειακό τους περιβάλλον, τó πιέζουν καταθλιπτικά με την παρουσία τους και τó «μολύνουν» ψυχικά. Στό θέμα τού έπιστημονικού προσωπικού ή κατάστασις δέν παρουσιάζεται καθόλου καλύτερη, άν έχη κανείς υπ' όψει του ότι τó ελάχιστο άνεκτό όριο για την Έλλάδα είναι χίλιοι νευρολόγοι - ψυχίατροι. Πάσοι υπάρχουν στην πραγματικότητα είναι προτιμότερο να μήν αναφερθί. Έπίσης καλύτερα να μή γίνη λόγος για τούς ειδικευμένους νοσοκόμους και βοηθούς.

Άλλά και για τούς άλλους κυρίως, τόν τεράστιο αριθμό των άτόμων που δέν έχουν ανάγκη από εισαγωγή σέ νοσοκομείο ή κλινική, και γι'

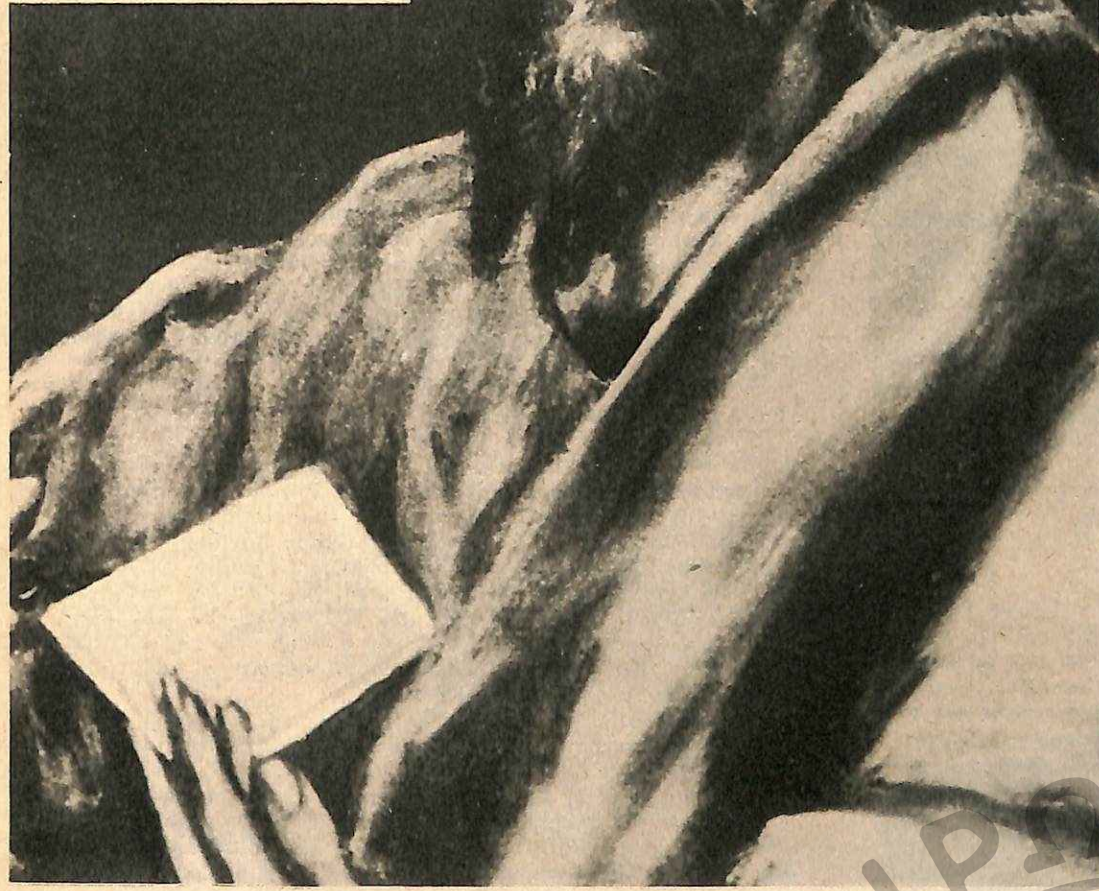

ΤΡΕΛΛΟΙ ΧΡΗΣΙΜΕΥΑΝ ΓΙΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΟΥ ΓΚΡΕΚΟ. Τά πορτραίτα τού Θεοτοκόπουλου άποτελούσαν πρόσωπα δέν μπορούσαν να βρουν την εξήγησί τους. Άλλοι τó απέδιδαν σέ ελάττωμα των ματιών τού καθηγητής, ιστορικός και φιλόσοφος της Ίσπανίας Γκρεγκόριο Μαρανόν είχε μία έμπνευσι που τόν ώδήγί λίζουσι τόν καθεδρικό ναό τού Τολέδου είναι άπεικονίσεις μορφών τού ψυχιατρείου της περίφημης αυτής θεμελίωσι την θεωρία. Πραγματικά, ενώ για όλο τόν άλλο χριστιανικό κόσμο τού 1577 οι τρελλοί άποτε παράδοσι. Στό Τολέδο οι τρελλοί ήταν πλάσματα δυστυχισμένα που αντίθετως συγκέντρωναν την ιδιαίτερή ώθησε ν' αναζητήση στις μορφές των τροφίμων τού άσύλου τού Τολέδου τά σημάδια της πραγματικότητς εποχή τού μεγάλου ζωγράφου, άναφέρουν στο βιβλίό των έπισκεπτών τού ιδρύματος, την εποχή εκείνη, όμοιότης της έκφράσεως άνάμεσα στις φωτογραφίες των σημερινών τροφίμων τού άσύλου με τά πορτρα

ωνία είναι δύσκολο να αποβάλη τις υποψίες της και ή συμπεριφορά της άπέναντί του συχνά τόν αναγκάζει να ξαναπάρη τó δρόμο για τó ψυχοθεραπευτήριό.

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ

Η ύπαρξις και μόνο της λέξεως «ψυχιατρεία» που άποτελεί σήμερα τόν διεθνώς παραδεκτό έπιστημονικό όρο, δέν είναι παρά μία ένδειξις, άρκετά καθαρή και σαφής, τού ότι και τó πρόβλημα ήταν γνωστό, αλλά και προσπάθειες έπιλύσεώς του ύπήρχαν πολλές στόν αρχαίο ελληνικό κόσμο. Οι αρχαίοι Έλληνες πραγματικά θεωρούσαν την πνευματική και ψυχική διαταραχή μία σοβαρώτατη άπειλή εναντίον της κοινωνικής υγείας και έφήρμοζαν εύρυτάτη μέθοδο «ψυχιατρείας» που περιελάμβανε ειδική διαίτα, λουτρά, μασσάζ, γυμναστικές άσκήσεις, φάρμακα, άκομη και «σόκι» για τά όποία χρησιμοποιούσαν χέ-

πάντοτε πρόβλημα για τούς τεχνοκρίτες. Η κακή τοποθέτησις των ματιών και τά δυσανάλογα τραχημέζωγράφου, άλλοι σέ διανοητική του άνωμαλία και άλλοι σέ υπερβολική διάθεσι πρωτοτυπίας. Ο διάσημος σε να θεμελίωσι μία θεωρία. Ο Γκρέκο χρησιμοποίησε τρελλούς για μοντέλα τους. Οι άπόστολοι που στο πανικής πόλεως. Πρέπει να ξέρη κανείς όσο ό καθηγητής Μαρανόν την ιστορία της πόλεως αυτής για να ούσαν «όργανα τού διαβόλου», στο Τολέδο ύπήρχε μία άλλη αντίληψις, που προήρχετο από την άραβική αγάπη τού Θεού. Η αντίληψις αυτή μαζί με την βαθεία και άνυπόκριτη πίστι τού μεγάλου ζωγράφου, τόν και της έκστάσεως. Τά αρχεία τού άσύλου, που διατηρούνται με έπιμέλεια και έντελώς άνέπαφα από την πανειλημμένες έπισκέψεις τού ζωγράφου στο άσυλο. Τό όνομά του είναι πολλές φορές γραμμένο. Η μεγάλη τα τού Γκρέκο άποτελούν μία πρόσθετη ένδειξι για την αλήθεια της θεωρίας τού σοφού Ίσπανού καθηγητού

λια από τά όποια έπαιρναν με ειδική μέθοδο τó ηλεκτρικό τους φορτίο. Σέ περιπτώσεις σοβαρών κλονισμύ ό άρρωστος ξαπλώνότανε σέ ένα ανάκλιτρο και κάλυψε ένα φιλόσοφο για να τού αναλύση, μέσα στην ήρεμη άτμόσφαιρα διαλεκτικής συζητήσεως, τις σκέψεις του.

Άπό την εποχή εκείνη, τó σθήσιμο τού αρχαίου κόσμου έφερε και την εξάφάνισι της ψυχιατρείας και της υγιεινής τού έγκεφάλου. Μόλις τόν 19ο αιώνα άρχίζει δειλά να ξαναδαίνη στην έπιφάνεια ή έρευνα τού ανθρώπινου έγκεφάλου από την ιατρική επιστήμη και χρειάσθηκε ό σεισμός που προκάλεσε ό Αυστριακός νευρολόγος Σίγκμουντ Φρόυντ με την ένοχλητική «ανάκαλυψι» τού ύποσυνειδήτου για να άνέδη πάλι ή μελέτη και ή θεραπευτική των ψυχικών νοσημάτων σέ νέο φώς από τó σκοτάδι των μεσαιωνικών προλήψεων. Άπό τότε άναψε τó πράσινο φώς και ό δρόμος ήταν πιδό έλεύθερος για την ανάπτυξι της ψυχιατρικής.

στις έσωτερικές και έξωτερικές διεγέρσεις και πιέσεις. Μπορεί τά συμπτώματα να διαφέρουν, αλλά όλα δέν άπεικονίζουν παρά τις συνέπειες τού ίδιου αίτιού.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Η θεραπεία των ψυχικών νοσημάτων περιλαμβάνει κάθε προσπάθεια που τείνει στόν έπηρεασμό της σκέψεως, των αίσθημάτων και της διαγωγής τού ανθρώπου. Και ό έπηρεασμός αυτός μπορεί να κατορθωθί με την διαταγή ή τó παράδειγμα, με την πείθ ή με τó άστειο, με διδασκαλία ή με έπικλήσι της λογικής, με τιμωρία ή άνταμοιβή, με φιλανθρωπία ή κοινωνική πρόνοια, με άγωγή και με χίλιους άλλους τρόπους ακόμη. Υπάρχουν έν τούτοις και άναγνωρισμένοι τρόποι ψυχοθερείας:

• Η ένσχυτική θεραπεία: Προσπάθεια συνεργασίας με τις συνειδητές διανοητικές δυνάμεις τού άρρώστου. Αυτό άπαιτεί την άμεση έπιρροή τού ψυχιάτρου.

• Φροϋδική ψυχανάλυσις: Μελέτη τού συναισθηματικού με μέσο την έλεύθερη συναναστροφή και την διερεύνησι των όνείρων για να κατορθώση να δγάλη στην έπιφάνεια τά κρυμμένα δάθη τού ύποσυνειδήτου.

• Θεραπεία με «σόκι»: Υπάρχουν τρεις κυρίως τρόποι: Κόμα ίνσουλινης, μέθοδος τιναγμών Μετραζόλ και ήλεκτροσόκ. Άπό στατιστικά δεδομένα στην Άμερική τó ποσοστό θεραπείας με ή μέθοδο αυτή για τις μανιακές ύποτονικές ψυχώσεις φθάνει τά 80%.

• Μεταπική λοδοτομή: Πρώτη φορά έφηρμόσθη τó 1936 από τόν Πορτογάλο γιατρό Έγκας Μονίξ στη Λισαβώνα. Η επέμβασις γίνεται άνοίγοντας δυό μικρές τρύπες στο μέτωπο άπ' όπου με ή δόθηεια ενός λεπτού νήματος που καταλήγει σέ κοφτερό μαχαίριδιο φθάνει κανείς στην περιοχή που άποκαλείται «έδρα τού νοητού». Ο χειρουργός κόβει τά συνδετικά έγκεφαλικά νήματα και άπομονώνει τόν μεταπικό λοδό από τά υπόλοιπα έγκεφαλικά κέντρα. Οι άρρωστοι παθαίνουν μία τέλεια άλλαγή προσωπικότητος που κύρια χαρακτηριστικά της είναι ή άτονία τού αίσθητού και ή άπουσία φόβου. Άπό τó 1940 έχουν γίνει χιλιάδες τέτοιες έγχειρήσεις, πάντοτε ως έσχατο μέτρο σέ περιπτώσεις άπελπιστικές.

• Βαθεία έγκεφαλογραφία: Μία καινούργια μέθοδος θεραπείας που γίνεται με την εισαγωγή συρμάτων στόν έγκεφαλο και ή διοχέτευσι ήλεκτρικού ρεύματος. Η μέθοδος αυτή δέν έχει τη διαιότητα τού ήλεκτροσόκ.

• Φάρμακα: Ίσως τά «κατευναστικά» φάρμακα να προκαλέσουν επανάστασι στην ψυχοθεραπεία. Μέσα στα δυό τελευταία χρόνια έμμανίστηκαν πολλά με περίεργα όνόματα όπως: Θοραζίνη, Σεραζιλ, Μιλτόνυ Φρενέλ, Ρεντιφίν. Σκοπός των φαρμάκων αυτών είναι να ήρεμήσι ό άρρωστος και να μπόρσση με τόν τρόπο αυτό να ύποβληθί σέ κανονική ψυχοθεραπεία. Δέν είναι θεραπευτικά, ούτε μπόρουν να ύποκαταστήσουν ή θεραπεία.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Άπό όλες τις άρρώστειες που βασανίζουν ό άνθρωπινο γένος, τά ψυχονευρικά νοσήματα παρουσιάζουν τις μεγαλύτερες πιθανότητες θεραπείας. Με σωστή θεραπευτική άγωγή τά 70% θεραπεύονται τελείως. Χρειάζεται όμως μία γενική όμαδική προληπτική προσπάθεια. Μία ευρύτερη διαπαιδαγώγησι τού κοινού, θεμελιωμένη σέ σωτές ψυχολογικές άρχές. Μόνο έτσι θα μπόρσση κανείς να έλπίση σέ μία κοινωνία άπληλαγμένη από τά άπαθημένα πατροκτονικά, μητροκτονικά και άδελφοκτονικά μίστη που γεννιούνται στην κοινωνία τού μωρού. Και κάτι άλλο. Τό διαπίστωσαν οι Σουηδοί πρώτοι. Κάθε μέρα βλέπουμε τόν άνθρωπο να διάζεται περισσότερο. Όλα γρηγορότερα. Δέν είναι Ίσως μακριά ή εποχή που ό άνθρωπος θα έχη καθιερώσει την εβδομάδα των 30 ώρων. Τις ύπόλοιπες τρεις μέρες τί θα κάνει; Θα πρέπει να γυρίση πίσω στην παλιά συνταγή των αρχαίων Έλλήνων. Στη φιλοσοφική σκέψι. Και τά σπουδικά σγολεία έτοιμάζονται να καθιερώσουν την ύποχρεωτική διδασκαλία της αρχαίας φιλοσοφίας για να περιορίσουν την άφθονη πελατεία των κλινικών και των ψυχιατρείων.

K. ΡΟΥΣ.

Ο ΣΑΛΒΑΝΤΟΡ ΝΤΑΛΙ, ο εκκεντρικός 'Ισπανός ζωγράφος, κρατώντας, αντί ράβδου, το κέρατο ενός ρινόκερου ανέρχεται στην έδρα του Πανεπιστημίου της Σορβόνης, με τη βοήθεια του φίλου του και διασώστη του Σερτίου Λιφάρ για να μιλήσει για τις μεθόδους της κριτικής, τους ρινόκερους και τά... λάχανα. Τό ακρουτήριο τόν έπευφήμησε ζωγρά.

(Interpress)

(United Press)

ΟΙ ΔΥΟ ΑΛΛΟΚΟΣΜΕΣ μορφές που συζητούν (έπάνω) για τόν καιρό, στη Μινεάπολι, δεν είναι πλάσματα του 'Υπερπέραν. "Αν τούς δη κανείς από διαφορετική γωνιά θα διαπιστώσει ότι πρόκειται περί δύο... γηϊνών ανθρώπων που ανήκουν στην ομάδα έξερευνητών της 'Ανταρκτικής και φορ-ράνε ειδικές στολές για ν' άντέχουν στο δυνατό κρύο και ίως κακουχίες.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΕΛΛΑΣ: 'Εσωτερική πολιτική

- 'Η αντιπολίτευσις του Κέντρου είναι εύθραυστος. 'Η έλλειψις στερεάς συνοχής της αποδεικνύεται και από την έμμονήν εις τό θέμα της υπηρεσιακής που άποτελεί τό μόνον άνώδυνον και άκίνδυνον. Πολιτικούς χειρισμούς δεν δύναται νά πραγματοποιήση διότι και ή έλαχιστή κινήσις θα προκαλέση έπικίνδυνον διαρροήν.
- Μεγαλύτερας δυνατότητας πολιτικών έλιγμών εμφανίζουν τά κόμματα των άκρων. Τόσον ή ΕΔΑ όσον και τό κόμμα των Προοδευτικών, λόγω της έσωτερικής κομματικής συνοχής των, είναι εις θέσιν νά πραγματοποιήσουν κάθε κίνησιν. 'Ακόμη και έκλογικήν σύμπραξιν.
- 'Η άποψις της αναλογικής δεν πρόκειται νά ύποστηριχθή. Διότι έρχεται εις αντίθεσιν μέ τό θέμα της έπιστεύσεως των έκλογών που άποτελεί την στιγμήν αυτήν τό γενικόν σχεδόν αίτημα του πολιτικού κόσμου, συμπολιτεύσεως και αντιπολιτεύσεως.
- Αί έξωκοινοβουλευτικά κομματικά όμάδες της δεξιάς άποβλέπουν εις κοινήν έκλογικήν σύμπραξιν μέ την κυβερνητικήν παράταξιν. 'Ως γέφυρα προς τόν σκοπόν αυτόν προτείνεται ή συγκρότησις οίκομενικής κυβερνήσεως. 'Απώτερος σκοπός ή ήγεσία της δεξιάς.

ΕΛΛΑΣ: Πετρέλαια και καπνά

- 'Η Βρετανική 'Εταιρία Β. Ρ., μετέχουσα του διεθνούς τράστ των πετρελαίων, ύποκαθιστά τάς άλλας εταιρίας του τράστ θαμη-δόν εις την 'Ελλάδα. 'Ο άγών διά την εξασφάλισιν της έκμεταλλεύσεως του κρατικού διωλιστηρίου πετρελαίου ήρτισεν από τούδε. 'Η διεκδικούσα ύπέρ αυτής την έκμετάλλευσιν εταιρία ΣΟΚΟΝΥ έπέ-τυχε ένα έντυπωσιακόν έλιγμόν. Εις την δεξίωσιν του 'Ελληνοαμερικανικού 'Επιμελητηρίου, προς τιμήν του στρατηγού Βάν Φλήτ, τόν στρατηγόν παρουσίασεν εις τό κοινόν ό διευθυντής της ΣΟΚΟΝΥ κ. Μακφέρσον. Καί σχεδόν άμέσως έπηκολούθησαν αί γνωσταί δηλώ-σεις του Βάν Φλήτ περί της Κύπρου.
- 'Ο πρεσβευτής της ΕΣΣΔ κ. Σεργκέγεφ, κατά την περιοδείαν του εις την Μακεδονίαν ύπεσχέθη ότι ή Ρωσία θ' άπορροφήσιν οίαν-δήποτε ποσότητα έλληνικών καπνών. Ταυτοχρόνως, από «άγνωστον προέλευσιν» διεδόθη εις τάς καπνοπαραγωγικάς περιφέρειας ότι οί έκπρόσωποι των άμερικανικών εταιριών αγοράζουν καπνά εκ Τουρ-κίας χειροτέρας ποιότητας και εις τιμάς διπλάσιαις των προσφερομέ-νων εις τούς "Ελληνας καπνοπαραγωγούς. Συμπέρασμα: Αί κινή-σεις και οί λόγοι του κ. Σεργκέγεφ ήσαν έπιμελώς προγραμματι-σμένοι ενώ ή αντίδρασις των 'Αμερικανών άνύπαρκτος.

ΝΑΤΟ: 'Αλλαγή κατευθύνσεως

- 'Ομιλών εις τό Συμβούλιον του ΝΑΤΟ ό 'Αμερικανός ύπουργός των 'Εξωτερικών κ. Φόστερ Ντάλλες έτόνισε ότι ή άπειλή κατά των κρατών του Συμφώνου δεν είναι τόσον στρατιωτική όσον πολιτική και οικονομική. 'Επί τη λήξει των έργασιών του Συμβουλίου έξε-δόθη άνακοινωθέν όπου ή τελευταία ρωσική δραστηριότης χαρακτη-ρίζεται ως «προκλητική». Τό άνακοινωθέν καταλήγει: «...Αί τελευ-ταΐαι εξέλιξεις της διεθνούς καταστάσεως καθιστούν παρά ποτε ά-παραίτητον την στενήν συνεργασίαν των μελών του Συμφώνου ως αυτή προβλέπεται ύπό του άρθρου 2». Τό άρθρον 2 όμιλεί έκτός των άλλων και περί οικονομικής συνεργασίας προς προαγωγήν της στα-θερότητος και της εύημερίας.

ΤΟΥΡΚΙΑ: Μετά τό ύπόμνημα

- Μετά τάς ένυψώσεις εκ του δυσφημιστικού ύπομνήματος προς τάς ξένας πρεσβείας της 'Αγκύρας και την νέαν άνθελληνικήν εκ-στρατείαν του τουρκικού τύπου, ή τουρκική κυβέρνησις άποστέλλει εις την 'Ελλάδα τόν βουλευτήν της έλληνικής μειονότητας της Κων-σταντινουπόλεως κ. Χατζόπουλον. 'Η προσπάθεια της τουρκικής κυ-βερνήσεως νά μεταθέσιν τό θέμα της προστασίας των μειονοτήτων από την θάσιν των σχετικών διεθνών συμβάσεων εις τό επίπεδον φι-λικών συνομιλιών μέ άνευθύνους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους, εί-ναι μέν πονηρά, άλλ' όχι εύφυής.

ΒΕΛΓΙΟΝ: "Ελληνες-έργαται

- Αί συνθήκαι έργασίας των 'Ελλήνων έργατών εις τά άνθρακω-ρυχεία του Βελγίου δεν είναι ικανοποιητικά. 'Από σύνολον 1.500 έργατών δεν μένουν πλέον παρά όλιγώτεροι των 800. Οί ύπόλοιποι έπέστρεψαν στην 'Ελλάδα πτωχότεροι άπ' ό,τι άνεχώρησαν.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ: Βροχή δολλαρίων

- Τό φράγμα του 'Ασουάν καθίσταται πραγματικότης. Μιά σοβιε-τική ύπόσχεσις ήρκεσε διά την ύπογραφήν συμφωνίας μεταξύ Αι-γύπτου, 'Ηνωμ. Πολιτειών και Μ. Βρετανίας, δύναμις της όποίας παρέχεται πρώτη δόσις έξ 70.000.000 δολλαρίων διά την έναρξιν των έργασιών θεμελιώσεως. 'Εκ του ποσού αυτού 56 έκ.ατ. χορηγεί ή 'Αμερική και 14 έκ.ατ. ή Μ. Βρετανία. Τό ποσόν της τελευταίας άποτελεί ύπόλοιπον θρετανικών όφειλών προς την Αίγυπτον τό ό-ποϊόν, μέ την συνήθη έλευθεριότητα, χορηγεί ή 'Αγγλία. 'Εν τώ μεταξύ, ή συνέχισις της χρηματοδοτήσεως είναι έξησφαλισμένη μέχρι του τελικού ποσού των 1.300 έκ.ατ. δολλαρίων, διότι ό Ρώσος πρε-σβευτής έδήλωσεν ότι ή Σοβιετική "Ενωσις είναι εις πάσαν στιγμήν διατεθειμένη νά μετάσχη της χρηματοδοτήσεως.

ΚΙΝΑ: Βρετανικά πιέσεις

- 'Η θρετανική κυβέρνησις τελεί ύπό έντεινομένην πίεσιν πολιτι-κών και έπιχειρηματικών κύκλων διά την χαλάρωσιν των περιορι-σμών εις τό εμπόριον μέ την 'Ερυθράν Κίναν. Μετά την συνάντησιν "Ηντεν - 'Αϊζενχάουερ ή θρετανική κυβέρνησις πρόκειται νά αναλά-βη όριστικήν στάσιν.

ΕΣΣΔ: Τό άνώτατον Σοβιέτ

- 'Η διαμάχη μεταξύ κόμματος και κυβερνήσεως, έν τη ουσία δη-λαδή μεταξύ των σταλινικών της παλαιάς φρουράς και των νεολενι-νιστών του Κρούστσεφ, έληξε μέ την επικράτησιν του κόμματος. Ού-τω ή κυβερνητική «'Ισθέσια» κατόπιν της επιθέσεως της κομματι-κής «Πράβδα» ύπανεχώρησε. Εις τό συνέδριον άνηγγέλθη μείωσις του αριθμού των δημοσίων ύπαλλήλων κατά 750.000 τό πλείστον των όποιων προέρχεται από τάς δυνάμεις της μυστικής άστυνομίας του εκκαθαρισθέντος Μπέρια, της όποιας πλείστοι άρμοδιότητες άφηρε-θησαν μεταδιδασθεΐσαι εις τόν τακτικόν στρατόν. 'Η πολιτική της «είρηνικής συνυπάρξεως» άπειληθείσα προς στιγμήν διεκρύχθη και πάλιν. Τέλος, ό τυπικώτερος εκπρόσωπος της σταλινικής άδιαλ-λάκτου γραμμής κ. Μολότωφ, κατέλαβε θέσιν εις την δευτέραν σει-ράν των καθισμάτων, παραπλεύρως του Μαλένκωφ.

- ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ: 'Απόσπασμα έπισήμου σοβιετικού κειμένου: «Μιά σχετική Ισορροπία δυνάμεων έχει άποκατασταθή, Ι-σορροπία ή όποια επέβαλε την σημερινήν φάσιν της ειρηνικής συν-υπάρξεως μεταξύ της χώρας των Σοβιέτ και των καπιταλιστικών χω-ρών...». 'Από τόν λόγον του Στάλιν προς τό δέκατον τέταρτον συν-έδριον του μπολσεβικικού κόμματος την 18ην Δεκεμβρίου 1925.

ΙΝΔΙΑΙ: 'Ατυχία του κ. Νεχρού

- Μέ την έλπίδα σημαντικής σοβιετικής ένισχύσεως ό 'Ινδός πρωθυ-πουργός, κατά τό διάστημα της παραμονής των Κρούστσεφ και Μπουλγκάνιν εις την χώραν του, ένεφανίσθη ύπέρμαχος των σοβιετι-κών άπόψεων περί εύθύνης των Δυτικών διά την άποτυχίαν της Γε-νεύης, λόγω έμμονης των εις την διεξαγωγήν έλευθέρων εκλογών έν Γερμανία, κήρυξ των άντιαποικιακών συνθημάτων εις ό,τι δεν ά-φεώρα τό ύπό των Σοβιέτ και των 'Ινδιών κατεχόμενα ξένα εδάφη των έρυθρών δορυφόρων και του Κασμίρ και πολέμιος των στρατιω-τικών συμφωνιών. "Εναντι της άπολύτου σχεδόν εύθυγραμμισέως του αυτής προς την σοβιετικήν πολιτικήν, ό κ. Νεχρού έλαθεν ως άντάλ-λαγμα προσφοράν περί δωρεάν χορηγήσεως σοβιετικών γεωργικών μηχανημάτων αξίας μόλις 10 έκ.ατ. δολλαρίων. Τόσον διετίμησαν οί σοβιετικοί ήγέται τόν πολιτικόν μέ τάς μεγάλας φιλοδοξίας και την έλλειψιν ήγετικού σθένους.

ΕΣΣΔ: Σειρά της Μάλτας;

- Μετά την Κύπρον, τό Γιβραλτάρ διά τό όποϊόν ό Φράνκο έΐ-ναι θέ-σει προθεσμίαν μέχρι του 1960. "Ηδη ή Μάλτα. Κατά την διάρκειαν γεύματος εις την Μόσχαν προς τιμήν των νέων μελών του ΟΗΕ, ό κ. Μολότωφ παρετήρησε προς τόν 'Ιταλόν έπιτετραμμένον κ. Μάριο ντέ Στέφανο, ότι ό πληθυσμός της νήσου είναι κατά μεγίστην πλειο-νότητα 'Ιταλοί.

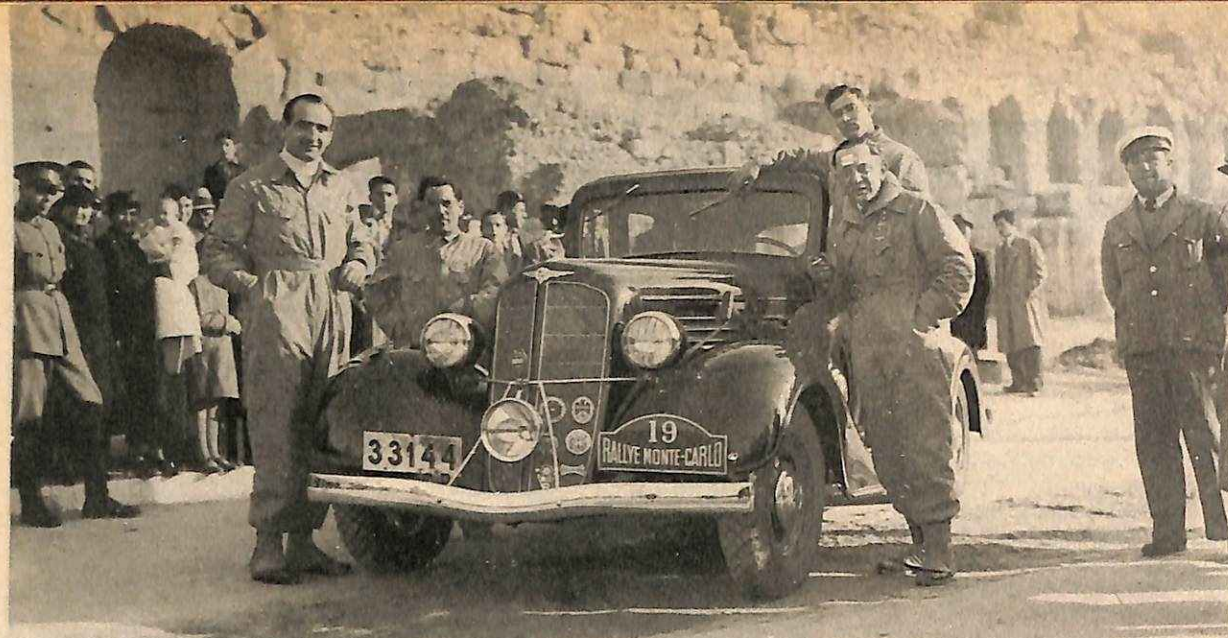
Ο ΖΑΝ ΛΟΥΙ' ΜΠΑΡΡΩ κάνει το άλογο στην κωμική παντομίμα του Ζυλ Συπερδιέλ «Τά-παρεπόμένα μιάς ίπποδρομίας» που πρόκειται νά άνεθί σέ λίγες μέρες στο θέατρο Μαρινύ (θίασος Μπαρρώ - Μαντ. Ρενώ).

(Keystone)

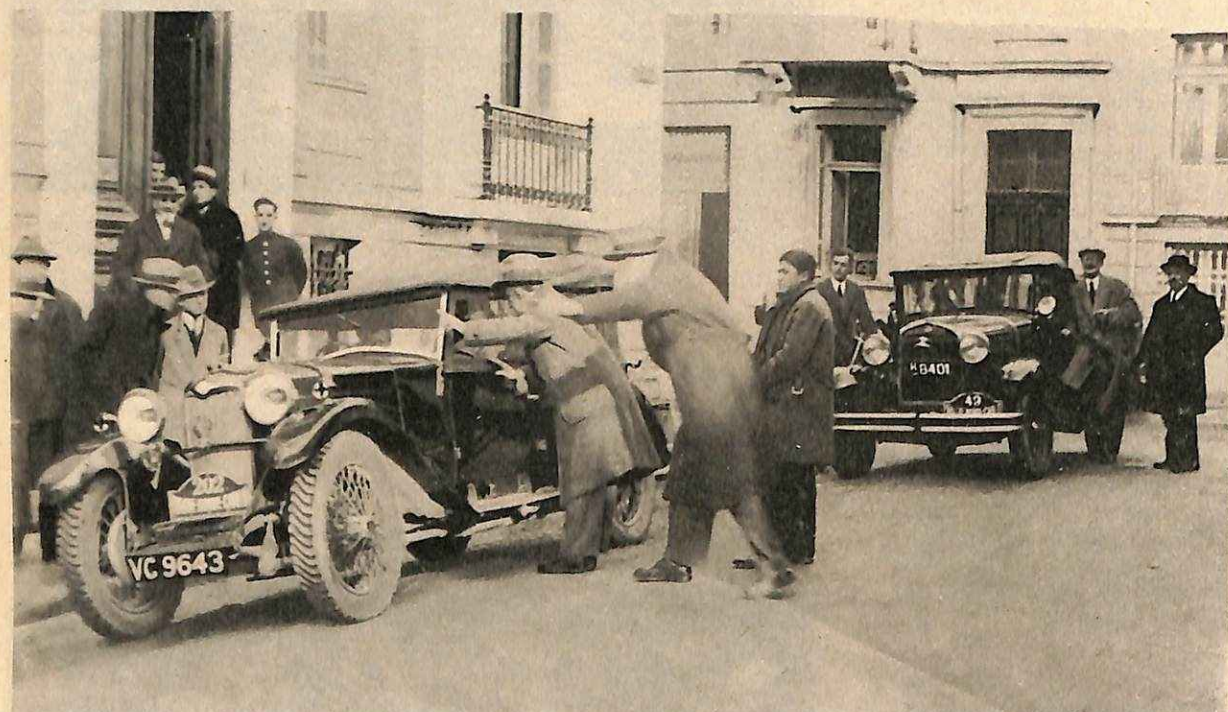
(Keystone)

Ο ΓΗΡΑΙΟΣ ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ του άγώνος «τοιχοσφαίρας», που γίνεται μία φορά τό χρόνο στο "Ητον της 'Αγγλίας, εξητλημένος και άποκαρδιωμένος άπ' τις προσπάθειές του, νά δάλη κάποια τάξι στις αγωνιζόμενες όμάδες, κάθεται στωικά σάν θεατής στη μέση του γηπέδου και βλέπει... την πάλη.

ΑΠΟ ΤΟ ΡΑΛΛΥ ΜΟΝΤΕ-ΚΑΡΛΟ ΤΟΥ 1936. ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΑΙ Κ. Κ. Κ. ΣΑΡΟΓΛΟΥ, ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ, ΦΑΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΚΟΝΟΠΙΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΜΕ ΤΗ «ΜΠΟΥ-Ι Κ» ΤΟΥΣ, ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ ΠΡΙΝ ΞΕΚΙΝΗΣΟΥΝ

ΤΟ 1936 Η ΕΚΚΙΝΗΣΙ ΤΟΥ ΡΑΛΛΥ ΕΔΟΘΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΔΟ ΜΕΡΛΙΝ, ΟΠΟΥ ΗΤΑΝ ΤΟΤΕ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΝ. ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΕΝΑ ΡΑ-Ι-ΛΥ ΚΑΙ ΕΝΑ ΦΟΡΝΤ ΤΥΠΟΥ Τ

ΣΤΗΝ ΕΚΚΙΝΗΣΙ ΕΝΟΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΡΑΛΛΥ, ΠΟΥ ΑΡΧΙΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΝ, ΠΑΡΕΥΡΕΘΗ ΚΑΙ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΜΑΚ ΒΗ (4ος ΑΠΟ ΔΕΞΙΑ) ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΟΥ

ΤΟ ΡΑΛΛΥ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕ-ΚΑΡΛΟ

Τό έτήσιο κλασικό αγώνισμα τουρισμού, όπου συναγωνίζονται ή ικανότης και ή άντοχή άνδρώπων και μηχανών

Σ τις πρώτες μεταμεσονύκτιες ώρες τής Δευτέρας 16ης 'Ιανουαρίου ή πλατεία τής 'Ακροπόλεως θά γνωρίση μίαν έντελώς άσυνήθιστη κίνησι. Κόσμος, αυτόκινητα, φώτα, φωτογράφοι, ένα δλόκληρο πλήθος θά εύρίσκειται εκεί συγκεντρωμένο γιά νά παρακολουθήση τήν έκκίνησι τών αۆτοκινήτων πού θά λάθουν μέρος στόν αγώνα τού 26ου Ράλλυ Μόντε Κάρλο.

Ο διεθνής αۆτός αγών, ο μόνος πού συνδέει τήν 'Ελλάδα μέ τούς μεγάλους αۆτοκινητιστικούς αγώνας πού γίνονται έτησίως, είναι άπολύτως ιδιότυπος και συγκεντρώνει κάθε χρόνο ένα τεράστιο ένδιαφέρον. 'Αγών άντοχής μηχανών και ανθρώπων, αγών ικανότητος, εύφυίας και έπιμονής, έπιτρέπει σέ επαγγελματίας και έρασιτέχνας νά λάθουν μέρος, όπως έπιτρέπει σέ μικρά, μεγάλα και μεσαία αۆτοκίνητα νά συνγωνίζονται. Τό Ράλλυ δέν είναι κατ' άρχήν αγών ταχύτητος. Είναι κυρίως αγών άκριβείας. Οί οδηγοί οφείλουν νά κάμουν τις διαδρομές μέσα σέ προθλεπόμενα χρονικά όρια και μέ καθωρισμένες μέσες ταχύτητες. 'Η κάθε καθυστέρησις συνεπάγεται θαμμούς «ποινής» πού έπιβάλλονται έπίσης όταν τό όχημα πάθη θλάθη ή χάση κανένα εξάρτημά του.

Τά αۆτοκίνητα πού θά ξεκινήσουν από τās 'Αθήνας θά έχουν νά διανύσουν, όπως τό δείχνει ή χάρτης τών έπομένων σελίδων, μία τεραστία διαδρομή από 4.000 χιλιόμετρα. Αύτά τά 4.000 χιλιόμετρα περνούν από τούς πιό δύσκολους δρόμους τής Εύρώπης και συναντούν μύρια έμπόδια, χιόνια, όμίχλες, πλημμυρισμένα ποτάμια τής Γιουγκοσλαβίας, δρόμους σκεπασμένους μέ λεπτό στρώμα πάγου, όπου κάθε ταχύτης είναι αδύνατος.

Από όλες τις άφειτηρίες τά αۆτοκίνητα θά συγκεντρωθούν στό Παρίσι και εκείθεν θά έκκινήσουν γιά τό τελευταίο μέρος τής διαδρομής — 1.000 περίπου χιλιόμετρα — στό όποιο προθλέπονται ιδιαίτερα αۆστηροί όροι διελύσεως. Σύμφωνα μέ τό σχετικό πρόγραμμα, τά αۆτοκίνητα θά φθάσουν στό Μονακό, τήν Πέμπτην 19ην 'Ιανουαρίου. Τήν 'Η Κυριακή θά περάση μέ αγωνιστικές έκδηλώσεις έκτός δια-

θαθμίσεως και τήν Δευτέρα τό Ράλλυ θά τελειώση μέ έπίσημο γεύμα στή Διεθνή 'Αθλητική Λέσχη. Τά έπαθλα πού δίδονται στους νικητάς τού Μόντε Κάρλο Ράλλυ είναι πολλαπλά και πλουσιώτατα. 'Εκτός από τά χρηματικά βραβεία, πού έφέτος άνέρχονται σέ 4.660.000 φράγκα και τά 40 κύπελλα, όλες οι φήμες τών αۆτοκινήτων 'και όλα τά συγγενή καταστήματα συναγωνίζονται μέ τό πώς θά συνδεθούν μέ τόν νικητή. Συχνά τού ανταλλάσσουν τό αۆτοκίνητό του, παίρνουν τό κατάκοπο νικηφόρο όχημα και δίνουν ένα ίδιο κατακίνουργιο και πάντως φροντίζουν ώστε ο οδηγός νά είναι, είτε ως επαγγελματίας είτε ως έρασιτέχνης, ίκανοποιημένος.

Μέχρι στιγμής κανείς 'Ελλην δέν έχει φθάσει ούτε μεταξύ τών πρώτων έκάτο νικητών τού Μόντε Κάρλο Ράλλυ και αۆτό δέν είναι πρόσ μομφή τής ικανότητος των. Οί περισσότεροι ξένοι οδηγοί, πού λαμβάνουν μέρος σ' αۆτούς τούς διεθνείς αγώνας, είναι επαγγελματίαι και δέν άσχολούνται όλο τό χρόνο μέ τίποτε άλλο, παρά μέ έγκύμνασι, μέ αγώνας, μέ μελέτη τού δρόμου, μέ άπόκτησι πείρας. Συνδεδεμένοι συνήθως μέ τις μάρκες τών αۆτοκινήτων, τά όποια πρόκειται νά οδηγήσουν, έχουν τήν εύχέρεια νά κάμουν ό,τι γυμνάσια θέλουν στους χειρότερους δρόμους, νά χαλούν όσα αۆτοκίνητα θέλουν γιά νά γνωρίζουν άκριβώς τό άνώτατο όριο τής δυνατότητος τού άμαξιού πού πρόκειται νά οδηγήσουν. Τήν ίδια διαδρομή τήν κάνουν όχι μία και δύο και τρεις φορές, αλλά πέντε και δέκα και σημειώνουν κάθε πέτρα, κάθε λακκούβα, κάθε χαντάκι, κάθε νέα παρακαμπτήρι, κάθε τυχόν δυσχέρεια πού πρόκειται νά παρουσιασθή, ώστε νά γνωρίζουν άκριβώς πού θά πρέπει νά άναπτύξουν ταχύτητα και πού τά πρέπει νά προχωρήσουν μέ προσοχή. 'Ο γνωστός αۆτοκινητιστής 'Αλλάρντ, ο πρόπέρσιος νικητής τού Μόντε Κάρλο Ράλλυ, δέν είχε μόνον μελετήσει τό δρόμο μέ αۆτοκίνητο, αλλά είχε κάμει προσεκτική άεροπορική άναγνώρισι ταξιδεύοντας μέ μικρό ιδιωτικό άεροπλάνο δύο και τρεις φορές έπάνω από όλη τήν διαδρομή γιά νά με-

Τό ώράριον τής διαδρομής ΑΘΗΝΩΝ — ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ

Σ υολική απόστασις εις χιλόμε.	Σ ταθμοί έλέγχου διαδρομής	Απόστασις μεταξύ τών σταθμών	Χρόνοι άνευ έπιβολής ποινής	
			μίνιμουμ	μάξιμουμ
0	ΑΘΗΝΑΙ	326	5ω.00λ.	6ω.10λ.
326	ΛΑΡΙΣΑ	302	4ω.40λ.	5ω.50λ.
628	ΕΥΖΩΝΟΙ	180	2ω.50λ.	3ω.30λ.
808	ΣΚΟΠΙΑ	195	3ω.00λ.	3ω.50λ.
1.003	ΝΙΣ	263	4ω.10λ.	5ω.10λ.
1.266	ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ	387	6ω.00λ.	7ω.30λ.
1.653	ΖΑΓΚΡΕΜΠ	236	3ω.40λ.	4ω.30λ.
1.899	ΚΛΑΓΚΕΝΦΟΥΡΤ	259	4ω.00λ.	5ω.00λ.
2.148	ΣΑΛΖΜΠΟΥΡΓΚ	139	2ω.10λ.	2ω.40λ.
2.287	ΜΟΝΑΧΟΝ	221	3ω.20λ.	4ω.10λ.
2.508	ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ	275	4ω.10λ.	5ω.20λ.
2.783	ΜΕΤΣ	181	2ω.25λ.	3ω.15λ.
2.964	ΡΕΝΣ	152	2ω.00λ.	2ω.45λ.
3.116	ΠΑΡΙΣΙ			

Ο άνωτέρω πίναξ καλύπτει τό τμήμα τής διαδρομής από 'Αθηνών μέχρι Παρίσιων. Οί άναγραφόμενοι χρόνοι είναι οι μικρότεροι και μεγαλύτεροι έπιτρεπόμενοι από τούς κανονισμούς μεταξύ τών αντιστοιχών σταθμών έλέγχου. Είς κάθε διαγωνιζόμενον, ο όποιος θά φθάνη ένωρίτερον ή άργότερον εις τούς σταθμούς, θά έπιβάλλονται ποιναι (άπόλειψι θαμμών).

Οί άναχωρούντες από τās 'Αθήνας, θά ακολουθήσουν από τό Παρίσι μέχρι τό Μόντε Κάρλο τήν ίδια διαδρομή (χάρτης εις τās έπομένως σελίδας) μαζί μέ όλους τούς άλλους συμμετέχοντας τού Ράλλυ.

Η διαδρομή Παρίσιων — Μόντε Κάρλο άποτελει τήν πρώτην δοκιμασίαν κατάτάξεως. Καθ' όλην τήν διαδρομήν αήτην οι διαγωνιζόμενοι είναι υποχρεωμένοι νά ακολουθούν αۆστηρώς τήν καθωρισμένην μέσην ταχύτητα, διότι θά ύπαρχουν μυστικοί σταθμοί έλέγχου. Οί διαγωνιζόμενοι θά χάνουν θαμμούς άκόμη και γιά κάθε δευτερόλεπτον πού θά διέρχωνται ένωρίτερον ή άργότερον από τούς μυστικούς αۆτούς σταθμούς έλέγχου.

Δευτέρα δοκιμασία κατάτάξεως (φρενάρισμα) θά γίνη κατά τήν άφιξιν τών διαγωνιζόμενων εις Μόντε Κάρλο.

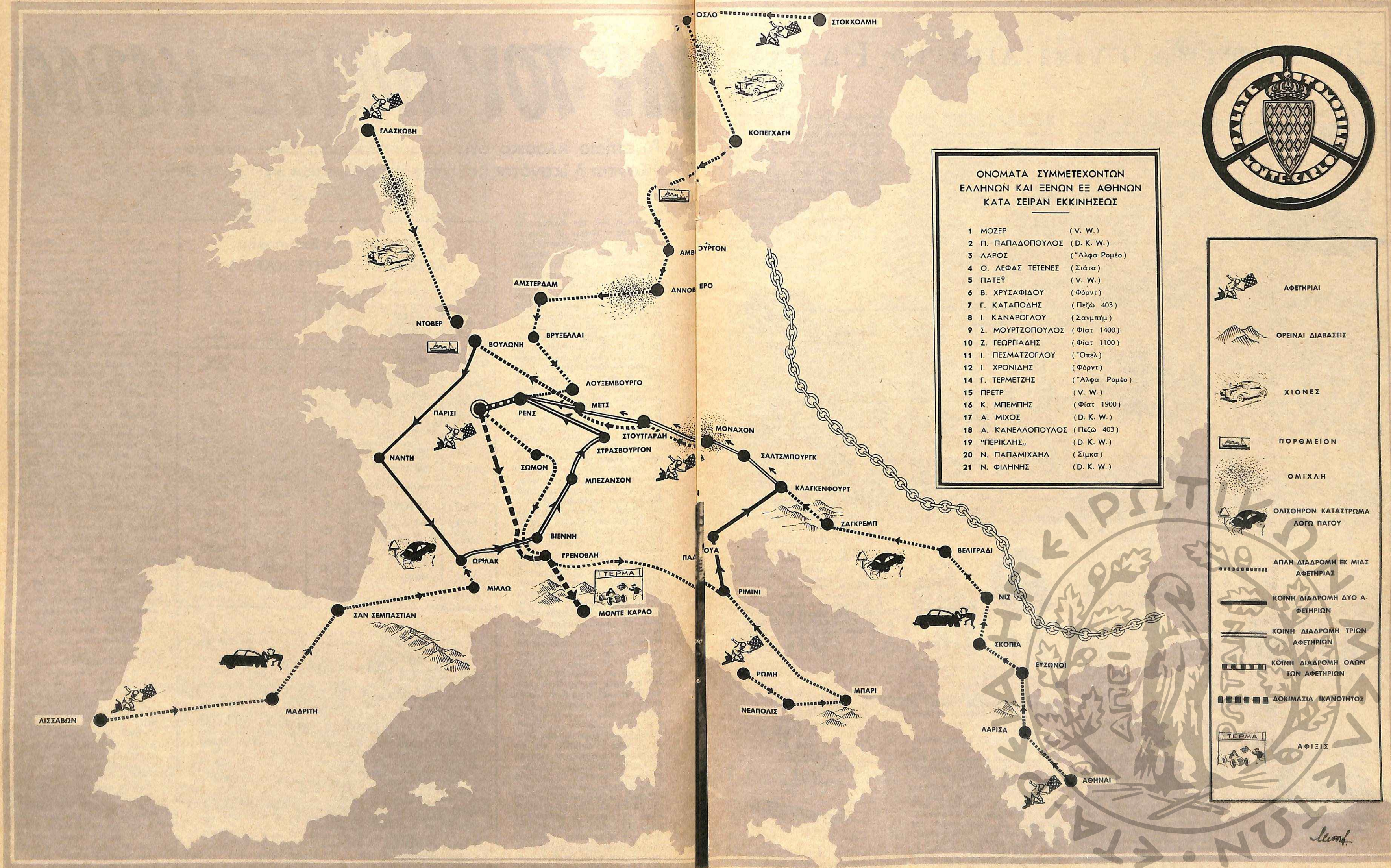
Τέλος, μία τρίτη και τελευταία δοκιμασία θά γίνη εις Μόντε Κάρλο, τήν 21ην 'Ιανουαρίου. Είναι ένας αγών ταχύτητος άνωφερείας. Είς τήν δοκιμασίαν αήτην θά μετάσχουν οι 90 πρώτοι τής κατάτάξεως, μετά τό άποτέλεσμα τής δευτέρας δοκιμασίας.

Τήν έπομένην τής τρίτης δοκιμασίας, 22 'Ιανουαρίου, θά άνακοινωθούν τά τελικά άποτελέσματα τού Ράλλυ τού Μόντε Κάρλο.

λετήση άκόμη περισσότερον τις κάθε τυχόν δυσχέρειας.

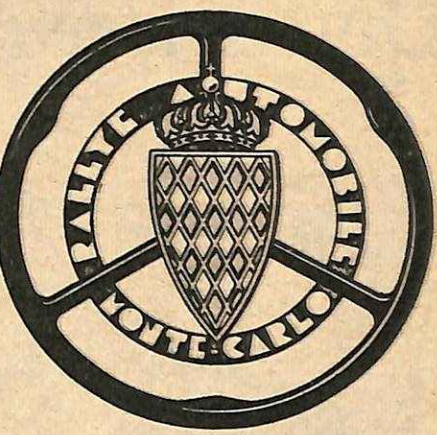
Από τις έπτά διαδρομές τού Ράλλυ, ή 'Αθήνα θεωρείται συγχρόνως και πολύ δύσκολη και λαχείο. Δηλαδή αν ο καιρός είναι κακός, τότε οι αۆτοκινητισται κινδυνεύουν νά μη μπορέσουν νά προχωρήσουν διόλου και νά μείνουν ή στους δρόμους τής 'Ελλάδος ή σ' αۆτούς τούς έξ τσου δύσκολους τής Γιουγκοσλαβίας. 'Υπάρχει όμως και ή δυνατότης νά έχουν τήν τύχη νά πέσουν σέ καλό καιρό και σέ καθαρό όρίζοντα και σέ λιακάδες, πράγμα τό όποϊον δύσκολα μπορούν νά περιμένουν στους βορεινούς δρόμους τής Εύρώπης. 'Αν τούς κληρωθή λοιπόν τό λαχείο τού καλού καιρού, τότε όσοι ξεκινήσουν από τās 'Αθήνας εύρίσκονται σέ καλύτερη μοίρα από τους. Με έκκίνησι από τήν 'Αθήνα έχουν διακριθή σέ Ράλλυ διαφόρων έτών δώδεκα ξένα όχηματα. Πέντε έξ αۆτών έκέρδισαν τό κύπελλο τού νικητού τής γενικής κατάτάξεως, τέσσερα έπήραν τό κύπελλο τής Ριθιέρας, ένα τό κύπελλο τού Μόντ 'Υζελ και δύο τό κύπελλο τών κυριών.

Η 'Αθήνα ώρισθη ως άφετηρία διαδρομής τού Ράλλυ Μόντε Κάρλο από τό 1929. 'Ο πρώτος 'Ελλην πού μετέσχε τού Ράλλυ — τό 1932 — ήταν ο κ. Βήτης. 'Εφθασε μέχρι τή Γιουγκοσλαβία όπου έγκατέλειπε. 'Αλλοι 'Ελληνες πού μετέσχον τού Ράλλυ — τό 1936 — ήταν οι κ.κ. 'Αλ. Κονοπισόπουλος, Σ. Σαρόγλου (οδηγοί), Α. Καραμπέτσος και Στέφανος Φακινός (συν-οδηγοί) μέ αۆτοκίνητο Μπουϊκ, μοντέλο 1935. Η έκκίνησις έδόθη από τόν πρό τού 'Ηρώδου 'Αττικού χώρο. Οί 'Ελληνες όμως αۆτοκινητισται στάθηκαν άτυχοι, διότι, ενώ όλα έπήγαιναν καλά, 80 χιλιόμετρα πρό τού τέρματος, τό όχημά τους έπασε θλάθη και έγκατέλειψαν τόν αγώνα άδόξως. Μαζί μέ τούς 'Ελληνες ξεκίνησε από τήν 'Αθήνα και ο Ζαμφεϊρέσκου πού κατέλαβε τήν πρώτη θέση. Οί δικοί μας κατέρωσαν τό ρεκόρ τής διαδρομής 'Αθηνών — Θεσσαλονίκης διανύσαντες τήν απόστασι σέ 8 ώρες και 55 λεπτά. 'Οταν σκεφθή κανείς τήν κατάστασι τών τότε δρόμων, ή έπίδοσις αήτη παρουσιάζεται άξιοθαύμαστος.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΣΕΙΡΑΝ ΕΚΚΙΝΗΣΕΩΣ

1	ΜΟΖΕΡ	(V. W.)
2	Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	(D. K. W.)
3	ΛΑΡΟΣ	(Αλφα Ρομέο)
4	Ο. ΛΕΦΑΣ ΤΕΤΕΝΕΣ	(Σιάτα)
5	ΠΑΤΕΥ	(V. W.)
6	Β. ΧΡΥΣΑΦΙΔΟΥ	(Φόρντ)
7	Γ. ΚΑΤΑΠΟΔΗΣ	(Πεζώ 403)
8	Ι. ΚΑΝΑΡΟΓΛΟΥ	(Σανμπήμ)
9	Σ. ΜΟΥΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ	(Φιάτ 1400)
10	Ζ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ	(Φιάτ 1100)
11	Ι. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ	(Οπελ)
12	Ι. ΧΡΟΝΙΔΗΣ	(Φόρντ)
14	Γ. ΤΕΡΜΕΤΖΗΣ	(Αλφα Ρομέο)
15	ΠΡΕΤΡ	(V. W.)
16	Κ. ΜΠΕΜΠΗΣ	(Φιάτ 1900)
17	Α. ΜΙΧΟΣ	(D. K. W.)
18	Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ	(Πεζώ 403)
19	ΠΕΡΙΚΛΗΣ,	(D. K. W.)
20	Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ	(Σίμκα)
21	Ν. ΦΙΛΗΝΗΣ	(D. K. W.)

ΑΦΕΤΗΡΙΑΙ

ΟΡΕΙΝΑΙ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ

ΧΙΟΝΕΣ

ΠΟΡΘΜΕΙΟΝ

ΟΜΙΧΛΗ

ΟΛΙΣΘΗΡΟΝ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑ ΛΟΓΩ ΠΑΓΟΥ

ΑΠΛΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΚ ΜΙΑΣ ΑΦΕΤΗΡΙΑΣ

ΚΟΙΝΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΔΥΟ ΑΦΕΤΗΡΙΩΝ

ΚΟΙΝΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΡΙΩΝ ΑΦΕΤΗΡΙΩΝ

ΚΟΙΝΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΦΕΤΗΡΙΩΝ

ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ

ΑΦΙΞΙΣ

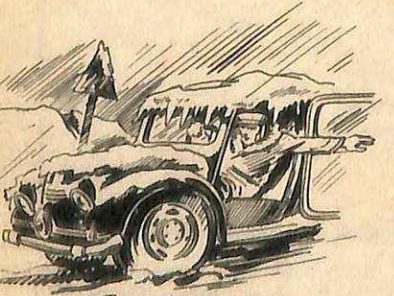
ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΡΑΛΛΥ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΘΕΑΤΑΣ που δεν έχουν καμιά αγωνία και που παρακολουθούν την έκκινση των αγωνιζομένων σαν ένα ενδιαφέρον αθλητικό θέαμα, εκείνη ή τελευταία ώρα

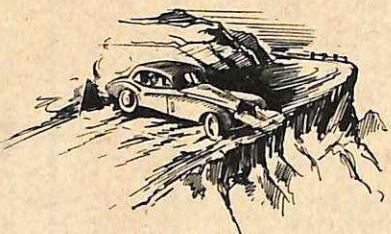

πρό της έκκινήσεως είναι εξαιρετικά διασκεδαστική. Πρώτον, η εμφάνιση των οδηγών, των συνοδηγών και των συνεπιβατών, παρουσιάζει ένα γραφικότατο θέαμα... Όλοι φορούν τα ρούχα τα οποία έχουν αποδειχθεί βολικώτερα σε έκδρομες και ταξίδια ανεξαρτήτως καταστάσεως, εμφανίσεως και αρμονίας χρωμάτων. Φόρμες, παλαιά στρατιωτικά σακάκια, κοστούμια για χιονοδρομίες, κουκοί, κασκόλ, μπότες, κυνηγετικές στολές, όλοι οι συνδυασμοί έχουν επιστρατευθεί για να διευκολύνουν τον ιδιοκτήτη τους να περάσει όσο το δυνατόν άνετα τις τεσσάρων ολόκληρες ημέρες που θα τα φορή συνεχώς.

ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ παρουσιάζουν επίσης ένα διασκεδαστικό και περιεργότατο θέαμα. Πάρα πολλοί έχουν αφαιρέσει τα πίσω καθίσματα για να μην έχουν πρόσθετα βάρη και τα περισσότερα είναι φορτωμένα με βαλίτσες, τρόφιμα και χάρτες, όλα στερεά δεμένα και τακτοποιημένα, ώστε να μη κινδυνεύουν να διαλυθούν και να σπάσουν. Πανταχού παρόν είναι τα «θερμόσ», παραγεμισμένα με καφέ ή με ζουμί από κρέας, τα μπισκότα, οι καραμέλλες και φυσικά τα τσιγάρα. Επίσης οι ασπιρίνες και τα άφυνητικά χάτια τύπου «μπενζιτρίν» σαν αυτά που παίρνουν οι φοιτητές στις εξετάσεις για να τους βοηθήσουν να μην αποκοιμηθούν επάνω στις τελευταίες ημέρες της εντατικής μελέτης. Υπάρχουν και τα γούρια και οι μασκώτ με τα οποία ο κάθε ένας οδηγός ελπίζει να πολεμήσει κάθε αντίξοχη...

ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ και τα χωριά που περνούν τα αγωνιζόμενα αυτοκίνητα ξυπνούν μεγάλο ενδιαφέρον. Οι κάτοικοι όμως δεν γνωρίζουν ότι τα αυτοκίνητα ξεκίνησαν με ώριμη σειρά. Πιστεύουν δε ότι πάντως πρόκειται περί αγώνος ταχύτητας, και συνεπώς χαιρετούν με ένθουσιασμό τον πρώτο που περνά, με ολιγώτερο τον δεύτερο, με ακόμη ολιγώτερο τον τρίτο και στον τέταρτο αρχίζουν την καζούρα. "Αν δε υπάρχει και γιναίκα, μεταξύ των οδηγών, ή οποία τυχόν να ξεπερνά άνδρα, τότε αυτός ο δυστυχής δεν ακούει τίποτε άλλο κατά την διαδρομή παρά «τρέχα και σ' έφαγε το κορίτσι!»..., οι δε «τελευταίοι», οι οποίοι ένδεχομένως να έχουν κάμει τον καλύτερο χρόνο από όλους, δεν γνωρίζουν παρά την γενική αδιαφορία και την περιφρόνηση...

ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΙ πενήντα ένας έχουν έγγραφη για το έφετεινό Ράλλυ. Μεταξύ αυτών είναι 105 Άγγλοι, 98 Γάλλοι, 25 Γερμανοί και 16 Έλληνες, οι οποίοι κρατούν την τετάρτη θέση από τους 22 έννοκότητων οδηγούς που λαμβάνουν μέρος. Άμέσως μετά έρχονται 15 Σουηδοί, 14 Νορβηγοί, 13 Ολλανδοί, 12 Ισπανοί, από 9 Δανοί και Φινλανδοί, 8 Έλβετοί, 6 Μονεγάσκοι, 4 Βέλγοι, από 3 Άμερικανοί, Τσεχοσλοβάκοι και Ιταλοί, από 2 Πορτογάλοι και 1 Γαλλοί και 1 Νεοζηλανδός, 1 Τούρκος, 1 από την Σιέρα Λέονε και 1 από το Σάαρ.

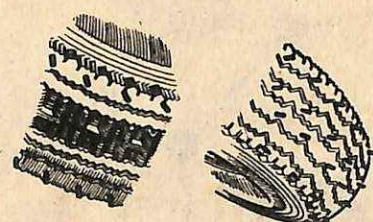
ΑΠΟ ΤΑ σημεία έκκινήσεως, ή Αθήνα έρχεται προτελευταία. Οι περισσότεροι, οι 76, προτίμησαν να δοκιμάσουν την τύχη τους φεύγοντας από την Στοκχόλμη, 75 από την Γλασκώδη, 63 από την Λισσαβώνα, 56 από το Μόναχο, 47 από το Παρίσι, 20 από τας Αθήνας και 14 από τη Ράμη.

ΑΛΛΟΤΕ το κύριο ήταν ένας από τους μεγαλύτερους έγχρωμους. Τα αυτοκίνητα δεν είχαν θερμανσι, και οδηγοί και συνοδηγοί και επιβάτες ξύλιαζαν κυριολεκτικά ταξιδεύοντας ατέλειωτες ώρες μέσα στον Ίανουάριο στις χιονισμένες διαβάσεις των βουνών τόσο, ώστε όταν έρθαν στα «κοντρόλ», στα σημεία έλεγχου όπου έπρεπε να κατεβούν και να υπογράψουν, δεν κατώρθωναν να κρατήσουν την πένα τους στο χέρι. Άλλα και τώρα ακόμη συμβαίνει συχνά το κύριο να μάχεται τους αγωνιζομένους. Μια διάδη, ένα σταμάτημα νύχτα μέσα στο σκοτάδι, αναγκά-

ζει τους οδηγούς να βγούν έξω στην παγωνιά και ένκευρισμένοι απ' την κούρασι και την έντατική, άσταμάτητη προσπάθεια, να προσπαθούν να φέρουν εις πέρας, όσο το δυνατόν ταχύτερον, την επιδιόρθωσι που χρειάζεται. Αυτές οι στιγμές μένουν αλησμόνητες εις όσους τις έχουν ζήσει: τα νεύρα, ή διασύνη, τα δάκτυλα παγωμένα, μούδιασμένα που δεν μπορούν να πιάσουν κλειδί και ή συνεχής αγωνία για τον πολύτιμο χρόνο που χάνεται. Συχνά μια λεπτομέρεια προκαλεί πραγματική τραγωδία, ή πιο χρήσιμη βίδα ή το κλειδί που πέφτει και θάβεται μέσα στο χιόνι ή στη λάσπη.

ΑΥΤΟ ΣΥΝΕΒΗ πρόπερι το 1954 στον γνωστό Γάλλο πρωταθλητή Μαρσέλ Κορμπέλετα. Είχε φθάσει στας Αθήνας με ένα αυτοκίνητο και είχε παραλάβει ένα δεύτερο, ακριβώς του ίδιου μοντέλου, το οποίο είχε σταλή ατμοπλοϊκώς, ώστε να ξεκινήσει με άθικτη και ακούραστη μηχανή... Ύστερα από μνην προετοιμασία και τεράστια έξοδα αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τον αγώνα έξω από την Κοζάνη την πρώτη νύκτα έπειδή έχασε... μια βίδα του διανομέως, μήκους μισού πόντου και πάχους ενός χιλιοστού, έπιχειρών να την σφίξη (προληπτικώς!...) για να μην πέσει...

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ πρόβλημα του πάγου και το πώς να κρατή το αυτοκίνητο την επαφή του με τον δρόμο το έλυαν μέχρι τώρα οι σιδερένιες καδένες που έρχονται και σφιχταγκάλιαζουν τα λάστιχα των αυτοκι-

νίων. Τώρα, μια νέα εφεύρεσις διευκολύνει τους οδηγούς. Λάστιχα ειδικά με μεταλλικά καρφιά που εξέχουν σε όλη τους την επιφάνεια βοηθούν το αυτοκίνητο να γαντζωθεί με σχετική ασφάλεια επάνω στον πάγο.

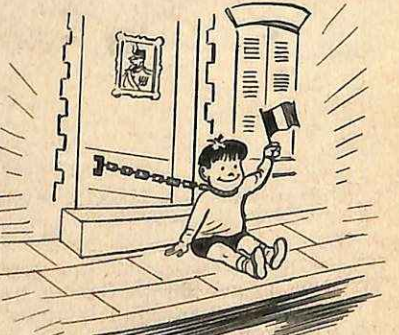
ΠΙΟ ΕΠΙΦΟΒΟΣ έχθρος και από το χιόνι και από την όμιχλη και από την βροχή είναι ο πάγος. Στη διαδρομή που κάνουν όλοι οι αγωνιστάι τα χίλια χιλιόμετρα Παρίσι — Μόντε Κάρλο, ή ανάβασι και κατάβασις του COL DE LECQUES είναι από τις πιο άγριες και επικίνδυνες δοκιμασίες. Η επιφάνεια του δρόμου έχει μονίμως ένα δάκτυλο πάγου και οι οδηγοί κατάκοποι την αντιμεταπάτουν τα ξημερώματα της τετάρτης ήμέρας μετά από συνεχές δόγημα 84 ωρών και ακριβώς σ' αυτές τις

Ο ΕΚΝΕΥΡΙΣΜΟΣ, που πηγαίνει αυξανοντας με την κόπωση και την διαρκή αγωνία, δημιουργεί μονίμως σύγχυσι και λάθη. Γι' αυτό το λόγο οι πεπειραμένοι οδηγοί, οι οποίοι το έχουν υπ' όψει τους, φροντίζουν να έχουν πάντοτε μαζί τους δύο γρύλλους, γιατί συμβαίνει συχνά από τη βία να μη τοποθετηται καλά ο πρώτος γρύλλος, να πέφτη το αυτοκίνητο και να τον καταπλακώνη. Γι' αυτό πρέπει να υπάρχει ο δεύτερος ο οποίος να σώση την κατάσταση...

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ του Μόντε Κάρλο υποδέχονται τους αυτοκινητιστάς με μεγάλο ένθουσιασμό γιατί το Ράλλυ σημαίνει την έναρσι της μεγάλης σαιζόν, γνωρίζουν όμως ότι τα υπέρ 351 κουρασμένα και διαστικά θηρία αποτελούν κίνδυνο - θάνατο θανάτίζουν από ένωρίς να ξεκαθαρίσουν τους δρόμους από κάθε εμπόδιο και να κλειδώσουν σε ασφάλεια παιδιά και σκυλιά...

A. K. — Z. X.

ΤΑ ΕΙΚΟΣΙΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΛΙΛΙΑΝ ΚΑΛΛΙΡ ΔΕΝ ΤΗΝ ΕΜΠΟΔΙΖΟΥΝ ΝΑ ΠΑΙΞΗ ΜΕ ΑΝΕΣΙ ΚΑΙ ΩΡΙΜΟΤΗΤΑ ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΟΥ ΒΙΡΤΟΥΟΖΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ ΔΑΚΤΥΛΑ

Η νεαρή πιανίστα Λίλιαν Καλλιρ στην Αθήνα

Οι Αθηναίοι που την έβλεπαν στο δρόμο νόμιζαν πως ήταν μια οποιαδήποτε Αμερικανίδα — μια απ' τις χιλιάδες Αμερικανίδες που έρχονται στη χώρα μας για να περάσουν τις διακοπές τους. Άλλωστε και ή ίδια δεν έκανε τίποτε το ξεχωριστό: επισκέφθηκε τα αξιοθέατα, φωτογράφησε, με μια φθηνή Μπράουνι, τα αρχαία μνημεία, ποζάρισε μπροστά στον Παρθενώνα και επισκέφθηκε τα μαγαζάκια, που πουλούν έργα λαϊκής τέχνης, στο Μοναστηράκι.

Μόνον όταν κάθισε μπροστά στο πιάνο και τ' ακροδάχτυλά της άγγιξαν τα πλήκτρα του, έγινε φανερό ότι ή ξένη μας δεν ήταν μια κοινή επίσκεπτις.

Η Λίλιαν Καλλιρ, μ' όλο που είναι 23 χρόνων, έχει αρχίσει την επαγγελματική της σταδιοδρομία εδώ κι' έφτα χρόνια. Η βαθύτατη αίσθησι-

της μουσικής, που την διακρίνει, και ή ώριμότης της έρμηνείας είναι χαρίσματα που δεν τα περιμένει κανείς από την ηλικία της. Άλλα ή Λίλιαν ασχολείται με την μουσική από την ημέρα που γεννήθηκε. Δεν είναι εκπληκτικό λοιπόν ότι βρίσκεται στο στοίχειό της μόλις καθίσει στο σκαμνί του πιάνου.

Οι γονείς της λένε ότι πριν μιλήση τραγούδησε. Ήταν και οι δυο μουσικοί και έκαναν ό,τι μπορούσαν για να της εμφυσήσουν την αγάπη της τέχνης τους. Τεσσάρων χρόνων άρχισε να μαθαίνει φλάουτο. Στα πέντε, έδινε κιόλας κονσέρτα μαζί με την αδελφή της στον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Πράγας. Γιατί ή Λίλιαν είχε γεννηθή στην Πράγα, αν και οι γονείς της ήταν Αυστριακοί.

Στις αρχές του πολέμου, μόλις είχε πατήσει τα όκτώ, ξεκίνησε μαζί

ΛΙΛΙΑΝ ΚΑΛΛΙΡ

με την οικογένειά της για τις 'Ηνωμένες Πολιτείες. Έγκαταστάθηκαν στη Νέα Υόρκη, και εκεί η Λίλιαν άρχισε να παίρνει μαθήματα πιάνου.

«Ίσως να ήμουν λίγο ξεροκέφαλη, λέει η Λίλιαν, γιατί, ενώ οι συμμαθήτριά μου δεν μελετούσαν, εγώ ξημεροβραδυάζομουν πάνω στο πιάνο». Ωστόσο η εργατικότητα —και το έμφυτο ταλέντο της— απέδωσε γρήγορα καρπούς: Στα δεκάξη της απνεμνήθη το πρώτο βραβείο της Νάσιοναλ Μιούσικ Λήγκ και τον επόμενο χρόνο κέρδισε την πρώτη θέση στο διαγωνισμό του 'Ινστιτούτου Τεχνών και 'Επιστημών του Μπρούκλιν.

Η Λίλιαν λέει ότι της φαινόταν φυσικό να παίζει για το κοινό. 'Από τα 13 της χρόνια είχε αρχίσει να δίνει κονσέρτα σε μικρούς φιλικούς κύκλους. «'Αλλά το κονσέρτο που με έκανε γνωστή στο πολύ κοινό, δόθηκε στο Τάουν Χώλ (Δημαρχείο) της Νέας Υόρκης».

Η έπιτυχία της ήταν θριαμβευτική. Μόλις είχε πατήσει τα 17! 'Από τότε άρχισε τη σκληρή ζωή του επαγγελματία μουσικού. 'Αφού έκανε όρκετες περιοδείες στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, αποφάσισε να γυρίσει και την Εύρωπη.

Στο πρώτο της ταξίδι έδωσε 22 κονσέρτα στη Γαλλία, στο 'Αλγέρι και στο Μαρόκο, υπό την αίγίδα της Γαλλικής Μουσικής 'Ενώσεως Νέων. 'Η πρόσφατη εμφάνισή της στην 'Αθήνα (όπου έδωσε ένα ρεσιτάλ πιάνου και έπαιξε ως σολίστ με την Κρατική 'Ορχήστρα που διηύθυνε ο μαέστρος Θ. Βαθαγιάννης) ήταν η κατακλείδα της τρίτης της περιοδείας στην Εύρωπη.

Συνήθως μένει στο εξωτερικό τρεις μήνες. Τον υπόλοιπο χρόνο τον περνάει μελετώντας στο σπίτι της, στη Νέα Υόρκη.

«Αν νομίζετε ότι η ζωή της είναι μία συνεχής διασκέδαση, κάνετε μεγάλο λάθος. 'Ο μαντζέρ της, πριν ξεκινήσει για την Εύρωπη, έχει κανονίσει ως την τελευταία του λεπτομέρεια το δρομολόγιό της. Το χειρότερο είναι ότι ταξιδεύει ολομόναχη. 'Ετοιμάζει τις βαλίτσες της, τις λύνει, τις δένει («το βάσανο της μοίρας μου», όπως λέει). Τυλίγει τις τουαλέτες της σε ειδικά χαρτιά και τις βάζει σε ειδικές άποσκευές, για να μην τσαλακώσουν. Κανονίζει μόνη της το οικονομικό μέρος των συναυλιών, δίνει συνεντεύξεις στους αντιπροσώπους του τύπου και γράφει επιστολές, χωρίς τελειωμό. 'Αν σ' όλα αυτά προσέθεσε κανείς τις ώρες της μελέτης —έχει μία συνοπτική εικόνα του ρυθμού της ζωής της».

Να τι λέει η ίδια:

«'Όταν βρίσκωμαι σε περιοδεία, η ζωή μου καταντάει ένας άχαρος αγώνας δρόμου με το ρολόι».

Γιατί, φυσικά, η Λίλιαν θέλει να δει και τα αξιοθέατα. Στην 'Αθήνα,

λ. χ., όπου έμεινε μόνο πέντε μέρες, κοιμόταν μόνον 5 ώρες το είκοσιτετράωρο.

«Αν την ρωτήσης, όμως, τι την έκανε να διαλέξει ένα τέτοιο κουραστικό επάγγελμα, θα σου απαντήσει:

«Πιο πολύ απ' όλα λατρεύω τη μουσική. Μου άρεσει να βρίσκωμαι στη σκηνή και να παίζω για τον κόσμο. Τίποτε δεν μπορεί να με συγκινήσει, όσο ένα ανεπτυγμένο ακροατήριο».

«'Αλλωστε έχει κανείς την ευκαιρία να δει τόπους και να γνωρίσει πρόσωπα, που αλλιώς θα του έμειναν άγνωστα».

Στην 'Αθήνα, η Λίλιαν Καλλιρ, γνώρισε τη βασίλισσα Φρειδερίκη, που την αγαπούσε και τη θαύμαζε από την παιδική της ηλικία. 'Ηταν απερίγραπτη η συγκίνησή της όταν ανέθηκε στα 'Ανάκτορα και έπαιξε, για τους 'Υψηλούς οικοδεσπότες της, κομμάτια της έκλογής τους (ένα έμπροπύ του Σοπέν, μία τοκκάτα του Μπάχ και το Καπρίτσιο του Μπράμς).

'Επειδή η Λίλιαν Καλλιρ είναι πολύ έγκυστική, ήταν φυσικό να ερωτηθώ με τι τρόπο αντιμετώπιζε τις διαχυτικές εκδηλώσεις των ανδρών.

«'Εχω μάθει, μου είπε κλείνοντας το μάτι της, να προσέχω τον εαυτό μου».

Έχει την εντύπωση ότι οι 'Ιταλοί είναι επιθετικότεροι από τους άντρες των άλλων χωρών. «Δεν αποκλείεται, όμως, πρόσθεσε, να είναι άπατηλη η εντύπωση. 'Ίσως δεν έχουν μάθει να κρύβουν τις διαθέσεις τους».

Η επόμενη ερώτησι —αν αγάπησε ποτέ της— πέρασε αναπάντητη.

Για να παρακαμφθούν τα εμπόδια, θέσαμε την ίδια ερώτησι σε... πλάγιο ύφος. Τη ρωτήσαμε, δηλαδή, αν σκέπτεται να παντρευτεί.

«Κάποια μέρα, όπως όλα τα κορίτσια» είπε χωρίς ν' αναστενάξει.

Και θα εγκατέλειπε μετά το γάμο τη σταδιοδρομία της;

«Τί να σάς πώ; απάντησε. Δεν μπορώ να φαντασθώ τη ζωή μου χωρίς μουσική. 'Αλλά ίσως πάω να είμαι επαγγελματίας. 'Όλ' αυτά, όπως καταλαβαίνετε, εξαρτώνται από πολλούς παράγοντες. Δεν μπορώ να κάνω προβλέψεις».

'Αναμφισβήτητα ο άντρας της θα είναι ένας απ' τους ευτυχέστερους θνητούς του κόσμου. 'Αλλά για τους φιλόμουςους η απώλεια θα είναι μεγάλη. Γιατί, όπως είπε κι' ένας 'Αμερικανός κριτικός, η Λίλιαν παρουσιάζεται από μέρα σε μέρα καλύτερη. Και σύντομα θα συγκαταλέγεται ανάμεσα στους κορυφαίους πιανίστες του κόσμου.

Δεν θάταν άμαρτία, αν ένα σχεδόν άσημαντο περιστατικό, όπως ο γάμος, έκοβε απότομα μία τόσο λαμπρή καριέρα άπάνω στο άνθισμά της;

Κείμενο και φωτογραφίες Β. ΜΙΓΓΟΥ

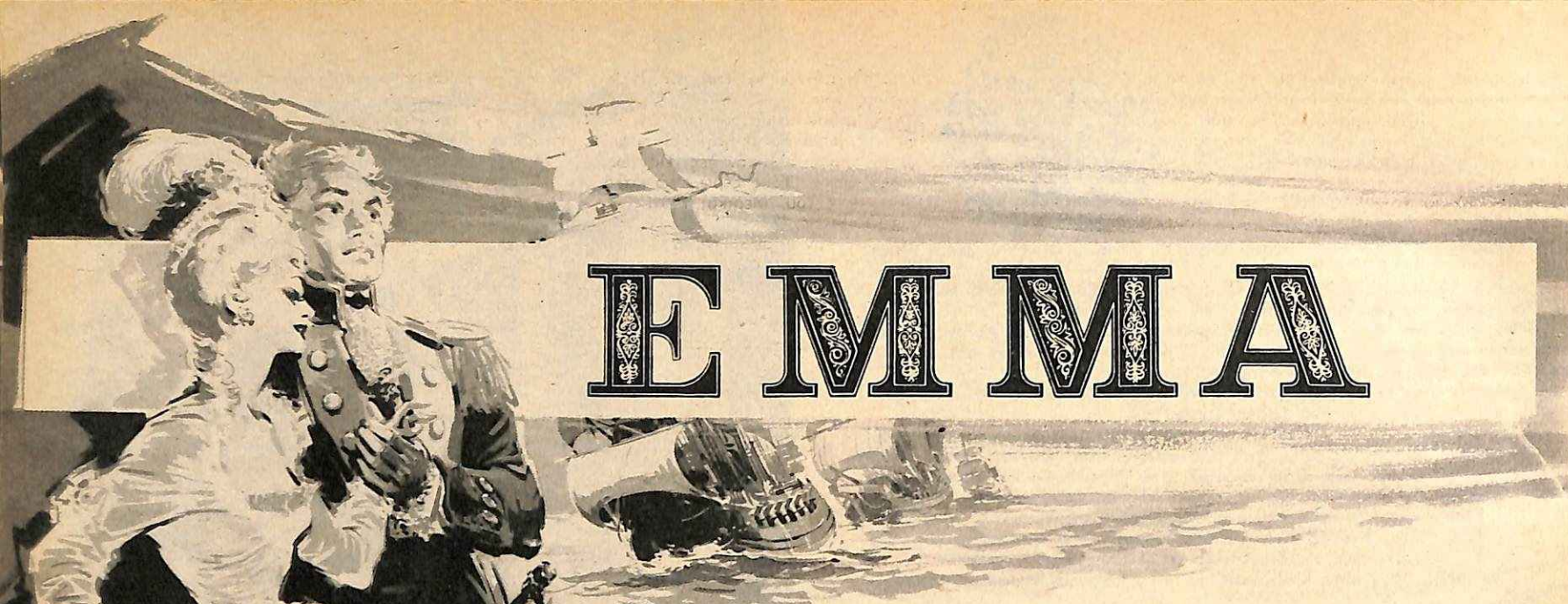
Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΣΤΑ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΗΤΑΜΙΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΗΣ

Η Λίλιαν Καλλιρ, όπως όλες οι ξένες που επισκέπτονται την 'Αθήνα, χάθηκε μέσα στην άνωμμία των δρόμων της (επάνω), χάξεψε στις βιτρίνες και, τέλος, ανέκαυψε τα απόμερα μαγαζιά στο Μοναστηράκι (άριστερά) που πουλούν ένθύμια και αντίγραφα ελληνικής τέχνης...

Φυσικά δεν παραμέλησε να επισκεφθώ και την 'Ακρόπολι, όπου έβγαλε την απαραίτητη φωτογραφία μπροστά στον Παρθενώνα (επάνω) και προσπάθησε να «άπαθανάτιση» τα αρχαία μνημεία (δεξιά) με τη φωτογραφική μηχανή, που την συνοδεύει σ' όλα της σχεδόν τα ταξίδια...

ΕΜΜΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

καλύτερα στο διάβολο τον άξιότιμο Τσάρλς Φράνσις Γκρεβίλ;»

Ο σέρ Ουίλλιαμ στεκότανε στο πλάι της τώ-
ρα. Άκούμπησε το χέρι του ελαφρά πάνω στον
ωμο της.

—Ή γοητευτικώτερη θέα που υπάρχει στον
κόσμο, είπε.

Στάθηκαν εκεί, οι δυο μαζί, ατενίζοντας τη
θάλασσα. Ή Έμμα θυμήθηκε τη μέρα εκείνη που
είχε σταθή στο πλευρό του Γκέιβιν Χάμιλτον
για να θαυμάσει τη λίμνη της Γενεύης.

—Δε συμφωνείς, αγαπητή μου; ρώτησε ο σέρ
Ουίλλιαμ.

—Ω, ναι, ναι, σέρ Ουίλλιαμ! αναφώνησε ή
Έμμα.

Καί, για πρώτη φορά, είδε κι' αυτή πώς
πραγματικά ή θέα που απλωνότανε μπροστά στα
μάτια της ήταν ή ωραιότερη του κόσμου.

—Τόση όμορφιά, συνέχισε σιγανά. Καί τώρα...
δεν με κάνει πιά να πονώ, όπως...άλλοτε. Στην
αρχή, όταν έβλεπα την όμορφη αυτή θέα, πονού-
σα, έπειτα, μ' άφηνε αδιάφορη, αλλά τώρα...ω,
ναί, τώρα τη βρίσκω μαγευτική.

Ο σέρ Ουίλλιαμ χαμογέλασε.

—Νομίζω... Ξέρεις τί σκέπτομαι, Έμμα;
Σκέπτομαι πώς ξαφνικά μεγάλωσε.

—Δεν αποκλείεται.

—Έξακολουθείς να θέλεις να γυρίσης στην
Άγγλία, τώρα που ξέρεις πώς ο Γκρεβίλ δε σε
θέλει πιά στο σπίτι του;

Ή Έμμα ζάρωσε τα φρύδια και σκέφτηκε
πριν απαντήσει:

—Για να είμαι ειλικρινής, δεν ξέρω.

—Αν αισθάνεσαι αυτή την επιθυμία, μη δι-
στάσεις να φύγης, είπε ο σέρ Ουίλλιαμ. Θα πε-
ριφρονούσα τον εαυτό μου αν, από λόγους εγωϊ-
στικούς, σε κρατούσα εδώ παρά τη θέλησή σου.

Αν όμως φύγης, να το ξέρης πώς εγώ θεωρώ τον
εαυτό μου υπεύθυνο απέναντί σου και θα φροντί-
σω να σε εξασφαλίσω για όλη σου τη ζωή, όπως
σου ταιριάζει.

Ή Έμμα του έδωσε αυθόρμητα ένα φιλή.

—Είσαστε ο καλύτερος άνθρωπος στον κό-
σμο. Δε θέλω να φύγω. Θέλω να μείνω εδώ.

—Με κάνεις πολύ εύχισμένο, είπε ο σέρ
Ουίλλιαμ ταπεινά. Θέλεις να γράψω του Γκρε-
βίλ για να του αναγγείλω την απόφασή σου, ή
προτιμάς να του γράψης εσύ;

—Θα του γράψω εγώ, δήλωσε ή Έμμα, νοιώ-
θοντας ξαφνικά θυμό και πικρία.

Κάθισε ξανά στο γραφείο της μόλις έμεινε
μόνη, έσκισε το ατελείωτο γράμμα και άπλωσε
μπροστά της ένα κεινούργιο χαρτί. Ο θυμός και
ή πικρία εξαφανίστηκαν, καθώς κύτταζε το λευ-
κό φύλλο καί, μαζί τους, έσβησε και το μίσος.

Τό μόνο που αισθανότανε τώρα ήταν περιφρό-
νηση. Ο σέρ Ουίλλιαμ είχε άσφαλώς δίκιο, όταν
της έλεγε πριν από λίγο πώς είχε μεγαλώσει.

Ναί, μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα, είχε γίνει άλ-
λος άνθρωπος. Ένοιωθε περιφρόνηση για τον
Γκρεβίλ, αλλά συνάμα και την επιθυμία να τον
τιμωρήσει, να τον κάνει να υποφέρει κι' αυτός έ-
στω και λίγο.

Θυμήθηκε το ταπεινό ύφος του σέρ Ουίλλιαμ
θυμήθηκε ξανά τη φράση εκείνη του Γκρεβίλ: «Εί-
ναι καθήκον σου να φανής ευχάριστη στον Χάμιλ-
τον». Ω, όχι, αυτό ποτέ! Άλλά θα έκανε κάτι

άλλο. Θα κατάφερνε τον σέρ Ουίλλιαμ να την
παντρευτή. Μάλιστα, να την παντρευτή! Πήρε
την πέννα κι' έγραψε στον Γκρεβίλ αυτήν ακρι-
βώς τη φράση: «Θα κάνω τον σέρ Ουίλλιαμ να
με παντρευτή. Πώς θα γελούσε ο Γκρεβίλ! Θα
γελούσε και θα έδιωχνε την άνοητη άπειλή απ'
το μυαλό του. Ο σέρ Ουίλλιαμ, ο πρεσβευτής
της Άγγλίας στην Αύλη του Βασιλέως των Δύο
Σικελιών, μπορούσε ποτέ να παντρευτή την κό-
ρη ενός σιδηρά, την αποδιωγμένη φιλενάδα όχι
μόναχα του άνεπιού του, αλλά και κάποιου Φέ-
δερστον; Σκέψη γελοία, αφάνταστα γελοία!
θάλεγε ο Γκρεβίλ.

Και ήταν γελοία. Ή Έμμα το παραδεχο-
ταν.

«Και όμως θα το πετύχω», είπε στον εαυτό
της με πείσμα. «Θα το πετύχω με κάθε τρόπο».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VIII

Ο σέρ Ουίλλιαμ είχε πη: «Θα είναι ένα γεύ-
μα σε κύκλο περιωρισμένο. Δέκα καλεσμέ-
νοι το πολύ».

Αυτό συλλογιζότανε τώρα ή Έμμα καθώς
ντυνότανε με μεγάλη προσοχή, έχοντας τη μη-
τέρα της για βοηθό. Ο σέρ Ουίλλιαμ εί-
χε πη επίσης πώς στο γεύμα αυτό θα την παρου-
σίαζε στους πιο σημαντικούς φίλους του στη
Νεάπολη. Ή Έμμα χαμογέλασε. Ο σέρ Ουίλ-
λιαμ είχε ξεχάσει, φαίνεται, την τόσο ξαφνική
πρώτη της εμφάνιση στην άγκαλιά του Γκέιβιν,
αμέσως μετά την άφιξή της. Τέλος, κτυπώντας την
φιλικά στον ώμο και χαμογελώντας, ο σέρ Ουίλ-
λιαμ είχε πη: «Τό μικρό αυτό δείπνο θα είναι
προς τιμήν σου, αγαπητή μου». Προς τιμήν της,
ναί, αλλά τον ρόλο της οικοδέσποινας θα τον εί-
χε ή άνεπιού του, ή Μαίρη Ντίκενσον, ή γυναίκα
που τη μισούσε και που είχε ωστόσο υποχρεωθεί
από τον σέρ Ουίλλιαμ να την παρουσίαση στους
Ναπολιτάνους φίλους του.

—Προβλέπω μεγάλες φασαρίες, είπε γελών-
τας ή Έμμα.

—Με την κ. Ντίκενσον, έ; ρώτησε ή κ. Κάν-
τογκαν. Μην ξεχνάς όμως, κόρη μου, πώς ό,τι
κι' αν γίνει, πρέπει τώρα να φερθής σαν κυρία.

—Θα το θυμούμαι, μαμά, υποσχέθηκε ή
Έμμα.

Ή κ. Κάντογκαν της έβγαλε από τα μαλλιά
το τελευταίο χαρτάκι που της είχε τυλίξει για
τις υποκλήσεις της.

—Έλα τώρα να δής τον εαυτό σου στον κα-
θρέφτη.

Ή Έμμα σηκώθηκε απ' το τραπέζακι της
τουαλέτας και στάθηκε μπροστά στον μεγάλο
καθρέφτη με τη χρυσή κορνίζα. Έξέτασε τον έ-
αυτό της με βλέμμα επικριτικό από πάνω ως κά-
τω, από τις πλούσιες καστανόχρυσες μπούκλες
ως τα γοβάκια από ροζ σατέν. Για την πρώτη
αυτή σημαντική κοινωνική εμφάνιση είχε φορέσει
το ακριβώτερο δώρο του σέρ Ουίλλιαμ, την του-
αλέττα από άσπρο σατέν. Κούνησε το κεφάλι έ-
πιδοκιμαστικά και, διορθώνοντας τις πτυχές της
φούστας της, σκέφθηκε πώς έτσι ντυμένη είχε ύ-
φος πολύ παρθενικό.

—Είσαι δέλωτα ευχάριστημένη με τον εαυτό
σου, παρατήρησε ή μητέρα της.

—Καί γιατί να τόν είμαι, μαμά; γέλασε ή

Έμμα. Είμαι ευχάριστημένη με τόν εαυτό μου.
Και εύχισμένη. Ή άπελπισία δεν ταιριάζει κα-
θόλου με τόν χαρακτήρα μου. Θεέ μου, πώς τη
δαρέθηκε! Δεν ξέρω κι' εγώ πώς μπόρεσα να την
υποφέρω τόσον καιρό.

Πήρε μια κεινούργια πόζα.

—Πώς σου φαίνομαι, μανούλα;

—Πολύ καλή, κόρη μου, αλλά δεν νομίζεις
πώς έχεις κάπως παραπαχύνει;

—Ναί, φταίει ή Ιταλική κουζίνα. Άλλά ο
σέρ Ουίλλιαμ λέει πώς δεν τόν νοιάζει. Του άρέ-
σουν οι στρομπούλες. Δε μου λές, μαμά, είσαι
ευχάριστημένη εδώ;

—Μάλλον ναί.

—Είσαι βεβαία, μανούλα;

Ή κ. Κάντογκαν σκέφτηκε για λίγο.

—Ή αλήθεια είναι πώς δεν μ' άρέσει να κά-
θωμαι με τα χέρια σταυρωμένα όλη την ώρα κι'
αυτοί οι φωνακλάδες Ιταλοί είναι πολλές φορές
ένουχητικοί, αλλά... —ένα χαμόγελο πλανήθηκε
στα χείλη της— δε μου' κακοφαίνεται καθόλου να
κάνω τη μεγάλη κυρία. Στην αρχή, ανησυχούσα
λιγάκι, έλεγα ποιός ξέρει που θα μάς βγάλει ο
δρόμος που πήραμε, τώρα όμως ζω μέρα με τη
μέρα και προσπαθώ να τα παίρνω όλα... Πώς τη
λές εκείνη τη δύσκολη λέξη;

—Προσπαθείς να τα παίρνης όλα φιλοσο-
φικά;

—Άκριβώς. Άλλά, Έμμα, δε μου λές αλή-
θεια, που θα μάς βγάλει όλη αυτή ή ιστορία;

Ή Έμμα γέλασε.

—Περίμενε και θα δής, μανούλα.

Ή κ. Κάντογκαν σούφρωσε τα φρύδια.

—Δε νομίζεις πώς μια και ζούμε σ' ένα ι-
ταλικό παλάτι, μέσα σε τόσα πλούτη, είναι πιο
σωστό να με λές «μητέρα»;

—Έλα Θεέ μου! άπόρησε ή Έμμα. Κι' έ-
πειτα μου λές πώς δεν σ' άρέσουνε τα ύφη και
οι ψευτικές ευγένειες!

Τό πρόσωπο της κ. Κάντογκαν πήρε έκφρα-
ση σοδάρη.

—Ω, κι' εγώ προτιμώ να με λές μανούλα.

Άλλά σκέπτομαι τους άριστοκράτες φίλους του
σέρ Ουίλλιαμ. Καί κάτι άκόμη, Έμμα... κοκ-
κίνισε και μιλούσε με κάποια άμηχανία τώρα.

Σκέφτηκα, ξέρεις, πώς θάπρεπε να κάνω κι' εγώ
κάτι για να μάθω τρόπους. Δε θέλω να σε ντροπι-
άζω. Γι' αυτό, αν ήθελες να φροντίσεις...

—Άσφαλώς... μητέρα.

—Πρώτα απ' όλα πρέπει να μάθω να γρά-
φω. Ός τώρα έβαζα ένα σταυρό για ύπογραφή.

Έπειτα λίγη ανά, ίωση και, ίσως - ίσως, θα μπο-
ρούσα να μάθω και τη γλώσσα.

—Να μάθης Ιταλικά; Έσύ, μανούλα;

—Ναί, Έμμα. Να σου πω την αλήθεια, μοί
κακοφαίνεται όταν άκούω τους άλλους να μιλούν
χωρίς να καταλαβαίνω λέξη.

Ή Έμμα χαμογέλασε.

—Έν τάξει, μανούλα. Θα φροντίσω.

—Ευχαριστώ πολύ, είπε ή κ. Κάντογκαν σο-
δαρά.

Ένας χτύπος άκούστηκε στην πόρτα κι' ο
σέρ Ουίλλιαμ μπήκε βιαστικά στο δωμάτιο. Φαι-
νότανε κάπως ανήσυχος, όταν όμως ή Έμμα τόν
υποδέχτηκε μ' ένα: «Λοιπόν, σέρ Ουίλλιαμ, πώς
σας φαίνομαι;» τό πρόσωπό του φωτίστηκε και
της είπε πώς ποτέ του δεν την είχε δη τόσο ό-
μορφη.

—Ένα μονάχα λείπει, είπε.

Ή Έμμα τόν είδε να δαχύνει ένα κολλίε με
μαργαριτάρια από την τσέπη του.

—Περίφημα! αναφώνησε ο σέρ Ουίλλιαμ περ-
τώντας το κολλίε γύρω απ' το λαιμό της. Έλα
τώρα να δής στον καθρέφτη.

Ή Έμμα έμεινε άφωνη βλέποντας την απα-
λή λάμψη των μαργαριταριών πάνω στη λευκό-
τητα των ώμων της.

—Ήταν της λαίδης Χάμιλτον, της είπε ο
σέρ Ουίλλιαμ. Και θέλω να τα έχεις έσύ, Έμμα.

Πριν προλάβει ή Έμμα να τόν ευχαριστήσει
δγάνε απ' το δωμάτιο, μουντουρίζοντας πώς ή
Μαίρη Ντίκενσον ήταν κάτω κι' έπρεπε να της
δώση μερικές τελευταίες οδηγίες. Ο τόνος της
φωνής του έδειχνε καθαρά τί ήταν εκείνο που τόν
είχε κάνει να φαίνεται τόσο ανήσυχος.

—Μαργαριτάρια! είπε με θαυμασμό ή κ.
Κάντογκαν. Σε λίγο θάρθουν και διαμάντια.

—Πολύ πιθανόν.

—Ναί, αλλά τό βρίσκεις «τίμο», Έμμα;
ρώτησε ή κ. Κάντογκαν σοδάρη. Είναι σωστό να
δέχεσαι τα δώρα του χωρίς να τού δίνης τίποτε;

—Ή Έμμα γέλασε.

—Χωρίς να τού δίνω τίποτε, είπες; Δεν τού
προσφέρω τη χαρά της συντροφιάς μου; Δεν εί-
μαι τό ωραιότερο πράγμα μέσα σε τούτο τό σπίτι;

τι, όπως μου λεί; Όραιότερο κι' από τα αγάλ-
ματα και τις εικόνες του;

—Μπορεί, αλλά πόσον καιρό νομίζεις ότι θα
μείνη Ικανοποιημένος μονάχα με τη συντροφιά
σου; Δεν είναι τόσο γέρος όσο τόν λές. Πάντως,
δεν είναι πάρα πολύ γέρος. Τους ξέρω εγώ καλά
τους άντρες στην ηλικία του. Μερικοί είναι χει-
ρότεροι κι' από τους νέους.

Ή Έμμα εξέταζε τα μαργαριτάρια.

—Ήταν της λαίδης Χάμιλτον... Της «πρώ-
της» λαίδης Χάμιλτον, μουντουρίσε.

Ή κ. Κάντογκαν έβγαλε μια μικρή κραυγή.

—Δεν είσαι στα καλά σου, κόρη μου! Μη
μου πής τώρα πώς θα είσαι έσύ ή δεύτερη λαίδη
Χάμιλτον!

—Γιατί όχι;

—Τέτοιο πράγμα δεν πρόκειται να τό κάνει
ποτέ ένας άριστοκράτης σαν τόν σέρ Ουίλλιαμ.

Μην ξεχνάς πώς ξέρει πολύ καλά ποιά είσαι. Βγά-
λε το απ' τό νού σου, αποκλείεται! Έκτός αν
τόν μπλέξης κατά κάποιον τρόπο.

—Θα πρέπει να φερθώ πολύ έξυπνα, τό πα-
ραδέχομαι, είπε ή Έμμα, αν θέλω —ξέσπασε
σ' ένα δυνατό γέλιο— αν θέλω να γίνω ή θεία
του Γκρεβίλ.

Εικονογράφησης Χ. Κουσέντου

πό τό τί θα γίνη άπόψε με τη Μαίρη Ντίκενσον,
είπε.

Είχε συμφωνήσει με τόν σέρ Ουίλλιαμ πώς,
μόλις θάρχιζαν οι καλεσμένοι να έρχωνται, ένας
υπέρτης θα τήγαινε να την είδοποίηση. Τώρα
όμως που είχε προξέξει τό ανήσυχο ύφος τού σέρ
Ουίλλιαμ, ή Έμμα αποφάσισε να κατεδή άμέ-
σως. Βρισκότανε άκόμη στα μέσα της πλατειάς
σκάλας, όταν ή φωνή της Μαίρης Ντίκενσον, την
έκανε να σταματήσει, μια φωνή φιλή, όπως μπο-
ρούν να είναι οι πολύ καλλιεργημένες φωνές, και
διαπεραστική και θυμωμένη.

—Άσφαλώς θα καταλαβαίνετε, θείε, έλεγε
ή Μαίρη, πώς ή διαγωγή σας είναι κάπως άσυλλό-
γιστη.

—Ή διαγωγή μου είναι δουλειά δική μου,
Μαίρη, άποκρίθηκε ο σέρ Ουίλλιαμ ζωηρά. Κά-
νε μου τη χάρη να ενδιαφέρεσαι μονάχα για τις
δικές σου υποθέσεις.

Ή Έμμα έσκυψε κι' έρριξε μια ματιά στο
χώλ. Ο σέρ Ουίλλιαμ φαινότανε ταραγμένος, άλ-
λά πεισμένος. Ή κ. Ντίκενσον ήταν άγανα-
κτισμένη και γεμάτη άποφασιστικότητα. Ήταν
περίπου στην ηλικία τού Γκρεβίλ, αλλά έδειχνε
μεγαλύτερη και, παρ' όλη την άριστοκρατική
άνταρση της, είχε εμφάνιση μάλ-
λον κοινή.

—Στην περίπτωση αυτή, έλεγε ή
Μαίρη, ενδιαφέρομαι πρό πάντων
για τόν εαυτό μου. Πρέπει να σάς
πώ με ειλικρίνεια, θείε, πώς ως οικο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

ΤΟΥ Σ. KENYON

12

Να ξέρης πάντοτε, Έμμα, πώς σ' άγαπώ
πολύ και πώς δε θέλω να είσαι δυστυχι-
σμένη. Είμαι πρόθυμος, πιστέψέ με, να κά-
νω ό,τι μπορώ για να σε βοηθήσω να ξεχάσης
τόν άχάριστο άνεπιό μου.

Μά ή Έμμα ούτε τόν άκουσε. Με τό γράμ-
μα άνοικτό μπροστά της, διάβαζε τό περιεχόμενο
του στην αρχή, βιαστικά, έπειτα όχι τόσο βια-
στικά και τέλος πολύ άργά, με τα μάτια θαλά
από τα δάκρυα.

—Άγαπητό μου παιδί... άρχισε ο σέρ Ουίλ-
λιαμ.

Ή Έμμα του γύρισε άπότομα την πλάτη,
απόησε τ' άπλωμένα του χέρια που της πρόσφε-
ραν παρηγοριά, κι' έτρεξε στο παράθυρο. Μια
μικρή φράση του σκληρού γράμματος είχε μεί-
νει καθαρά χαραγμένη στο μυαλό της. «Είναι κα-
θήκον σου να φανής ευχάριστη στον Χάμιλτον».

Λύπη και θυμός πάλευαν μέσα της. Να φανή ευ-
χάριστη στον Χάμιλτον! Ήξερε καλά τί σήμαινε
αυτή ή φράση. Ή πάλι συνεχιζότανε μέσα της,
τα μάτια της όμως ήταν τώρα στεγνά κι' ο θυ-
μός υπερίσχυσε. Άρχισε να μισή τόν Γκρεβίλ,
να τόν μισή όσο δεν τό φανταζότανε ποτέ δυνα-
τό. Άχ, τί τρέλλα, τί άσυγχώρητη βλακεία, να
είναι μια γυναίκα πιστή και άφωτισμένη. Άν είχε
έκείνη τη στιγμή κοντά της τόν Γκρεβίλ, θα τόν
σκότωνε και θ' αυτοκτονούσε. «Ν' αυτοκτονήσης;»
έλεγε την ίδια στιγμή μια φιλή, καθαρή φωνή μεσ'
στο μυαλό της. Μην είσαι τόσο κουτή! Έχεις
τόν κόσμο όλόκληρο στα πόδια σου. Δε στέλνεις

Έκτισε τό ατελείωτο γράμμα και άπλωσε
μπροστά της ένα κεινούργιο χαρτί.

ΣΟΦΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΖΙΝΑΣ ΚΑΙ ΛΟΛΛΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΛΟΡΕΝ

Η ΣΟΦΙΑ ΜΕ ΤΟ ΑΝΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ, ΤΟ ΑΓΕΡΩΧΟ ΒΛΕΜΜΑ, ΤΑ ΣΑΡΚΩΜΕΝΑ ΧΕΙΛΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΦΙΛΗΔΟΝΗ ΕΚΦΡΑΣΙ, ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΑΛΛΟΝ ΤΥΠΟ ΟΜΟΡΦΙΑΣ. ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΔΕΝ ΤΗΝ ΑΓΑΠΟΥΝ: ΑΛΛΑΘΤΟ ΣΗΜΑΔΙ ΓΟΗΤΕΙΑΣ...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 49

τάρων. Και οι δύο όμως ανέθηκαν στην επένδυσή γιατί είχαν υπέρτες άποφασιστικές, που έχαι μόνον τις παρουσιασάν στα καλλιστεία, αλλά και που έπεισαν τους κριτές να δώσουν το πρώτο θραβείο στην Τζίνα και το δεύτερο στην Σοφία, άλλες χρονιές φυσικά! 'Από εκεί, δέν ήταν δύσκολος ό δρόμος, ιδίως γιά την Τζίνα. Το πρώτο φιλμ είχε μία σχετική επιτυχία, το δεύτερο ήταν ακόμ καλύτερο, και, σέ λίγα χρόνια, μέ την δοθήθεια του πιστού και άφωσιμένου της Μίρκο, του Γιουγκοσλάβου συζύγου της δηλαδή, έγινε η βασιλείσα του σέξ - άππλι στην 'Ι.

Ο υἱός Αρκαντίν

Πρωτότυπο μυθιστόρημα

του ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΛΕΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ :

Ένα συννεφιασμένο και καταθλιπτικό βράδυ, ο Γκάυ δὲν Στράντεν τριγυρίζει άσκαπα στο λιμάνι τῆς Νεαπόλεως. Είναι ένας τύπος τυχοδιωκτικός, νέος, άρρεος, σιωνίης μπλεγμένος με γυναίκες και με επιχειρήσεις ύποπτες. Τούτη τῇ φορά, μαζί με τὴν έρωμένη του, τῇ Μίλυ, μεταφέρει μ' ένα μικρό καράδι — τὸ «Κουίν» — ένα φορτίο λαθραία τσιγάρα γιὰ λογαριασμό ενός πολὺ παράξενου ανθρώπου, τοῦ Θαδδαίου, πού διευθύνει ἀπὸ τὸ ἄντρο του στὸ Ἀλγέρι τὶς πιὸ παράνομες ἐπιχειρήσεις. Ἀφ'αυτοῦ, ἐκεῖ πού τριγυρίζει ἀνάμεσα ἀπ' τὰ κιβώτια καὶ τὰ ἔμπορεύματα πού εἶναι στυβαζόμενα στὴν προκυμιά, ὁ Γκάυ γίνεται μάρτυς μιᾶς τραγικῆς σκηνῆς. Βλέπει ἕναν κουτσὸ νὰ τρέχει ὅσο μπορεί πιὸ γρήγορα γιὰ νὰ γλυτώσει ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς πού τὸν κυνηγοῦν. Καθὼς προσπαθεῖ νὰ κρυφτῇ κι' ὁ ἴδιος—γιατί δὲν ἔχει καμμιά διάθεση νὰ μπλέξῃ με τὴν ἀστυνομία—ὁ Γκάυ πέφτει ἐπ' αὐτὸν ὡς ἕνα πληγωμένο πού χαροπαλεύει. Σκύβει νὰ τὸν βοηθήσῃ καὶ τὴν ἴδια στιγμή παρουσιάζεται κοντὰ του ἡ Μίλυ, πού εἶχε ἀκούσει τὴ φασαρία κι' ἔτρεξε νὰ δῇ τί συμβαίνει. Ἀγανακτώντας ὁ πληγωμένος λέει πὼς τὸν λένε Μπράκκο καὶ πὼς, γιὰ νὰ δείξῃ στὸν Γκάυ τὴν εὐγνωμοσύνην του ἐπειδὴ τοῦ παραστέκεται σὲς τελευταίες του στιγμές, θὰ τοῦ φανερώσῃ κατὶ πού δὲ τὸν κάνει πλούσιον. Πυροβολοῦν ἀκούονται, ὁ κουτσὸς πού ἔτρεχε πρὶν ἀπὸ λίγο πέφτει σκοτωμένος στὴ θάλασσα καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ καταφθάνουν πρὶν προλάβῃ ὁ Μπράκκο νὰ πῇ στὸν Γκάυ τὸ μυστικὸν πού θὰ τὸν ἔκανε πλούσιον. Οἱ ἀστυνομικοὶ θέλουν νὰ μάθουν γιὰ ποῖο λόγόν ὁ Γκάυ βρίσκεται ἐκεῖ κι' ὅταν ἐκείνος τοὺς λέει: πὼς ἔχει τὸ καράδι του ἀγκυροβολημένο ἐκεῖ κοντὰ ζητοῦν νὰ κάνουν μιὰ ἔρευνα.

(Ὁ Γκάυ διηγείται ὁ ἴδιος τὴν ἱστορίαν).

2

Ελευθερώθηκε ἀπὸ τὸ ἀηδιαστικὸ ἀγκάλιασμα τοῦ Μπράκκο. Ἀπώθησα τὴ Μίλυ.
—Μὴν κουνηθῇς ἀπ' ἐδῶ. Περίμενε με, τῆς εἶπα.
Ἄν ἐρχότανε μαζί μας στὸ πλοῖο, θὰ ἔκανε πάλι καμμιά ἀνοησία.
Τίποτε ὅμως δὲ μπορούσε νὰ σώσῃ πιά τὴν κατάστασιν. Ἐνα καραβάκι σὰν τὴν «Κουίν» δὲν

ἔχει πολλοὺς κρυψάνες. Καὶ οἱ διαβολέμενοι αὐτοὶ ἀστυνομικοὶ ξέρουν πού νὰ ψάξουν.
—Λοιπὸν; Μόνον λαθραία τσιγάρα; Τίποτ' ἄλλο; Ὅχι ἥρωϊνη;
—Σὰς ὀρκίζομαι...
Ἦμουν γελῶς. Συμπεριφερόμουν σὰν ἕνα μικρὸ παιδί. Ἄν μ' ἔβλεπε ὁ Θαδδαῖος, θὰ χαμογελοῦσε μ' ἐκεῖνο τὸ γεμᾶτο κακία χαμόγελό του, στραβώνοντας τὰ λεπτὰ του χεῖλη ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ, τὴν πλευρὰ τῆς οὐλῆς. Οἱ ἀστυνομικοὶ θὰ ἐρευνοῦσαν τὴν «Κουίν» σπιθαμὴ με σπιθαμὴ καὶ θὰ διαπίστωναν πὼς δὲν εἶχα παρὰ μονάχα τσιγάρα. Αὐτὸ ὥστόσο ἦταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ μὲ πᾶνε ἴσια στὴ φυλακή.
—Θὰ σὰς πάρωμε μαζί μας, φυσικά, δὴλων σὰν ὅταν τελειώσαν τὴν ἔρευνά τους.
Χασμέρησα λιγάκι γιὰ νὰ πάρω ἕνα καθαρὸ μαντήλι, νὰ τὸ ραντίσω με κολώνια καὶ νὰ κτενίσω κάπως τὰ μαλλιά μου. Δὲν αἰσθανόμουναι πιά τίποτε. Οὔτε ἀπὸ τὴν οὐλὴν, οὔτε θυμὸ. Ἦμουν αὐτὸς ἀνέμενος, τρομερὰ κουρασμένος.
Κατέβηκα πάλι στὴν προκυμιά. Ὁ ἀστυνομικὸς δὲ ἀκολουθοῦσε ἀπὸ κοντὰ. Εἶδα τὴ Μίλυ, γονατισμένη πάντα πλάι στὸν Μπράκκο.
—Σὰς παρακαλῶ ν' ἀφήσετε τὴ μικρὴ ἡσυχίαν. Δὲν εἶναι μέσα στὴ δουλειά.
Ὁ ἀστυνομικὸς δὲν ἀπάντησε.
Ὁ Μπράκκο ἐξακολουθοῦσε νὰ μιλάει. Κρατοῦσε τώρα τὸ μπράτσο τῆς Μίλυ μὲς' στὸ χονρὸ χέρι του. Τῆς μιλοῦσε στ' αὐτὴ. Ἐβλεπα τὸ πρόσωπό τῆς καίμενης τῆς Μίλυ παραγμένο, σχεδὸν πράσινο. Νόμισα πὼς θὰ λιποθυμοῦσε.
—Δὲν θὰ ξεχάσετε τ' ὄνομα... καὶ τ' ὄνομα τῆς γυναίκας...
Τ' αὐτὴ μου πῆρε αὐτὰ τὰ λόγια, πού μόλις καὶ ἀκούσθηκα.
—Τί λέει, Μπράκκο; ρώτησε ὁ ἀστυνομικὸς. Ἐμπρός, Μίλα!
Ἐσκυψε πάνω ἀπὸ τὸν πληγωμένο. Ἐκείνος ὅμως διπλώθηκε στὰ δυὸ καὶ τὸ χέρι του ἄρσησε τὸ γυμνὸ μπράτσο τῆς Μίλυ. Εἶχε πεθάνει.
Τότε μονάχα οἱ ἀστυνομικοὶ ἐνδιαφέρθηκαν νὰ τὸν ἐξετάσουν ἀπὸ κοντὰ. Ἐπαφελήθηκα γιὰ νὰ τραβήξω τὴ Μίλυ παράμερα. Ἦτανε παγωμένη, ἐξουθενωμένη.
—Τί σοῦ εἶπε; Μίλα... Γρήγορα. Δὲν ἔχομε καιρὸ γιὰ χάσιμο.
Ἡ Μίλυ μὲ κοιτάζε χωρίς νὰ μὲ βλέπῃ. Τὴν τράνταζε ἀπὸ τοὺς ὤμους.
—Τί ὄνομα σοῦ εἶπε; Ὁ Μπράκκο... τί σοῦ λέγει; Μίλα.
Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν διαπιστώσει τὸ θάνατο τοῦ Μπράκκο. Τὸν ξανάβλεψαν, προσεκτικὰ, μὲς' στὴ λιμνούλα πού εἶχε σχηματίσει τὸ αἷμα του. Δὲν ἔπρεπε ν' ἀγγίξῃ κανεὶς τίποτε, ἂν δὲν ἔρχονταν πρῶτα οἱ ἀρμόδιοι καὶ ὁ γιατρός. Σ' ἕνα λεπτό θὰ μ' ἔπαιρναν.
—Μίλυ... σὲ παρακαλῶ...
Ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους τῆς.
—Δὲν ἔφερε τί ἔλεγε... Τὸν καίμενε!
Ἀσφαλῶς εἶχε δίκιο. Ὁστόσο, ἐγὼ ἐπέμενα.
—Μὰ σοῦ εἶπε ἕνα ὄνομα. Τί ὄνομα;
Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχανε τελειώσει τὴ δουλειά τους. Ἐπρεπε τώρα νὰ τοὺς ἀκολουθήσω. Δὲν πρόλαβα παρὰ μονάχα ν' ἀκούσω τὴν ἀπάντησιν τῆς Μίλυ.
—Μοῦ εἶπε... Ἀρκάντιν. Γκρέγκορ Ἀρκάντιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο

Οχι, ἡ Μίλυ δὲν μὲ περίμενε ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα τῆς φυλακῆς, ὅταν μ' ἀφήσανε ἐλεύθερο ὕστερ' ἀπὸ τρεῖς μῆνες. Οὔτε ἔφερα τί εἶχε ἀπογίνει. Δὲν μοῦ εἶχε στείλει κανένα

γράμμα. Δὲν ἀπορούσα. Οὔτε λυπόμουν. Τότε πού ἡ Μίλυ εἶχε θελήσει σῶνε καὶ καλὰ νὰ ἐρθῇ μαζί μου στὴν «Κουίν», εἶχαμε συμφωνήσει πὼς ὁ καθένας θὰ τραβοῦσε τὸ δρόμο του ἂν τὰ πράγματα δὲν πῆγαιναν καλὰ. Μὲ τὶς γυναῖκες μ' ἄρεσει νὰ μοιράζωμαι τὶς χαρές, σὲ μεγάλη ἀνάγκη καὶ καμμιά μικρὴ δυσκολία. Ποτὲ ὅμως τὶς μεγάλες ἀτυχίες. Ἡ Μίλυ κινδύνευε νὰ χάσῃ τὸ πᾶν ἂν ἔμενε κοντὰ μου κι' ἐγὼ δὲν εἶχα τίποτε νὰ κερδίσω.
Μιὰ κοπέλλα σὰν τὴ Μίλυ, χωρίς προσδιορισμένους πόρους —ὅλος ὁ κόσμος ἔφερε ἀπὸ τί ζοῦσε, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶχε λεχθῇ ποτὲ καθαρά— μιὰ κοπέλλα πού περιδιόβαζε ἀπὸ τὸν ἕνα τόπο στὸν ἄλλο, κάποτε μόνη, κάποτε με συνοδεία, πού εἶχε λίγο—πολὺ δοσοληψίες με τὶς ἀστυνομικὲς Τότε πού ἡ Μίλυ εἶχε θελήσει σῶνε καὶ καλὰ νὰ ἐρθῇ μαζί μου στὴν «Κουίν», εἶχαμε συμφωνήσει πὼς ὁ καθένας θὰ τραβοῦσε τὸ δρόμο του ἂν τὰ πράγματα δὲν πῆγαιναν καλὰ. Μὲ τὶς γυναῖκες μ' ἄρεσει νὰ μοιράζωμαι τὶς χαρές, σὲ μεγάλη ἀνάγκη καὶ καμμιά μικρὴ δυσκολία. Ποτὲ ὅμως τὶς μεγάλες ἀτυχίες. Ἡ Μίλυ κινδύνευε νὰ χάσῃ τὸ πᾶν ἂν ἔμενε κοντὰ μου κι' ἐγὼ δὲν εἶχα τίποτε νὰ κερδίσω.
Μιὰ κοπέλλα σὰν τὴ Μίλυ, χωρίς προσδιορισμένους πόρους—ὅλος ὁ κόσμος ἔφερε ἀπὸ τί ζοῦσε, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶχε λεχθῇ ποτὲ καθαρά— μιὰ κοπέλλα πού περιδιόβαζε ἀπὸ τὸν ἕνα τόπο στὸν ἄλλο, κάποτε μόνη, κάποτε με συνοδεία, πού εἶχε λίγο—πολὺ δοσοληψίες με τὶς ἀστυνομικὲς ἀρχές, δὲ μπορούσε νὰ ἐπιτρέψῃ στὸν ἑαυτὸς τῆς τὴν παραμικρὴ ἀπειροκαμία. Ἀσφαλῶς θὰ τὸ εἶχαν παρακολουθεῖ γιὰ λίγον καιρὸ, μετὰ τὴν εἶχαν παρακολουθεῖ γιὰ λίγον καιρὸ, μετὰ τὴν σύλληψή μου στὴ Νεάπολη. Καὶ καθὼς ἡ συμπεριφορὰ τῆς ἔδειχνε πὼς μὲ εἶχε ξεχάσει ἐντελῶς—μιὰ ἀπλή γνωριμία πού εἶχε τελειώσει ἄσχημα—τὴν εἶχαν ἀφήσει ἡσυχῇ. Ἦταν λογικὸ.
Ἦτανε φρόνιμο ἐπίσης καὶ ἡμουν εὐχαριστημένος με τὴν προνοητικότητά μου. Ὁστόσο, ὅταν βρέθηκα στὸ δρόμο, χωρίς λεπτὰ, ἐκτός ἀπὸ μερικὲς λιρέτες πού εἶχα βρῇ μὲς' στὴν τσέπη τῆς καμπαντίνης μου, αἰσθάνθηκα τὴν ἀπουσία τῆς Μίλυ κατὰ τρόπο πολὺ δονηρὸ.
Εἶχα, φυσικά, πολλοὺς γνωστοὺς στὴ Νεάπολη. Δίστασα ὅμως νὰ πᾶω νὰ τοὺς βρῶ... Μερικοὶ συνεργάζονταν με τὸν Θαδδαῖο καὶ δὲν ἔφερα ἀκόμη ποιὲς ἦταν οἱ διαθέσεις του ἀπέναντί μου. Ἐγὼ εἶχα μείνει τρεῖς μῆνες φυλακῇ καὶ εἶχα χάσει τὴν «Κουίν», ἐκείνος ὅμως εἶχε χάσει τὸ φορτίο καὶ ἡ ζημιὰ δὲν ἦταν μικρὴ.
Προτίμησα λοιπὸν νὰ πᾶω νὰ βρῶ ἕναν ἀπὸ τοὺς «μαῖτρ ντ' ὀτέλ» τοῦ ξενοδοχείου «Βεζούβιος» πού μοῦ δάνεισε, ἀρκετὰ πρόθυμον, ὅσα λεπτὰ μοῦ χρειάζονταν γιὰ ἕνα εἰσιτήριο πρώτης θέσεως ὡς τὸ Μόντε Κάρλο. Μὲ γνῶριζε ἀπὸ ἄλλες ἐποχὲς πού ἤμουν στα μεγάλα μου. Καὶ ὅταν ἐγὼ ἔχω χρήματα, εἶμαι πάντοτε γενναῖος στὰ φιλοδωρήματα. Ξέρω πὼς εἶναι λεπτὰ καλὰ τοποθετημένα—κάτι σὰν ἀσφάλεια γιὰ τὶς δύσκολες μέρες.
Στὴν Κυνὴ Ἀκτὴ ἤμουν σὰν στὸ σπίτι μου. Ἐκεῖ μεγάλωσα. Μιλοῦσα στὸν ἐνικό μ' ὅλους τοὺς κρουπιέρηδες τοῦ Καζίνο καὶ γνῶριζα ὅλους τοὺς μπάρμεν καὶ τοὺς θυρωροὺς τῶν ξενοδοχείων.
Σὲ μεγάλῃ ἀνάγκῃ, στὸ Μόντε Κάρλο θὰ μπορούσα νὰ καταφύγω καὶ στὴ μητέρα μου, πού κουτσοζοῦσε σ' ἕνα μικρὸ διαμέρισμα με δυὸ δωμάτια, στὸ Μπασολέιγ, με τὴ Μύρτλ, μιὰ Ἑγγλέζα, πού ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνια εἶχε μοιρασθῇ μαζί τῆς τῆς θριαμβευτικῆς θραυλῆς τῆς στῆ Νταβὶλ καὶ στὸ Λουγκάνο καὶ πού τώρα ζοῦσε κι' αὐτὴ πτωχικὰ με τὶς γλυκότιμες ἀναμνήσεις καὶ

μὲ τὸ μικρὸ κέρδος πού τῆς ἔφερνε τὸ καθημερινὸ συστηματικὸ παίξιμο στὴ ρουλέττα.
Ἦξερα πὼς πῆγαιναν στὸ Καζίνο μόλις ἀνοίγε, ὅπως ἄλλοι πῆγαιναν στὰ γραφεῖα τους. Γι' αὐτὸ ἔφθασα στὸ σπίτι πολὺ νωρὶς τὸ πρωτὶ. Βρῆκα καὶ τὶς δυὸ με μπικουντὶ στὰ βαμμένα μαλλιά καὶ με τὶς ρόμπες τους. Τρομερὴ ἀκαταστασία βασιλεῦσε μὲς' στὸ στενὸχωρὸ διαμέρισμα, τὸ παραφορτωμένο με ψεύτικα μπιμπελὸ καὶ ποτισμένο με τὴ μυρωδιὰ τῶν κολοκυθίων πού σιγοβόραζαν πάνω στὸ μικρὸ ηλεκτρικὸ ματί.
—Ἐχεῖς καλὴ ὥση, εἶπε ἡ μητέρα μου.
Δὲ μπορούσα νὰ τῆς ἀνταποδώσω τὴ φιλοφρόνηση. Ἀπὸ τὶς ἀτέλειωτες, τὶς γεμάτες ἀγωνία ὥρες πού περνοῦσε κάτω ἀπὸ τ' ἀμπαζοῦρ τῶν τραπεζιῶν τῆς ρουλέττας, τὸ πρόσωπό τῆς εἶχε πάρει μιὰ πρασινωπὴ ἀνταύγεια ἀπὸ τὸ χρᾶμα τῆς πράσινης τσόχας. Ἐνα δόντι ἔλειπε ἀπὸ τὴ μασέλα τῆς. Θυμήθηκα μὲ πόση διασύνῃ εἶχε τρέξει στὸν ὀδοντογιάτρο, ἕναν ἀπὸ τοὺς καλύτερους ἐιδικοὺς τῆς Νέας Ὑόρκης, γιὰ νὰ τῆς φτιάξῃ τὸ πρῶτο χαλασμένο δόντι τῆς. «Τὸ χαμόγελό μου, ἀγόρι μου,» ἔλεγε τότε, «εἶναι τὸ κεφάλαιό μου».
Χαμογελοῦσε καὶ τώρα, μηχανικά, ὅμως τὸ βλέμμα τῆς ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ φαγωμένα ἀπ' τὸ ριμμελ ματόκλαδα, εἶχε μιὰ μόνιμη ἐκφραση ἀγωνίας πού δὲ με ξεγελοῦσε. Ἐνα δάκρυ λαμπύριζε πάντα στὸ βάθος τῶν ματιῶν τῆς πού διαπνέονταν ἀκόμη τὸ παιδικὸ γαλανὸ χρῶμα τους.
Ἦταν μιὰ κραυγὴ πανικού. Εἶχε δει μιὰ σκιά στὸ πρόσωπό μου. Ἦταν ἀπὸ τὸν οἶκο πού μου προσένοῦσε. Ἐγώ, ὡστόσο, σκληρῇ, δὲ φανταζότανε ποτὲ πὼς μπορεῖ κανεὶς νὰ θάβηται γιὰ τοὺς ἄλλους. Φοβήθηκε ἁμέσως πὼς εἶχα στενοχώριες καὶ πὼς εἶχα ἐρθῇ γιὰ νὰ τῆς ζητήσω βοήθεια. Πράγμα πού ἦταν ἄλλωστε ἀλήθεια.
—Δὲν πιστεύω νάχῃς τίποτε στενοχώριες, ἐ; Τὴν καθησύχασα γελώντας. Ἦξερα πολὺ κα-

λὰ τὴ μητέρα μου γιὰ νὰ μὴν ἐλπίζω τὴν παραμικρὴ σὴθθεια ἐκ μέρους τῆς, ἂν τὴν ἄφηναν νὰ ὑποφιασθῇ πὼς μόλις εἶχα δῇ ἀπ' τῇ φυλακῇ καὶ πὼς ἤμουν ἀπένταρος. Εὐτυχῶς, φροντίζω πάντα νὰ ἔχω μπόλικες φορεσιές—ἐξάλλου, ἐπειδὴ μεγάλωσα ἀνάμεσα σὲ γυναῖκες, πού μόνη τους ἔγνοια εἶχε—τὸ πὼς νὰ φαίνονται παντοῦ καὶ πάντοτε ὡραίες, ἔχω ἀποκτήσει τὸ τάλαντο νὰ ξέρω νὰ φορῶ καὶ τὸ τελευταῖο καθαρὸ ποικαμίσιό μου καὶ νὰ ξεδεῶ τὸ τελευταῖό μου χιλιάριο με τὴ νωχέλεια τοῦ πλουσίου.

Τῆς πρόσφερα ἀμερικάνικα τσιγάρα—πού τὰ εἶχα ἀγοράσει πανάκριβα. Ἦταν ἐξοργιστικὸ... ἡ καμικὴ; Χαριεντίσθηκα με τὴ Μύρτλ, πού ἡ ἐγγλέζικη ὁμορφιά τῆς—δέρμα ροδαλὸ, μάτια καὶ μαλλιά στὸ χρῶμα πού παίρνουν τὰ φύλλα τῶν Ὀκτώβριον—ἦταν ἀκόμη πῶς ριγμαμένη κι' ἀπὸ τὴν ὁμορφίαν τῆς μητέρας μου. Δέχτηκα νὰ μοιρασθῶ τὸ πενιχρὸ τους γεῦμα—ψάρια καὶ ξαναξεσταμένο στυφάδο. Εἶχε τὸ ἔφος τοῦ καλοῦ γυιοῦ πού κλέβει δυὸ ὥρες ἀπὸ τὴ δουλειά του γιὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴ μητέρα του.
—Ὅχι, εἶμαι μονάχα περαστικός. Ἐτοιμάζω αὐτὲς τὶς μέρες κάποια δουλειὰ πολὺ ἐνδιαφέρουσα.
Ἡ μητέρα μου δὲ ζητοῦσε ποτὲ νὰ μάθῃ λεπτομέρειες γιὰ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς μου. Ἡ ἴδια εἶχε πῇ τὸσες ψευτεῖς γιὰ νὰ καλύψῃ τὸ δικὸ τῆς τρόπο ζωῆς, πού εἶχε τώρα τὴ σύνεση—καὶ τὴν τεμπελιά—νὰ μὴν κάνει ἐρωτήσεις στοὺς ἄλλους. Δέχθηκε πρόθυμα τὴ φαινομενικὴ αἰσιοδοξία μου καὶ τὰ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα τῆς εὐμερίας μου, χωρίς νὰ ρωτήσῃ τὴν προέλευσή τους. Ὁπωσδήποτε, θὰ ἔρισκόμουναι σὲ ἀμνηστία, ἂν μὲ ρωτοῦσε. Γενικά, οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς δουλειὲς πού ἔκανα ἦταν—δὲ θέλω νὰ πῶ ὑποπτες, ἀλλὰ κάπως ἀσυνήθιστες. Ρευστὲς, πολὺ συχνὰ κρέμονταν ἀπὸ τὶς ἰδιότητες τῆς τύχης, ἀπὸ μιὰ ἀδιακρισία, μιὰ φλυαρία.
Καὶ, αὐτὴ τὴν φορά, πὼς μπορούσα νὰ τῆς ἐξηγήσω πὼς τὸ μόνον συγκεκριμένο στοιχεῖο πού εἶχα νὰ

ἐκινήσω πάλι, ἦταν μονάχα ἕνα ὄνομα; Ἐνα ὄνομα πάντως πολὺ γνωστὸ. Ὅλος ὁ κόσμος εἶχε ἀκούσει νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὸν Ἀρκάντιν.
Κανεὶς δὲν ἔφερε ἀπὸ πού κρατοῦσε ἡ καταγωγή του, καλὰ—καλὰ οὔτε τὸ πρόσωπό του. Τὰ ἀνέκδοτα πού κυκλοφοροῦσαν γύρω ἀπὸ τ' ὄνομά του ἦταν ἀνεξάντλητα. Ὅλος ὁ κόσμος ἔφερε τὴν ἀντιπαθεία του γιὰ τὸ φωτογραφικὸ φακὸ καὶ τὸ ἐπείσοδιό πού εἶχε προκαλέσει κάποτε μέρα σπάζοντας μιὰ φωτογραφικὴ μηχανὴ πάνω στὸ κεφάλι ἑνὸς ἐπιβιβαμένου ρεπόρτερ. Ἡ ἑνωσίς Τύπου εἶχε διαμαρτυρηθῇ με ὕψος ἔντονο, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα κανονίστηκε με μιὰ σημαντικὴ ἐπιταγὴ γιὰ τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλείας. Ἀπὸ τότε, οἱ ἀρχισυντάκτες εἶχαν παῦσει νὰ ζητοῦν μιὰ φωτογραφία τοῦ Ἀρκάντιν γιὰ νὰ δοκιμάσουν τοὺς ἀρχαίους φωτορεπόρτες. Τοὺς εἶχαν ἀμολήσει ὅλους ἐπάνω στὸν Φαρούκ.
Ἀφοῦ, λοιπὸν, οἱ φωτογράφοι δὲ μπορούσαν νὰ πετύχουν τίποτε, οἱ γελοιογράφοι ἔδιναν ἐκείνι πού ἀνέλαβαν νὰ προμηθεύουν σὲς ἐφημερίδες σκίτσα τοῦ αἰνιγματικοῦ Ἀρκάντιν—σιλουέττα πελώρια, γένι τετράγωνο, μαλλιά κομμένα κοντὰ σὰ βούρτσας, μεγάλα πλατύφυρα καπέλλα, παλτὰ χοντὰ με γούνινο γιακά, διαλεγμένα, βάλετες, ἐπιτηδες γιὰ νὰ δείχνουν ἀκόμη πιὸ βαρὺ καὶ χοντροκαμμένο τὸ γιγάντειο κορμί του.
Οἱ ἐφημερίδες ἔσπευδαν ν' ἀναμεταδώσουν τὶς γεμάτες σκληρότητα ἀπαντήσεις του, σχολιάζαν τὶς ἄλλοτε ἐπίσημες καὶ μεγαλοπρεπεῖς καὶ ἄλλοτε ἀκόλαστες καὶ διονυσιακὲς δεξιότητες του, ἐδγαζαν στὴν φόρα τοὺς δεσμούς του. Τὸ θέμα Ἀρκάντιν προκαλοῦσε πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον. Ἦταν γνωστὸ πὼς ἄλλαζε συχνὰ τὴ σύντροφον τῶν γλεντιῶν του... ὅταν δὲν εἶχε πολλὲς μαζί. Ὅσο ἀκόρεστος ὅμως καὶ ἂν ἦταν, μπορούσε νὰ εἶναι βέβαιος πὼς καὶ ἂν πάντα στὴ διάθεσή του τὶς ὡραιότερες, ἂν ὀχι τὶς πιὸ ἐνάρετες, γυναῖκες. Ἐ-

Εἰκονογράφος Χ. Κουσέντου

Ἐσκυψε πάνω ἀπὸ τὸν πληγωμένο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Η κόμισσα Άλαβίνα φόν Λίμπουργκ Στίρουμ στο Ντέρμπυ Γυναικών του Μπουαφόρ, όπου ανέδειξε νικήτρια πρόπερσι.

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΗΤΕΡ ΤΑΟΥΝΣΕΝΤ

Η Όλλανδη κόμισσα Άλαβίνα φόν Λίμπουργκ Στίρουμ δά αντικαταστήση την Μαργαρίτα στην καρδιά του Σμηνάρχου:

δεν πήγαινε πιά στο γραφείο του περισσότερο από μιά ώρα το πρωί και μιά ώρα το απόγευμα. Τις άλλες ώρες τις περνούσε με την φίλιππη κόμισσα της οποίας τα μάτια έλαμπαν κάθε μέρα και περισσότερο, ενώ εκείνος διατηρούσε το ανεξιχνίαστο ύψος του. Τα βράδια έτρωγαν μαζί σε κοσμικά εστιατόρια και ιδιαιτέρως στο «Boeuf sur le toit», ένα από τα πιο εξεζητημένα των Βρυξελλών. Μία φορά μάλιστα ένας φωτογράφος έστειλε μία φωτογραφία τους μαζί, σε άγγλική εφημερίδα. Ο Τάουνσεντ φορούσε σμόκιν, με τα χέρια στις τσέπες και το πρόσωπο γαλήνιο, ενώ εκείνη φορούσε μαύρο βελούδο με μπορντούρα από βιζόν και είχε ύψος σκεπτικό. Τα κουτσομπολιά βέβαια δεν άργησαν, αλλά κανείς δεν ανησύχησε σοβαρά γιατί ήταν η εποχή που η Μάργκαρετ, προσπαθώντας διήθεν να τον ξεχάσει, επέτρεπε να την φλερτάει ο Κόλιν Τέναντ.

Η Άλαβίνα πάντως δεν έκρυβε το τρυφερό ενδιαφέρον της για τον Πήτερ τον οποίον έθαυμάζε πολύ για τον Πήτερ τον οποίον θαύμαζε πολύ για την κομψότητα, την ανατροφή του, την σοβαρότητά του και, τέλος, τη ρωμαντική ιστορία που της θυμίζει.

Ο Τάουνσεντ κολακευόταν πιθανόν από αυτό το αίσθημα, και, συχνά, η Φρεγκάτ D. C. 215, το άνοιχτο-πράσινο αυτοκίνητό του, βρισκόταν εμπρός στο διαμέρισμά της Άλαβίνα, στην λεωφόρο των Φαλαινών αρ. 3.

Όταν οι δημοσιογράφοι έφθασαν στο σημείο να υποβάλουν ερωτήσεις ο Τάουνσεντ, φυσικά, δεν καταδέχθηκε ν' απαντήσει. Η Άλαβίνα, με ένα χαριτωμένο χαμόγελο, έδήλωσε ότι επρόκειτο για μιά απλή φιλία! Δεν ξέρει κανείς αν τα δάκρυα της Μάργκαρετ υπήρξαν ή αφορμή, αλλά γεγονός είναι ότι, μία μέρα, ξαφνικά, ο Τάουνσεντ έπαψε να βλέπει την Άλαβίνα και τότε άκριδώς, διπλωματικώτατα, ψόφησε ο Τουρμπιγιόν. Κατόπιν μεσολάβησαν τα γνωστά γεγονότα.

Τότε, μιά γνωστή Ιταλίς δημοσιογράφος, η Οριάντα Φαλλάτσι, άποφάσισε, προβλέποντας ποιός ξέρει τι μελλοντικές εξελίξεις, να πάει να γνωρίσει την Άλαβίνα. Πράγματι, πήγε στο σπίτι της και περιγράφει ως εξής τα συμβάντα: «Χτύπησα το κουδούνι και μου άνοιξε την πόρτα μιά ξανθή κυρία, πολύ άδύνατη, με πρόσωπο τόσο

χλωμό που έμοιαζε άρρωστη. Φορούσε μιά τουαλέττα χρώματος «μαύρο-άνθρακίτης» με ένα τριαντάφυλλο από καφετιά όργκάντα στον άριστο δώμο. Φορούσε επίσης ένα γαλλικό άρωμα τόσο δυνατό που μου έκωψε την αναπνοή. Είχε κάτι το αναιδές και συγχρόνως το βασιλικό στη στάση της.

Η Άλαβίνα φόν Λίμπουργκ Στίρουμ; ρώτησα.

Η κυρία χαμογέλασε, δείχνοντας τα μεγάλα και κατάλευκα δόντια της.

Εγώ είμαι, περάστε.

Με ώδηγησε στο λίβινγκ-ρουμ όπου έπαιρνε το σαά της μαζί με τρεις άλλες κυρίες και η συζήτησις άρχισε σε κοσμικό τόνο. Η φωνή της ήταν όξεια, αλλά πολύ ευχάριστη. Την κύτταξα από κοντά πλέον, με μεγάλη προσοχή. Το πρόσωπο μικροσκοπικό, με το δέρμα κολημένο, στα κόκκαλα, το στόμα άποφασιστικό, τα χείλη λεπτά, θαμμένα ζωηρά κέκκινα, η μύτη ίσια και άριστοκρατική, τα μεγάλα μάτια γαλανά σαν τούς πάγους με μακρυστάσινα φορτωμένα ρίμμελ, με πολλές λεπτές ρυτίδες στους κροτάφους.

Ηξερα πώς ήταν τριανταέξη χρονών, αλλά έδειχνε πολύ μεγαλύτερη, έτσι έκτεθειμένη καθώς ήταν στο φώς και με ένα παχύ στρώμα μείκ-απ σ' ολόκληρο το πρόσωπο. Είχε όμως μιά χάρη, μιά κομψότητα, μιά σιγουριά στις κινήσεις της κι' ένα χαμόγελο γλυκό, υπερέφανο και ειρωνικό. Γενικά το πρόσωπό της ήταν μελαγχολικό και λίγο μαραμένο, αλλά αποκτούσε, όσο την κύτταζες, μιά μεγάλη εσωτερική όμορφιά.

Είσαστε πιο ωραία από τις φωτογραφίες σας! της είπα και οι άλλες γέλασαν.

Αλήθεια; Πού με είδατε;

Σε μιά που είσαστε με τον σμήναρχο Τάουνσεντ.

Εμεινε ένα λεπτό ακίνητη σαν να το περίμενε. Ύστερα έπαιξε τα δλέφαρά της. Χαμογέλασε κουρασμένα:

Μάς είχαν βγάλει φωτογραφία στον 'Ιππικό 'Ομιλο.

Όταν την ρώτησα πιο άμεσα για τον σμήναρχο, άπάντησε κάπως νευρικά:

Έχω πολλόν καιρό να τον δω. Μπορώ μόνον να πω ότι είναι ένας

γοητευτικός άνθρωπος, ίσως ο πιο γοητευτικός που γνώρισα ποτέ μου. Είναι ευγενικός, συμπαθής και η Μάργκαρετ θα είναι εύτυχισμένη μαζί του αν τον παντρευτή.»

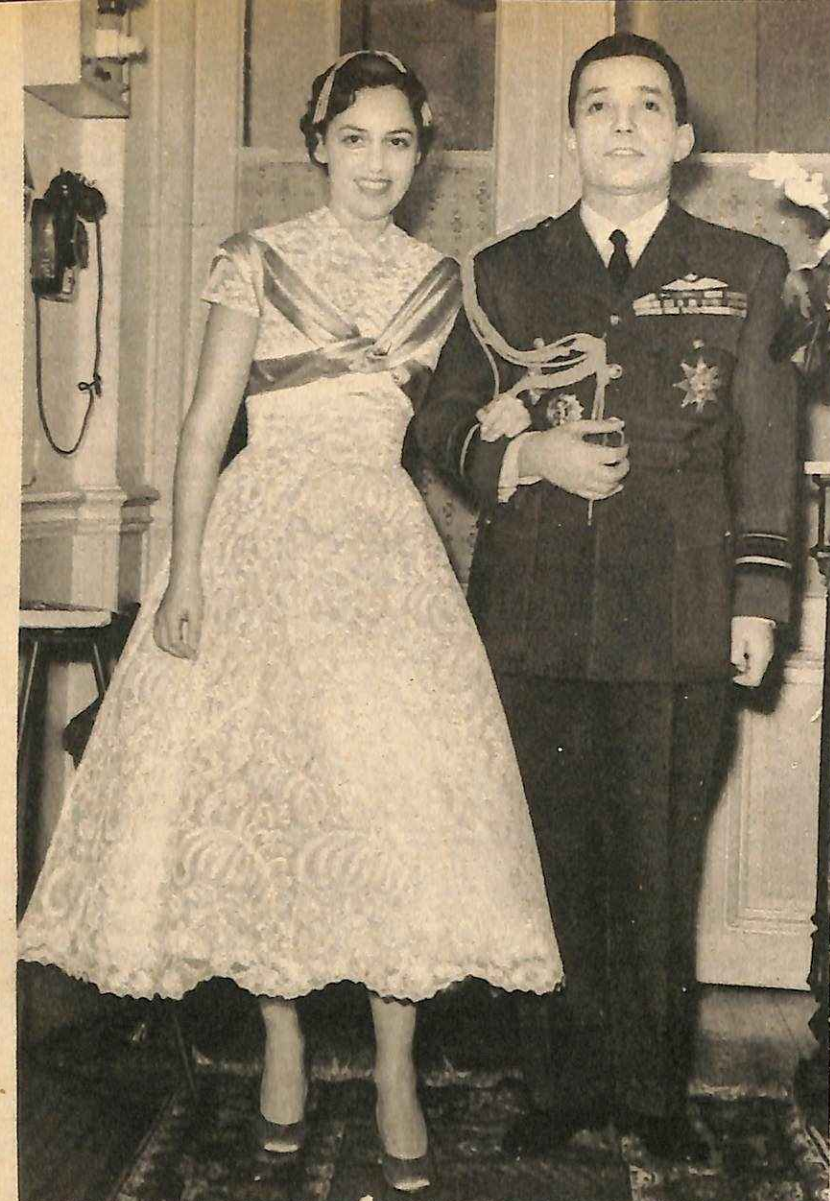
Δεν είναι δύσκολο να φαντασθή κανείς τί συνέβη όταν ο Τάουνσεντ γύρισε στις Βρυξέλλες ύστερα από την βασιλική περιπέτεια. Δυστυχισμένος, με την εντύπωση ότι είχε γίνει ο περίγελως του κόσμου, είναι φυσικό να μην ήθελε να δη κανέναν. Δεν άπαντούσε ούτε στο τηλέφωνο και οι προσκλησεις περίμεναν σωρός στο γραφείο του. Η μόνη την οποίαν ζήτησε να δη ήταν η Άλαβίνα, ενώ όλες οι κυρίες των Βρυξελλών θα ήταν πρόθυμες να τον παρηγορήσουν. Εκείνη όμως περίμενε. Πέριμενε την κατάλληλη ώρα και την τυχαία συνάντησι ή οποία συνέβη, φυσικά, στον 'Ιππικό 'Ομιλο. Χαιρετίσθηκαν σαν να είχαν χωρίσει πριν λίγες ώρες, ήπνευσαν τ' αλογά τους κι' έξαφανίσθηκαν στα δάση. Σε λίγες μέρες, του δάνεισε πάλι ένα δικό της αλόγο, το 'Αίρις Μπού και ξανάρχισαν οι περίπατοι. Ένώ η Μάργκαρετ χαμογελούσε γενναία έκτε-

λώντας τα επίσημα καθήκοντά της στο Λονδίνο, παρακολουθώντας έορτές και εγκαίνια, ή πραγματικότης για τον Τάουνσεντ ήταν ή όμορφη, πλούσια, όλοζώντανη Άλαβίνα.

Σαν αληθινή κυρία, η Άλαβίνα δεν έκανε ούτε νύξη για την Μάργκαρετ. Του φερνόταν με στοργική άφοσίωση και ή Φρεγκάτ ξανάρχισε να σταθμεύη στην λεωφόρο των Φαλαινών αρ. 3. Είναι φυσικό, λοιπόν, να μεταβληθή ή σχέσις αυτή, στην φαντασία των δημοσιογράφων, σε άρραβώνα. Η Άλαβίνα βέβαια το άρνεϊται. Μιλάει πάλι για απλή φιλία μεταξύ τους, αλλά, αν την ρωτήση κανείς τί θα άπαντούσε σε μιά πρότασι του Τάουνσεντ, κοκκινίζει και δηλώνει ότι είναι κάτι που δεν το έχει ακόμη σκεφθή. Έν τώ μεταξύ όμως, έφώναξε διακοσμητάς, διορθώνει το σπίτι της και άνανεύει την επίπλωσί της, ενώ, παραλλήλως, γαργερεύει μόνη της ώρισμένες σπασιαλιτέ για τον Πήτερ ο οποίος δεν μπορεί να μην έκτιμα την άξία μιάς καλής νοικοκυράς σε μιά ευτυχισμένη οικογένεια, πιθανόν την δική του, στο μέλλον...

ΟΙ ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΕΣΦΡΑΓΙΣΑΝ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΑΟΥΝΣΕΝΤ. ΑΡΙΣΤΕΡΑ Η ΠΡΩΗΝ ΣΥΖΥΓΙΟΣ ΤΟΥ (1941—1952) ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΚΥΡΙΑ ΝΤΕ ΛΑΣΛΟ. ΔΕΞΙΑ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ. Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΧΕΙ ΠΑΡΘΗ ΤΙΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ, ΟΠΟΥ ΕΚΡΙΘΗΚΕ ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΤΗΣ

Ο ΠΤΕΡΑΡΧΟΣ ΚΑΙ Η ΚΥΡΙΑ Χ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΩΝ. Η ΝΥΦΗ ΦΟΡΕΙ ΚΟΝΤΟ ΝΥΦΙΚΟ ΑΠΟ ΜΠΕΖ ΝΤΑΝΤΕΛΛΑ

Η ΔΙΣ ΔΑΦΝΗ ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ (ΑΡΙΣΤΕΡΑ) ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ ΤΙΣ ΣΚΑΛΕΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΚΟΥ ΤΗΣ. ΦΟΡΕΙ ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΝΥΦΙΚΟ ΑΠΟ ΛΕΥΚΟ ΣΑΤΕΝ ΜΠΡΙΓΙΝ ΚΑΙ ΠΕΠΛΟ ΑΠΟ ΝΤΑΝΤΕΛΛΑ ΤΩΝ ΒΥΣΣΕΛΛΩΝ. — ΜΕ ΠΑΛΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΝΥΦΙΚΟ Η ΔΙΣ ΡΩΞΑΝΗ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ (ΔΕΞΙΑ) ΣΕΡΝΕΙ ΕΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΟΡΟ, ΠΡΟ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΗΣ, ΣΕ ΜΙΑ ΔΕΞΙΩΣΙ ΜΕ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΕΔΩΣΕ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ Η ΘΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑ ΜΠΟΤΑΞΗ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Επειδή το 1956 τυχαίνει να έχη τριακόσιες εξήντα έξη ημέρες και να φέρη το κακό σημάδι του «δισέκτου», ο Δεκέμβριος του 1955 φιλοξένησε εκατοντάδες γάμων σαν τελευταίος αίσιος μήνας του αιώσιου χρόνου.

Ανάμεσα στους γάμους του Δεκεμβρίου ετελέσθησαν και οι τρεις που συγκέντρωσαν ιδιαίτερος το ενδιαφέρον της Αθηναϊκής κοινωνίας.

Ο πτέραρχος Χ. Ποταμιάνος, Αρχηγός του Βασιλικού Οίκου, ένυμφευσή την κομψή μελαχροινή κ. Άννα Πιπινέλλη, ό κ. Άρ. Πουρής την χαριτωμένη ξανθή Δίδα Ρωζάνη Νικολούδη και ό κ. Κωνστ. Οικονόμου την νεωτάτη, λεπτή, καστανή Δίδα Δάφνη Λυκιαρδοπούλου, κόρη της κ. Δώρας Λυκιαρδοπούλου - Βουλούμη. Ο έπισημότερος γάμος, λόγω της παρουσίας των Α. Α. Μ. Μ. των Βασιλέων, ήταν ό πρώτος που συγκέντρωσε Αύλην, Κυβέρνησιν και κοινωνίαν εις την χαρμόσυνον τελετήν. Οι δύο άλλοι, με άπειρους πολιτικούς συνδέσμους και με σωρείαν φίλων, εδέχθησαν και αυτοί εκατοντάδες δώρα, λουλούδια και ευχές...

● Ο ΕΠΙΒΑΤΗΣ ταξιδεύει για πρώτη φορά με αεροπλάνο. Μετά την απογείωσι, λοιπόν, ρωτά την συνοδό: —Δεν θα μάς μοιράσετε αλεξίπτωτα; —Όχι, κύριε, ποτέ δεν μοιράζουμε αλεξίπτωτα. —Και γιατί; Στα πλοία, ό κάθε έπιβάτης έχει και τό σωσίδιό του. —Δεν είναι τό ίδιο πράγμα! —Βέβαια και δεν είναι τό ίδιο. Πρέπει να παραδεχθώτε, όμως, ότι περισσότεροι είναι εκείνοι που κολυμπούν παρά εκείνοι που πετούν...

Η ΝΕΑΡΗ ΙΝΔΗ Άννα Κασφί κι ό Σπένσερ Τρέισν κρατούν τους πρώτους ρόλους της ταινίας «Τό βουνό». Τό σενάριο της είναι παρμένο από τό μυθιστόρημα του Άνρι Τρουαγιαί, «Τό χιόνι πενθεί». Ο Έντουαρντ Ντιμίτρικ, σκηνοθέτης της ταινίας, μ' ένα караβάνι τεχνικών, σκηνογράφων και ήθοποιών, έχουν εγκατασταθή στο χωριό Τούρ, για να γυρίσουν τις εξωτερικές σκηνές του έργου στις Άλπεις.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Τρεις γιορτές... Ουμνηθήτε τόν Άντώνη, τόν Θανάση και τόν Ευθύμιο. Γιορτάζουν την Τρίτη, την Τετάρτη και την Παρασκευή. Άν και όσοι έχουν γιορτή τόσο κοντά στην Πρωτοχρονιά, δεν μπορούν να έλπιζουν σε πολλά... Η Νεωτερισμοί... Η Κτενισιά «μπαλαρίνα» εμφανίζεται σε όλα τα κομψά κεφάλια των ώραιότερων μαντενών. Χωρίστρα στη μέση, μαλλιά τραβηγμένα στο μέτωπο που κατεβαίνουν σε μαλακιά καμπύλη γύρω από τό πρόσωπο... Η Χειμερινά σπόρ... Τα δουνά της Έλβετίας γνωρίζουν μεγάλη κίνηση άθλητική και κοσμική. Δισκεδαστικό και παράξενο φαινόμενο παρατηρείται στις ώραιότερες κυρίες... Η μαύρη ύψη. Αυτό γιατί σχεδόν όλες οι μύτες είναι χειρουργικώς διωρθωμένες και στην παγωνιά εμφανίζουν σημεία κακής κυκλοφορίας. Καμιά Έλίζαμπεθ Άρντεν δεν έχει εύρει τρόπο να τους επαναφέρει τό φυσικό χρώμα... Η Έλαφρότης... Η Πωλετ Γκοντάρ παρήγγειλε ένα επανωφόρι από άσπρα φτερά κύκνου που θα ζυγίση έν δλω 850 γραμμάρια... Η Προκοπή... Η κ. Βάν Χόιτε απέκτησε τρίδυμα, την Γιδίνκε, την Κορνηλία και την Έλισάβετ. Ένδιαφέρουσα λεπτομέρεια: Η Όλλανδέζα αυτή μαμά, ηλικίας 19 ετών, είχε αποκτήσει ήδη ένα παιδί στην αρχή του χρόνου και έτσι έχει τέσσερα παιδιά τό 1955... Η Ίδιότυπο δώρο... Ο Γάλλος χιουμορίστας Ρομπέρτ Ντερί, που θριαμβεύει στο Λονδίνο, έστειλε σ' όλους τους φίλους του στη Γαλλία ένα κουτάκι άδειο, λέγοντας ότι τους στέλνει ένα δείγμα από... έγγλεζική όμιχλη. Η Ένωμένα Έθνη... Στατιστική του μπάρ της περασμένης χρονιάς. Δημοφιλέστερο ποτό: «Ούϊσκυ στα βράχια», δηλαδή άπλωσ ούϊσκυ με πάγο. Δεύτερο! : «Μαρτίνι». Νεωτερισμοί... Σλιμποδίτες, και τό κοκτέιλ «Λιμπερτέ», τζίν, γαλλικό θερμούτ και Περνό... Η Άπαισιοδοξία... Είς ένα συνέδριο ύποδηματοποιών άνεκοινώθη ότι μεγαλώνουν τόσο πολύ τα γυναικεία πόδια, ώστε σε 20 χρόνια οι άνδρες και οι γυναίκες θα φορούν περίπου τό ίδιο μέγεθος παπουτσιών... Η Παράξενες κληρονομίες... Τόν ρόλο της Άννα Κρίστι θα τόν άναδίσω έφέτος εις τό Χόλλυγουντ ή Ντόρις Νταϊν. Περιέργη εξέλιξις της ήρωίδος του Ο' Νηλ που ξεκίνησε με την Γκρέτα Γκάρμπο... Η Είλικρίνεια!... Κάποιος λέει στον εκατομμυριούχο: —Δεν θαρρέθηκες να χαρίσης στην γυναίκα σου κοσμήματα; Την έχεις κάνει σαν Χριστουγεννιάτικο δένδρο... Χάρισέ της έφέτος ένα ωραίο αυτοκίνητο!... —Αυτόκνητο; άπαντά αύτός. Και πού θα βρώ ψεύτικο!... Η Λέει ό Άντρέ Μωρουά: Τα ψηλά τακούνια, τα έφύρε μία νόστιμη γυναίκα... ύστερα από ένα φιλι που της έδωσε αυτός στο μέτωπο... Η Σταγόνες σοφίας... Οι γυναίκες είναι επικίνδυνες όταν ξέρουν να σιωπούν. Τό κενό τό παίρνουν οι άνδρες για μυστήριο... Η Όρισμός ευφραδείας... Να μπορούς να περιγράψης την Λολλό χωρίς να κάμης καμιά χειρονομία.

ΗΫΫ

● Ο κ. ΙΑΚΩΒ ΤΖΟΥΡ, πρεσβευτής του Ισραήλ στη Γαλλία, διηγείται την εξής ιστορία: «Ένας Έβραίος και δύο Σκωτσέζοι διαβάδουν σε μία πόρτα: Είσοδος ελευθέρα! Μπαίνουν, παρακολουθούν μία διάλεξι περί φιλανθρωπίας και στο τέλος, βλέπουν ότι περνάει δίσκος για έρανο. Άμέσως ό Έβραίος λιθοθυμά και οι δύο Σκωτσέζοι τόν βιάζουν έξω!»

● ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ μπαίνει σ' ένα έπιπλαπωλείο. —Θά θέλαμε μια κρεβατοκάμαρα, λέει ό κύριος στον πωλητή. Άλλά θά θέλαμε κάτι έξαιρετικό. Κάτι που κανείς άλλος δεν... —Μάλιστα, τόν διακόπτει ό πωλητής. Καταλαβαίνω τί ακριβώς θέλετε: Να ψωνίσετε τοίς μετρητοίς.

● ΟΡΙΣΜΟΣ: Πλούσιος είναι ό άνθρωπος που δεν ντρέπεται να ρωτήση τόν πωλητή του καταστήματος αν έχη να του δείξη τίποτε φθηνότερο.

● Η ΓΡΙΑ ΚΥΡΙΑ, που έχει πάρει εισιτήριο για την Στρέσα της Ιταλίας, στέκεται στον σταθμό και ακούει με άπάθεια τόν σταθμάρχη που φωνάζει, περνώντας μπροστά της: —Οι έπίδαται για την Μπρέσια, τόν Ντεσενάνο και την Πεσκιέρα... ν' άνεθούν. Τό τραίνο φεύγει σε πέντε λεπτά.

Η γριά κυρία ούτε κουνιέται. Ξαναπνέσθ ό σταθμάρχη και ξαναφωνάζει: —Οι έπίδαται για την Μπρέσια, τόν Πεσκιέρα και την Βερόνα... ν' άνεθούν!

Η γριά κυρία τότε, πεισισμένη, άπαντά: —Άδικα χάνεις την φωνή σου, άνθρωπέ μου, για να με καταφέρης. Έγώ για την Στρέσα πήρα εισιτήριο και στην Στρέσα θά πάω.

● Ο ΣΥΖΥΓΟΣ στην σύζυγο που δεν τά καταφέρνει καλά με τό δολάν: —Περίεργο! Ξεχωρίζεις θαυμάσια μία ξανθή τρίχα από πέτο του σακακιού μου από απόστασι δέκα μέτρων και δεν μπορείς να βρης την πόρτα του γκαράζ.

● ΤΑ ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ: Σε μία τάξι με πολύ άτακτους μαθητάς, ό δάσκαλος έχει πιά άπελπισθή. Και όταν κάποιος του δίνει μία άναδέστατη άπάντησι, αισθάνεται τα χέρια του να τόν... τρώνε: —Άχ και νάμουν πατέρας σου! φωνάζει καθώς προσπαθεί να κρατήση την ψυχραιμία του.

Και ό αδιόρθωτος μικρός: —Δεν είναι και τόσο δύσκολο, δάσκαλε. Η μάνα μου είναι χήρα.

● ΚΑΤΑΛΥΠΗΜΕΝΗ ή κοπέλα γυρίζει σπίτι της: —Ο γιαιρός είπε πως δεν πρέπει να ξανατραγουδήσω! Κι' ό πατέρας της έκπληκτος: —Κι' εγώ πού δεν τόν είχα σε έκτίμησι...

● ΕΡΩΣ: Ένας νέος ζητεί εις γάμον την λατρευτήν του, τηλεγραφικώς, με πληρωμένη την άπάντησι. Η κοπέλλα τρέχει στο τηλεγραφείο και ρωτά πόσες λέξεις έχει δικαίωμα να γράψη. —Δέκα, έκτός από την διευθυνσι, της άπαντά ό υπάλληλος.

Κι' εκείνη, χωρίς δισταγμό, τηλεγραφεί: «Ναί, ναί, ναί, ναί, ναί, ναί, ναί, ναί, ναί!»

Ρίπ Κίρμπυ

ΘΕΑΤΡΟ ΔΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ

‘Ο νέος σοβιετικός «κοριός» ‘Ο Πήτερ Ουστίνωφ και οι Βούλγαροι

Το σοβιετικό θέατρο, εδώ και αρκετόν καιρό, δεν ικανοποιεί τους Ρώσους, δεν ικανοποιεί δε ούτε τον ίδιο τον υπουργό της Παιδείας. Το κατηγορούν πως παραμένει στα παλιά και τα γνωστά χωρίς τίποτε το καινούργιο. Το περίεργο, λοιπόν, είναι ότι κριτικά και κοινόν ένθουσιάζτηκαν και όρθηκαν, επί τέλους, καινούργιο, ένα έργο περίπου είκοσιπέντε χρονών με τίτλο «Ο κοριός», σκηνοθετημένο από τον Σέργιο Γκούτκεβιτς, ο οποίος χρησιμοποίησε για να το ανέβασε, όχι μόνον τα συνηθισμένα θεατρικά μέσα, αλλά και κινηματογραφική όδηση, τηλεόραση, παντομίμα, μπαλέτο.

Το έργο μας διηγείται την κοινωνική άνοδο κάποιου Σκριπκίν, ο οποίος παντρεύεται μία μικροαστή και, την νύχτα του γάμου του, πεθαίνει μαζί της στην φωτιά που πιάει το σπίτι. Πενήντα χρόνια αργότερα, η κοινωνία έχει αλλάξει κι έχει γίνει λίγο σαν το «Γενναίος, καινούργιος κόσμος» του Χάξλεϋ. Οι άνθρωποι, δηλαδή, ζουν μία τελειοποιημένη, μηχανική ζωή από την οποία οι λέξεις έρωτα, λουλούδια, ψυχή, έχουν χάσει την σημασία τους. Έπιστήμονες αυτής της καινούργιας ψυγμένης, μέσα σε μία παγοκόλωνα που κοινωνικά βρίσκουν τον Σκριπκίν, κατασκευασμένη από το νερό των πυροσβεστών. Αποφασίζουν να ξεπαγώσουν αυτό το ιδιότυπο πλάσμα που μοιάζει με άνθρωπο και, όταν αυτό γίνεται, από την παγοκόλωνα βγαίνει ο Σκριπκίν που ακόμη τρεκλίζει από το μεθύσι εκείνης της βραδιάς, με μία μπουκάλα βότκα στο χέρι και η επιρροή του αρχίζει, επιρροή καταστρεπτική για τον αποστερωμένο, καινούργιο κόσμο. Κι’ ο ίδιος όμως ο Σκριπκίν σκαίει μέσα σε τόσο τελειότητα και εκνευρίζεται άφορητα όταν ζητά ένα διδύμο που μιλά για άνθη και του δίνουν ένα... έγχραιο κιμπούρικο. Το τέλος όμως έρχεται απροσδόκητο και δραματικό. Κλείνουν τον Σκριπκίν σε ένα κλουβί στο κέντρον του ζωολογικού κήπου και εκεί ο δυστυχισμένος άνθρωπος διηγείται τους καύμους του σ’ έναν κοριό που είχε πάθει την ίδια ψύξη και ζωντανέψαι κι’ αυτός στον ίδιο καινούργιο κόσμο. Σαφνικά, η πόρτα του κλουβιού ανοίγει, και, ξετρελλαμένος, ο άνθρωπος ζώνων πλησιάζει στην ράμπα. Τα φώτα ανάβουν στην αίθουσα και ο Σκριπκίν απευθύνεται στους θεατές:

—Πολίτες! ‘Αδελφοί μου! Μά είσα στε ίδιοι σαν και μένα! Γιατί δεν σάς έχουν και σάς στο κλουβί;

‘Ο Πήτερ Ουστίνωφ, σκηνοθέτης, ή-θοποιός, συγγραφέας, μέλος, δημοσιογράφος, παραγωγός του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης, έφθασε στο Παρίσι για να παρουσιάσει την τελευταία ταινία του «Τρεις άγγελοι» από το δώδεκο θεατρικό έργο που είδαμε πέρυσι και στην ‘Αθήνα.

Για να πρωταγωνιστήσει στην ταινία αυτή—μαζί με τον Χάμφρεϋ Μπόγκαρτ και τον Άλντο Ραϊού—διέκοψε την κινηματογραφική διασκευή του έργου του «Έρωτα τριών συνταγματάρχων», το οποίο θα σκηνοθετήσει, και την προεργασία του «Ρωμανώφ και ‘Ιουλιέττα» που θα ανέβασε στο θέατρο τον ‘Ιανουάριο. Τέλος, μεταφράζει αγγλικά την κωμωδία του Μαρσέλ Ασαρ «Θέλετε να παίξετε μαζί μου;» την οποία θα παίξει στο Λονδίνο την προσεχή «σaison».

Το «Ρωμανώφ και ‘Ιουλιέττα» διηγείται τους έρωτας ενός Ρώσου και μιάς ‘Αμερικανίδας με πλαίσιο τις προσβείες όλου του κόσμου. ‘Ο Πήτερ, ο οποίος είναι ρωσικής καταγωγής, είχε την περασμένη εβδομάδα την ευκαιρία να πλουτίσει τις γνώσεις του γύρω από τα ανατολικά κράτη της Ευρώπης όταν δέχθηκε ‘στο Λονδίνο τους αντιπροσώπους των σοβιετικών κρατών της Βαλτικής, οι οποίοι του έθεσαν ερωτήσεις γύρω από μουσικά αποκλειστικά θέματα. Μαζί τους ήταν κι’ ένας Βούλγαρος ακόλουθος προσβείας, ο οποίος του έδωσε:

—Σε λίγο επιστρέφω στην πατρίδα μου και θα ήθελα, πριν φύγω, να μιλήσω μαζί σας για ώριμα πνευματικά ζητήματα. Πόσα χρήματα ακριβώς κερδίζετε;

‘Ο Ουστίνωφ του απάντησε: —Να σάς πω την αλήθεια, κερδίζω πολλά, αλλά εδώ στα κεφαλαιοκρατικά πολιτεύματα έχω μία περίεργη συνήθεια. Μερικοί άνθρωποι εισπράτουν τεράστιους μισθούς τους οποίους, όμως, σε εξή μήνες, παίρνει το κράτος πίσω. Κι’ εσείς; Κερδίζετε άρκετά;

—Εμείς, απάντησε ο Βούλγαρος, έχουμε δύο προνομιούχες τάξεις: τους καλλιτέχνες και τους στρατιωτικούς. Όταν κάνω κάτι το χρήσιμο για το κράτος, μάς δίνουν ένα παράσημο και, κάθε παράσημο, συνοδεύεται κι’ από ένα επίδομα.

Και καθώς έκανε μία κίνηση, ακούστηκε ένας θορύβος σιδηρικών. Το στήθος του ήταν κατασπασμένο από παράσημα.

ΧΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΝΥΧΤΕΣ θύμιζαν οι γάμοι του θαύματος Σείχη και βασίλισσας των πετρελαίων ‘Αβδουλά Τσαμπέρ Σαμπάτ και της Λιβανέζας Λεϊλά ‘Αβδουλχαντέρ. ‘Ο Σείχης είναι 54 ετών και η Λεϊλά 19. Στο γάμο παρέστησαν 1500 προσκεκλημένοι. ‘Ο ‘Αβδουλά χάρισε στη Λεϊλά ένα βραχιόλι με διαμάντια, αξίας 2 εκατομ. λιρετών και της έχτισε ένα παλάτι, στις όχθες μιάς λίμνης, για να περάσει τις ώρες της ανίας της.

• Ο ΓΙΑΝΝΗΣ κάβεται στο μπαλκόνι του σπιτιού του αρκετή ώρα, όταν εμφανίζεται, ξαφνικά, η γυναίκα του.

—‘Αχ κύττα! κάνει ο Γιάννης. Τί ούρανό! Τί άστρα!

—Ναι, ναί! απαντά η γυναίκα του. Θα πάω να της πω ψάλλω αυτής της σουσουράδας απέναντι και θα την μάθω εγώ να μην τραβά τις κουρτίνες της!

• Ο ΣΩΓΡΑΦΟΣ δέχεται την επίσκεψη μιάς όριμης κυρίας.

—Μαίτρ! του λέει. Θέλω να μου κάνετε το πορτραίτο μου, αλλά με έναν όρο: να φαίνομαι νέα, πολύ νέα.

—Ευχαρίστας, προθυμοποιείται ο ζωγράφος. Τί θα λέγατε να σάς ζωγραφίσω στην άμμουδιά μ’ ένα φτυαράκι κι’ ένα κουβαδάκι στο χέρι;

• —ΜΠΑΜΠΑΚΑ! Να βάλω τη γραβάτα σου με τις κόκκινες ρίγες; —Βεβαίως. ‘Από πότε όμως μου ζητάς την άδεια;

—‘Από τότε που... ψάχνω και δεν την βρίσκω, μπαμπά!

• Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ δικηγόρος Λένερ, διηγείται την εξής ιστορία:

Την ώρα της επισκέψεως των φυλακών, φωνάζουν έναν κατάδικο:

—Σε ζητά η γυναίκα σου!

—Ποιά γυναίκα μου;

—Τί θα πη ποιά γυναίκα σου; Θυμάνει ο φυλάκας. ‘Εκείνη που παντρεύτηκες με παπά και με στεφάνι.

—Ναι, ναί... μουρμουρίζει ο κατάδικος. Το κακό είναι πως έχω δικασθή για διαγμία...

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ

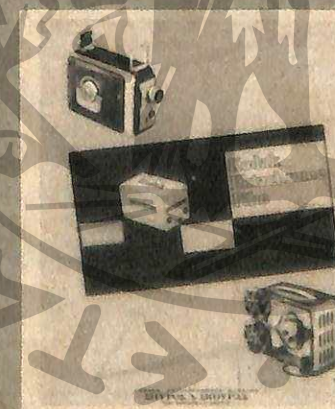
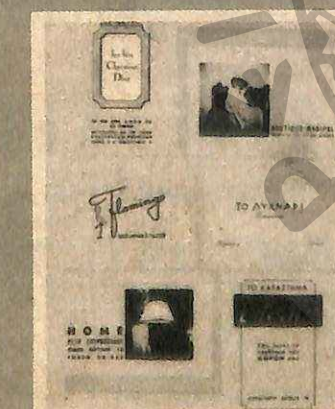
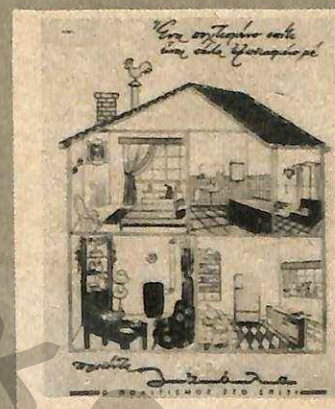
Α') Ποιες τρεις κατά σειράν εκ των διαφημίσεων αυτών ευρίσκετε περισσότερο καλίσθητους;

1) 2) 3)

Β') Ποιες τρεις κατά σειράν εκ των διαφημίσεων αυτών ευρίσκετε ότι εξυπηρετούν αποτελεσματικώτερον το διαφημιζόμενον είδος;

1) 2) 3)

Διὰ περισσοτέρας λεπτομερείας βλ. σελ. 49

Ρίη Κίρμπυ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

HOTEL

★ΝΤΑΝΙΕΛ ΖΕΛΕΝ
★ΒΑΛΕΝΤΙΝ ΤΕΣΣΙΕ
★ΜΑΡΙ ΜΑΝΣΑΡ

ΤΟ ΧΙΟΝΙ ΉΤΑΝ ΒΡΟΜΙΚΟ..

(LA NEIGE ETAIT SALE)

Από το ομώνυμο μυθιστόρημα του ΖΩΡΖ ΣΙΜΕΝΟΝ

Κινηματογράφος: ΛΟΥΪ ΣΑΣΛΑΒΣΚΥ

Ο ΜΙΜΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΜΕ ΤΗ ΡΟΜΠΑ ΚΙ' ΕΝΑ ΤΣΙΓΑΡΟ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ, ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΠΟΛΥΩΡΕΣ ΠΡΟΒΕΣ. ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΤΟΥ. Η ΣΤΑΣΙ ΤΟΥ ΘΥΜΙΖΕΙ ΤΗ ΦΡΑΣΙ ΠΟΥ ΤΟΝ ΕΚΑΝΕ ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΟ: «Κ' ΕΠΕΙΤΑ ΘΑ ΚΑΘΕΣΑΙ!»

ΘΕΑΤΡΟ

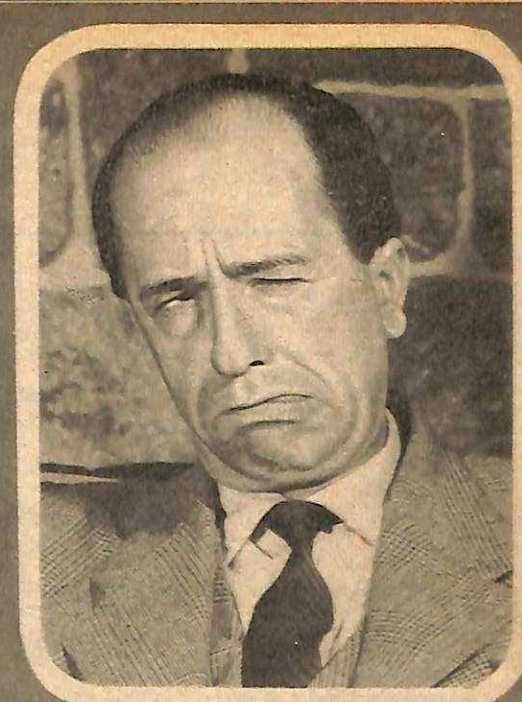
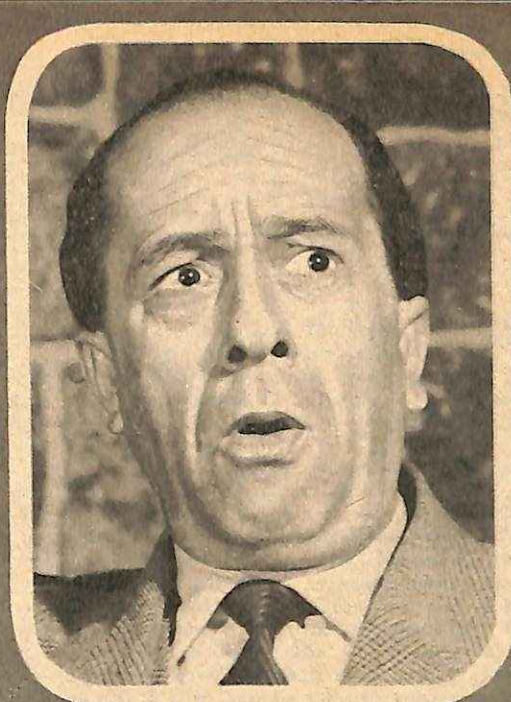
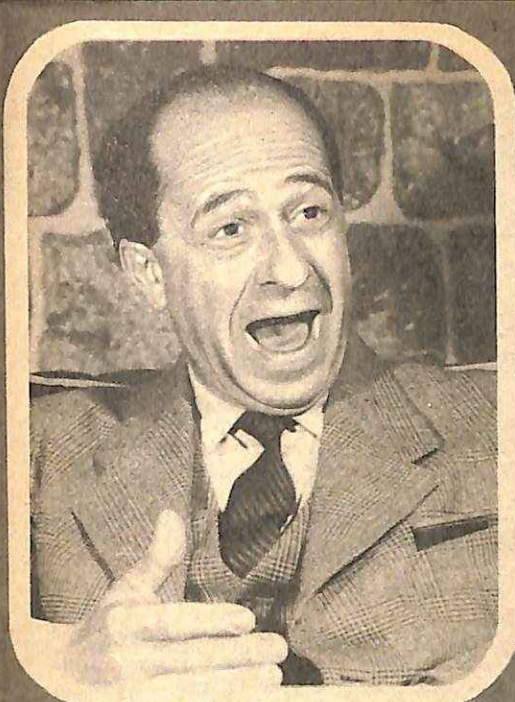
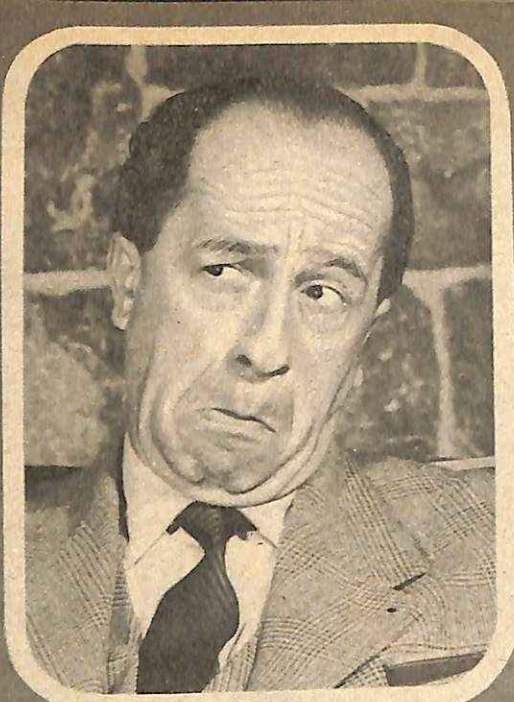
ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

‘Ο κωμικός πού ποτέ δέν «κάσαδεταί»

Στό Μαρούσι χτίσανε μιά θίλλα μπομπονιέρα καί κλείσανε μέσα τρία κουφέτα κι' ένα πικραμύδαλο. Τά κουφέτα είναι ή γυναίκα του καί οι δύο κόρες του. Τό πικραμύδαλο είναι ό ίδιος. ‘Ο Μίμης Φωτόπουλος.
Τά μωρά πού γεννιούνται θλέπουν τό φώς. ‘Ο Μίμης δέν «είδε τό φώς». Γεννήθηκε νύχτα, στό Ζάτινα τής Γορτυνίας. ‘Η άδιακρι-

σία τών ληξιαρχείων φανερώνει χρονολογίες. Τό 1913. ‘Ομως δέν υπήρξε ποτέ του μωρό. Τυραννήθηκε ώσπου νά μεγαλώση.
‘Όταν αποφάσισε νά σπουδάση, έπαιξε ρουλέττα στό ταμπλώ «Γεωπονία», «Νεμική». ‘Ενα χρόνο στό καθένα. Τελικά κέρδισε τό ταμπλώ «θέατρο». Βγήκε τό 1933 άγνωστος ήθοποιός, άρχισε νά τρέχη μέ άγνωστους θιάσους σέ άγνωστες θεατρικές «πιλάσες».

Τό 1939 ήρθε ό πόλεμος στην Εύρώπη καί ό Μίμης στό κεντρικά θέατρα. Κι' οι δύο μέ πολλών θόρυβο. ‘Ο πόλεμος μέ κανονίες, ό Φωτόπουλος μέ ρόλους —στό θέατρο Κούν— πού κάνουν εντύπωση. ‘Αργότερα πήδηξε στό ημικρατικό, τότε, «Ρέξ».
Στούς «Γερμανούς ξανάρχονται», ένα ρολάκι μινιατούρα, τού έδωσε την πρώτη ευκαιρία. Τό καλοκαίρι τού 48, πρωταγωνιστούσε

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΜΑΣ ΕΙΧΕ ΤΗΝ ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΝΑ ΠΑΡΗ ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ «ΣΤΑ ΒΟΥΒΑ» ΜΕ ΤΟΝ ΜΙΜΗ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟ. ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΡΩΤΗΣΗ ΠΟΥ ΤΟΥ ΥΠΕΒΑΛΕ Ο ΔΗΜΟΦΙΛΗΣ ΚΩΜΙΚΟΣ ΕΚΑΝΕ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΕΣ ΓΚΡΙΜΑΤΣΕΣ ΤΟΥ, ΕΝΩ Ο ΦΑΚΟΣ ΤΟΝ ΑΠΑΘΑΝΑΤΙΖΕ. ΝΑ ΛΟΙΠΟΝ ΤΙ ΙΔΕΑΝ ΕΧΕΙ;

Για τις γυναίκες...

Για τους σεναριογράφους...

Για τους πολιτικούς...

Για τη Λολομπρίζιτα...

Για την εφορία...

Για τον εαυτό του...

Ο ΚΥΡΙΟΣ «ΟΛΑ ΘΑ ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ»,

στον «Χαμένους Άγγελους», το δεύτερο-φίλμ του, και κρεάριζε τα θεμέλια του σου-ξέ του: το νούμερο «θα κάθεται», στην επιθεώρηση «Ανθρώποι - Ανθρώποι». Αυτό ήταν! Το φυτίλι άναψε. Δεν έμενε παρά η έκρηξη.

Ήρθε με αλλεπάλληλες ταινίες και με την μονιμοποίησή του στο θέατρο πρόζας. Σήμερα έχει ξεπεράσει τα 25 φιλμ και τη δημοτικότητα της φασολάδας. Είν' ό υπ' άριθμόν ένα. Ο Ντίλλικερ των αστέρων.

Λένε: «Τύχη». «Η φωνή του». «Ο αντιπροσωπευτικός τύπος του ανέμελου Ρωμηού». Τίποτ' άπ' αυτά. Ο Μίμης έχει πολλή καλωσύνη στα μάτια του. Κι' αυτή την καλω-

σύνη την παίρνει διαισθητικά το κοινό. Είναι το «καλό ξένοιαστο παιδί». «Όλα θα πάνε καλά, φτάνει ν'ασ' εύθυμος, ν'ασ' ανοιχτόκαρδος, ν'α μη χάνης το θάρρος σου.

Ο κύριος «όλα θα πάν' καλά», έχει ένα μικρό αυτοκίνητο, στο όποιο χωράς να μπής μόνο με δόσεις. Γράφει ποιήματα. Όσοι διαβάσανε τη συλλογή του «Μπουλούκια», τον συμβούλεψαν να κάνει άλλη φορά συλλογή γραμματοσήμων. Έχει φιλολογικές ροπές, κανένα δμως άλλο ελάττωμα. Δεν πίνει, παίζει τάβλι χωρίς χρήματα κι' είναι τακτικός σαν υπάλληλος της οικογενείας του.

Έχει ένα μεγάλο τζάκι, που δεν τ' ανάβει γιατί το καλοριφέρ ζεσταίνει θετικότερα.

Η «ΜΑΓΚΙΑ» ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Κάνει όνειρα για κάτι καλύτερο, καμμιά φορά στενάζει για τη μανούλα του που πέθανε πριν λίγες θδομάδες. Την λάτρευε. Ήταν ένας γιός παράδειγμα. Κι' είναι σύζυγος και πατέρας παράδειγμα. Ένα «χρυσό παιδί», που δεν δέχεται να το αγοράση κανείς χρυσόχορος. Έχει λιγώτερο «τουπέ» από έναν πλανόδιο πωλητή λαχείων. Καμμιά έπαρσι. Η μόνη του αδυναμία: ένας ρόλος «ποιητής» και τα «αίς κρήμ σόντα». Τά αίς κρήμ τα θρίσκει, ο ρόλος θάρρη με τη σειρά του.

Ο Μίμης Φωτόπουλος είναι άγνός σαν άνθρωπος και σαν καλλιτέχνης. Και το κοινό απέδειξε ότι εκτιμάει τα άγνά προϊόντα.

Ένα μειονέκτημα: Κάθε φορά που προσπαθεί να κάνει τον «μάγκα» στη ζωή, άποτυχαίνει οικτρά. Είν' ό καυμός του.

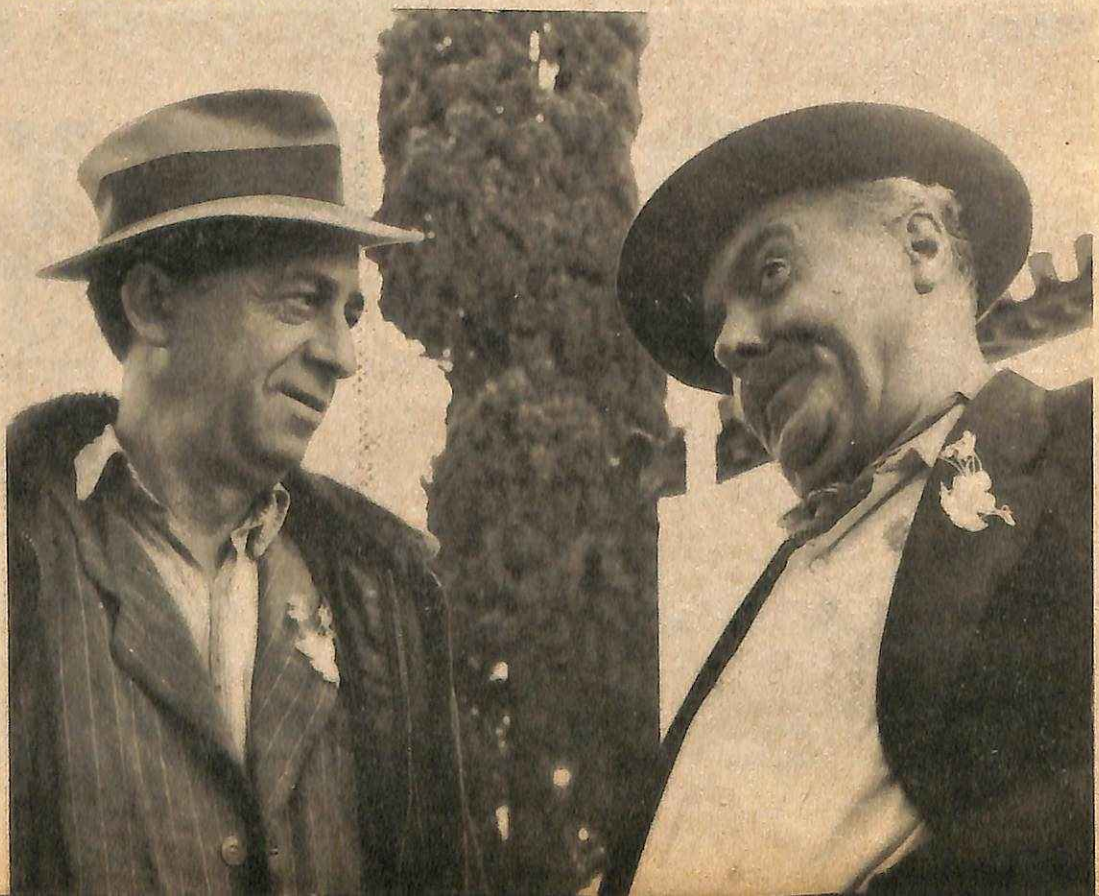
Μ' όλη του τη μεγάλη αντίληψη δεν καταλαβαίνει τον σουρρεαλισμό και τους λογαριασμούς του ενιαίου φόρου. Παρ' όλο που διαβάσει ό,τι έργο του υποβάλλουν.

Τώρα τελευταία σκαλίζει τα λουλούδια του κήπου του. Οι κόρες του τον κάνουν ό,τι θέλουν. Όλος ό κόσμος τον κάνει ό,τι θέλει γιατί αγαπάει όλον τον κόσμο.

Και γιατί όλος ό κόσμος τον αγαπάει...

Ν. Τ.

Η ΘΥΡΥΛΙΚΗ ΓΚΡΙΜΑΤΣΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΓΓΥΗΣΙ ΕΝΟΣ ΕΡΓΟΥ. ΚΑΤΩ, Ο ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΗ ΑΥΛΩΝΙΤΗ ΣΕ ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΤΟΥΣ

ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ (ΕΠΑΝΩ, ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΛΗ ΘΕΟΧΑΡΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΚ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ) ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΚΕΦΙ ΤΟΥ. ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΘΑΥΜΑΖΕΙ ΤΑ «ΕΡΓΑ» ΤΟΥ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΣΤΙΓΜΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΜΑΡΙΔΑ» ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ. ΕΝΩ Ο ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΚΙΓΙΑΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ, ΓΙΑ ΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ ΜΙΑΣ ΣΚΗΝΗΣ, ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΥΝΑΧΘΗΚΑΝ ΓΥΡΩ ΤΟΥ ΚΑΙ ΧΑΖΕΥΟΥΝ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ—Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ, ΤΑ ΔΥΟ ΠΑΙΔΑΚΙΑ ΤΟΥ—ΕΙΝΑΙ ΤΟ «ΒΑΣΙΛΕΙΟ» ΤΟΥ (ΕΠΑΝΩ). ΑΛΛΑ, ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ, ΠΕΦΤΕΙ ΑΠΟΚΑ ΜΩΜΕΝΟΣ (ΚΑΤΩ) ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΚΟΥΡΑΣΙ

δέσποινά εδώ, στο Παλάτιο Σέσσα, άρνούμαι να παρουσιάσω στους καλεσμένους σας μία γυναίκα σαν την κ. Χάρτ.

—Τι ανάιδεια! Ξέσπασε ο σέρ Ουίλλιαμ.

—Θεέ, ή κ. Χάρτ δεν πρέπει να είναι άπόψε εδώ.

—Κι' εγώ σου λέω πώς ή "Εμμα θα είναι άποψε εδώ.

—Πολύ καλά! Τότε κι' εγώ θα την άγνοήσω. Είμαι δεθαία πώς οι καλεσμένοι σας θα καταλάβουν τη στάση μου και θα την άγκρίνουν.

—Τους ξέρω πολύ καλά και μπορώ να σου πω πώς δεν πρόκειται ποτέ να άγκρίνουν μία άγένεια.

—'Αγένεια; 'Αλήθεια, θεέ...

—Δεν άνέχομαι σκηνές στο σπίτι μου!

—Νομίζω, είπε ή κ. Ντίκενσον άγέρωχα, πώς είμαι σε θέση να δάλω έναν άνθρωπο στη θέση του χωρίς να δημιουργήσω σκηνή. 'Ακούστε τη συμβουλή μου. Κρατήστε την κλεισμένη έπάνω. 'Ο κόσμος κουτσομπολεύει ήδη άρκετά.

—Ο σέρ Ουίλλιαμ γέλασε άψήφιστα.

—Μ' άρέσει να με κουτσομπολεύουν.

—Μά, θεέ, σκεφθήτε τη θέση σας. Σκεφθήτε πώς μπορείτε να κάνετε μεγάλο κακό στον έαυτό σας και στην Αυλή, αν δεχθήτε αυτή... αυτή τη γυναίκα μπροστά σε κόσμο.

—Γιά το Θεό, Μαίρη, διακυρτήθηκε ο σέρ Ουίλλιαμ άτονα, μιλάς σά να την έχω έρωμένη μου.

—Πώς μπορώ να είμαι δεθαία για το αντίθετο; Πάντως, στα μάτια του κόσμου, είναι άσφαλώς... φιλενάδα σας.

—'Ο σέρ Ουίλλιαμ προσπάθησε να γελάση άδιάφορα.

—Τότε το κακό έγινε κιόλας. 'Αλλά όχι στην Αυλή. Το ξέρεis κι' έσύ πολύ καλά πώς ο βασιλεύς Φερδινάνδος δεν είναι τόσο άκατηρής.

—'Ενωσούσα τη δική μας Αυλή, είπε ή κ. Ντίκενσον παγερά, όχι την έπιπόλαιη Αυλή της Νεαπόλεως.

—Μπά, έκανε ο σέρ Ουίλλιαμ, ή δική μας Αυλή είναι τόσο μακριά.

—'Οστούο ήταν φανερό πώς είχε κλονισθή.

—'Η "Εμμα κατάλαβε πώς ο σέρ Ουίλλιαμ θα έκανε τη μάχη. 'Ανέθηκε άδόρυβα ως το κεφαλόσκαλο κι' έπειτα, σιγοτραγουδώντας έναν εύθυμο σκοπό, ένα ναπολιτάνικο τραγούδι που το είχε μάθει τον τελευταίο καιρό, κατέβηκε άνάσφαρα τη σκάλα —μιά ζωντανή εικόνα νιότης, χαράς και άθωότηας.

—Πώς έιστε κ. Ντίκενσον; είπε εύγενικά.

—'Η Μαίρη Ντίκενσον γύρισε άπό την άλλη μεριά το κεφάλι. 'Ο σέρ Ουίλλιαμ ξεροδής, κύταζε πρώτα ίκετευτικά την άνεμιά του κι' έπειτα, λιγάκι κοντά, την "Εμμα. 'Η παρουσία της —μάντευε ή "Εμμα— τούδινε κάποια άυτοπεποίθηση.

—Μαίρη, είπε αούτηρά, ή "Εμμα σου μίλησε.

—'Η Μαίρη Ντίκενσον έμεινε σιωπηλή, με τα μάτια της γυρισμένα προς το μέρος της "Εμματος, αλλά κυττάζοντας ψυχρά πίσω άπ' αυτήν.

—Μαίρη... παρακάλεσε ο σέρ Ουίλλιαμ.

—Γιά τελευταία φορά, θεέ, να δεχθήτε, ναί ή όχι, να κάνετε αυτό που σας λέω έχω;

—'Ο σέρ Ουίλλιαμ ξανακύτταξε την "Εμμα. Μονιάς, εκείνη πήρε μιάν έκφραση άπερίγραπτης άμηχανίας και άπελπισίας, στο άναμεταξύ όμως παρακολούθησε ψυχραιμία την πάλη που γινότανε μέσα του. Είδε στο πρόσωπό του πώς ή άυτοπεποίθησή του δυνάμωνε και πώς, συνάμα, θυμός τον κυριεύε.

—Σου δηλώνω, είπε ήρεμα, πώς ούτε την "Εμμα θ' άναγκάσω να μην καθίσω στο τραπέζι, ούτε έσένα θ' άφήσω να την άγνοήσης μπροστά σταύς καλεσμένους μου.

—Μ' άλλα λόγια, άποκρίθηκε ή Μαίρη Ντίκενσον άγέρωχα, μου ζητάς να φύγω άπό το σπίτι σου.

—'Η "Εμμα έσκυψε το κεφάλι. Σταύρωσε χαριτωμένα τα χέρια στο στήθος της και καμπούριασε τους ώμους. Πριν χαμηλώσει τα μάτια πρόσλαβε να δη την άνήσυχη έκφραση που πήρε το πρόσωπο του σέρ Ουίλλιαμ μπροστά στο θέαμα της τόσης άπελπισίας.

—'Ελα, Μαίρη, είπε ο σέρ Ουίλλιαμ αούτη-

ρά, προσπάθησε να λογικευθή.

—Σκέπτομαι πολύ λογικά, θεέ.

—Τό δέχομαι έκδιανομούς! δρυχήθηκε ο σέρ Ουίλλιαμ και χτύπησε το κουδούνι για να καλέση έναν ύπνρέτη.

—Τ' άμάξι της κ. Ντίκενσον! πρόσταξε, μόλις ο ύπνρέτης παρουσιάστηκε.

—'Η "Εμμα σήκωσε με τρόπο τα μάτια. 'Η Μαίρη Ντίκενσον στεκότανε άναποφάσιστη. 'Αργά —άργα ένα βαθύ ρόδινο χρώμα άπλωνόταν άπό το σβέρκο στα μάγουλά της. "Υστερ' άπό λίγα λεπτά άφόρητης σιωπής, ο ύπνρέτης άνάγειλε πώς το άμαξι της κ. Ντίκενσον περίμενε. 'Ο σέρ Ουίλλιαμ άνοιξε την πόρτα και με μιά κίνηση του χεριού, κάλεσε την άνεμιά του να περάση πρώτη. 'Η Μαίρη Ντίκενσον προχώρησε με μιά άξιοπρέπεια τόσο κωμική, που ή "Εμμα κόντευε να δάλη τα γέλια. "Όταν ο σέρ Ουίλλιαμ γύρισε, τα μάτια του σπίζιζαν άκόμη άπ' το θυμό.

—Μαλλάσατε έξ αίτίας μου, είπε ή "Εμμα περίλυπη.

—Φοβούμαι πώς αυτή είναι ή αλήθεια, "Εμμα.

—Τί κρίμα! είπε ή "Εμμα κυττάζοντας τόν σέρ Ουίλλιαμ παρακλητικά. Μήπως μπορώ να κάνω έχω τίποτε για να σας βοηθήσω;

—'Ασφαλώς, άγάπητό μου παιδί. 'Από τώρα και στο έξης, όσον καιρό θα μένης στο σπίτι μου, θα είσαι έσύ ή οικοδέσποινα. 'Η Μαίρη με έξαναγκάσε να πάρω αυτή την άπόφαση, αλλά, μά το Θεό, είμαι εύχαριστήμένος που την πήρα.

—'Η "Εμμα συγκράτησε με κόπο τα γέλια της. Τί εύκολα, τί έξαιρετικά εύκολα που τα είχε καταφέρει! Δεν είχε άναγκασθή να πη λέξη, ούτε μιά λέξη. Αυδόρηπτα, έφερε το χέρι της στα μαργαριτάρια που άνηκαν κάποτε στη λαϊδή Χάμιλτον.

«Θά δής», είπε στόν έταυτό της, «θάρρη ή μέρα που ο Γκρεβίλ θα με φωνάξη θεία».

—'Ο σέρ Ουίλλιαμ πηγαينوερχότανε νευρικά στο γραφείο του, ρίχνοντας κάθε τόσο ένα αούτηρό βλέμμα στην "Εμμα, χωρίς να λήη τίποτε. «Θέέ μου!» συλλογιζόταν ή "Εμμα, «τί έκανα άραγε;» Είχαν έρθει για λίγες μέρες στην πρεσβεία, στή Νεάπολη, και το προηγούμενο βράδι, ή "Εμμα είχε δεχτή τους καλεσμένους του σέρ Ουίλλιαμ για δεύτερη φορά. Το γεύμα —ή "Εμμα ήτανε δεθαία— είχε μεγάλη έπιτυχία, όσο κι' έκείνο το άλλο, πριν ένα μήνα, τότε που ή ίδια είχε πάρει για πρώτη φορά τη θέση της Μαίρης Ντίκενσον. 'Η αλήθεια ήταν πώς είχε φλερτάρει άγρια με κάποιον 'Ιταλό κόμυ. Νά το είχε προσέξει ο σέρ Ουίλλιαμ; Μάλλον όχι. Μήπως δεν είχε τραγουδήσει καλά; Όυτε αυτό, γιατί ο ίδιος την είχε συνοδεύσει με μεγάλη εύχαριστήση με τη βιόλα του και οι καλεσμένοι είχανε χειρακροτήσει μ' ένθουσιασμό. Μή τον είχε δυσαρεστήσει με την ιδέα που της είχε έρθει έξαφνικά να ποζάρη σε στάσεις διαφόρων πορτραίτων μπροστά στους ξένους του; Και ή ίδια είχε άναρωτηθή άργότερα αν αυτό που είχε κάνει δεν ήταν κάπως κακού γούστου.

—Σέρ Ουίλλιαμ, τραύλισε, γιατί με καλέσατε εδώ;

—'Εκείνος την άγριοκύταξε και πήγε κοντά στο γραφείο του.

—Πέστε μου, σας παρακαλώ, τί έκανα που σας δυσαρέστησε; ρώτησε ή "Εμμα. Μήπως ο τρόπος που ποζάρα χθές το βράδυ; 'Ο κόμης με ρώτησε για τόν Ρόμνευ και τότε σκέφθηκα...

—'Ο σέρ Ουίλλιαμ κούνησε άρνητικά το κεφάλι.

—'Ηταν πολύ φυσικό να θελήσης να δείξης στους καλεσμένους μου με πόση εύκολία έπαρνες διάφορες πόζες για να σε ζωγραφίσω ο Ρόμνευ. Οι φίλοι μου γοητεύθηκαν. Πρό πάντων ή Ζάν ντ' 'Αρκ σου ήταν πολύ πετυχημένη. Νομίζω πώς θα μπορούσες να έπαναλάβης το ίδιο και σ' άλλες δεξιώσεις.

—'Αλήθεια; ρώτησε ή "Εμμα άνήσυχα. Και όμως κάτι έγινε που σας δυσαρέστησε. Μήπως έκανε τίποτε ή μητέρα μου;

—'Ο σέρ Ουίλλιαμ κάθισε μπροστά στο γραφείο του.

—'Η μητέρα σου είναι ένας έξαίρετος άνθρω-

πος. Δεν έχω παράπονα μαζί της και θαυμάζω τις προσπάθειες που κάνει για να μάθη 'Ιταλικά.

—Τό βρήκα! άναφώνησε ή "Εμμα χαριτωμένα. Ξοδεύω πολλά λεπτά.

—Ξοδεύεις άρκετά, αλλά όχι και τόσο πολλά. Τα λεπτά είναι για να ξοδεύονται.

Πήρε στα χέρια του ένα γράμμα και πρόσθεσε:

—'Εκείνο που με θυμωσε, "Εμμα, είναι ότι άρχισες τις άπειλές.

—'Απειλές; 'Εγώ;

—'Απειλήσες τόν Γκρεβίλ πώς θα τόν άποκληρώσω.

—'Οχι δά! Είπα έχω τέτοιο πράγμα;

—'Ο σέρ Ουίλλιαμ σηκώθηκε και σάτάθηκε μπροστά της. Φαινόταν τρομερά άγανακτισμένος.

—Τούγραψες πώς θα τόν έκδικηθής άναγκάζοντάς με να σε παντρευτώ.

—'Η "Εμμα έφερε διαστικά το χέρι στο στόμα της.

—Θεέ μου βοήθα! μουμούρισε άκριδώς όπως θα έκανε ή μητέρα της. Αυτό, λοιπόν, ήταν; 'Ο σέρ Ουίλλιαμ έσκυψε άπό πάνω της. Πραγματικά φοβισμένη τώρα, ή "Εμμα σκεπτόταν πόσο άσυγχώρητη ήταν ή τρέλλα της να γράφη στόν Γκρεβίλ τέτοιο πράγμα. 'Ο σέρ Ουίλλιαμ στεκότανε μπροστά της. 'Απλωσε τα χέρια του και, άρπάζοντάς την άπ' τούς ώμους, άρχισε να την τραντάζει κάθε άλλο παρά τρυφερά.

—'Ω, σέρ Ουίλλιαμ... τραύλισε ή "Εμμα έντρομη.

Την ίδια στιγμή είδε μιά εύθυμη λάμψη στα μάτια του.

—'Ο σέρ Ουίλλιαμ την άφησε έλεύθερη.

—Τί να σου κάνω, παλιοκόριτο! είπε. Νά εύχαριστής το Θεό που δεν είμαι τόσο καλός ήθοποιός όσο νομίζα.

—'Η "Εμμα χαμογέλασε με άνακούφιση.

—Τί λέει ο Γκρεβίλ;

—Λέει πώς μου τα γράφει όλα αυτά γιατί σκέφθηκε πώς θα διασκεδάσα αν μάθαινα τις προθέσεις σου. Λέει πώς, φυσικά, ή σκέψη είναι τερατώδης.

—Κι' έχει δίκιο, είπε ή "Εμμα με το άθωότερο ύφος του κόσμου. 'Ημουνά θυμωμένη εκείνη τη στιγμή και δεν ήξερα τί έγγραφα.

—'Ο σέρ Ουίλλιαμ την τράβηξε στην άγκαλιά του και τη φίλησε. 'Η "Εμμα έκλεισε τα μάτια και τού άναπέδωσε το φιλί του. Τόν φίλησε, τόν φίλησε, όποιο κόπηκε ή άναπνοή και τών δυό.

—'Ακόμη και με τόν Φέδερστον ή "Εμμα δεν είχε αισθανθή τέτοια φλόγα. Κι' ο Γκρεβίλ, άμα τόν συνέκρινες με το θείο του, ήταν ένα νήπιο.

—'Ο σέρ Ουίλλιαμ την άφησε έλεύθερη.

—Και ποιός είναι ο λόγος, μικρή άνόνη, που σ' έκανε να νομίσης πώς είναι άνάγκη να βρης κάποιον τρόπο για να με άναγκάσης να σε παντρευτώ;

—'Ω, μά το ξέρω πώς δεν μπορείς να με παντρευτή. Είναι αδύνατο, έντελώς αδύνατον. Μιά λάμψη πέρασε άπ' τα μάτια της.

—'Αδύνατον, ξανάπε... "Η μήπως δεν είναι; —'Ασφαλώς είμαι έλεύθερος να κάνω ό,τι μ' άρέσει σ' ένα τέτοιο ζήτημα, άποκρίθηκε ο σέρ Ουίλλιαμ με κάποιο στόμφο. Με την προύπόθεση, φυσικά, πώς θα έχω την έγκριση τού Μεγαλειοτάτου.

—Τού βασιλιά της 'Αγγλίας, έννοείς;

—Ναί! "Ενας άνθρωπος με τη δική μου θέση είναι άποχρεωμένος να πάρη την έγκριση της Μεγαλειότητός του για να παντρευτή.

—'Εκί' αυτό δεν πρόκειται να γίνη ποτέ; σκέφτηκε ή "Εμμα βλέποντας μονομιάς καθαρά πώς το σχέδιό της ήταν ακατόρθωτο.

—Φυσικά, αυτά τα πράγματα θέλουν καιρό, συνέχισε ο σέρ Ουίλλιαμ ζωηρά. Χρειάζονται κάποια προπαρασκευή. Πάντως να τό ξέρης πώς θα σε κάνω γυναίκα μου. Σου δίνω έπίσημως το λόγο μου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Άπο 16 — 22 'Ιανουαρίου 1956

ΚΡΙΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν άπό 21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου: 'Η τύχη θα έξακολουθήσει να σας ένωθι σε όλες σας τις προσπάθειες. Θα χρειασθούν ίσως δυ'αμικές λύσεις στα προβλήματα που άπασχολούν την οικογενειακή σας ζωή. Εύνοική ήμέρα Κυριακή, άριθ. 5 και 3.

ΤΑΥΡΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν άπό 21 'Απριλίου - 20 Μαΐου: Δεν χρειάζεται να καταβάλετε μεγαλύτερη προσπάθεια. Είναι ή έποχή τών ουδετέρων καταστάσεων. Πρέπει να έχετε ύπομονη για να κατορθώσετε αυτό που έπιθυμείτε. Εύνοική ήμέρα Πέμπτη, άριθ. 4.

ΔΙΔΥΜΟΙ.— Για όσους γεννήθηκαν άπό 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: Θα σας βοηθήσουν οικονομικά άνθρωποι που δεν πιστεύατε πώς είναι φίλοι σας. 'Η ζωή έχει καμμία φορά έκπληξης. Πρέπει να άναπαυθήτε διότι έχετε πολύ κουρασθή. Εύνοική ήμέρα Σάββατο, άριθ. 2.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν άπό 22 'Ιουνίου - 22 'Ιουλίου: Νά έξακολουθήσετε την ίδια τακτική της σιωπής: ή ήμέρα της πλήρους έπιτυχίας δεν είναι μακριά. Σκεφθήτε λίγο και την οικογένεια σας στους χαρούμενους καιρούς που έρχονται. Εύνοική ήμέρα Τρίτη, άριθ. 1.

ΛΕΩΝ.— Για όσους γεννήθηκαν άπό 23 'Ιουλίου - 22 Αυγούστου: Νά προχωρήσετε με θάρρος στους καινούργιους όρίζοντες που άνοιξε στην εργασία σας ο νέος χρόνος. Χειρισθήτε, βάσει σχεδίου, τις άισθηματικές σας ύποθέσεις. Εύνοική ήμέρα Τρίτη, άριθ. 5.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν άπό 23 Αυγ. - 22 Σεπτεμβρίου: 'Υπάρχουν άνθρωποι δίπλα σας που προσπαθούν να δυσκολέυσουν τις κινήσεις σας. Συγκρατήστε τα νεύρα σας και μη έσπάζετε σε θυμούς και φωνές. Εύνοικές ήμέρες Κυριακή και Παρασκευή, άριθ. 9.

ΖΥΓΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν άπό 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου: Νά ένδιαφερθήτε περισσότερο για την υγεία σας. Πρέπει να βρη κάποια λύσι στα άισθηματικά σας προβλήματα, χωρίς να χάσετε την ηυχραιμία σας στις δύσκολες στιγμές. Εύνοική ήμέρα Σάββατο, άριθ. 4.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν άπό 23 'Οκτ. - 22 Νοεμβρίου: Πρέπει να δείξετε δυναμικότητα σε κάθε ζήτηση που θ' άνακύψη. 'Η εργασία σας σας έπιφυλάσσει έκπληξης. Προσέχετε τις συζητήσεις και το περιβάλλον σας. Εύνοική ήμέρα Κυριακή, άριθ. 5 και 9.

ΤΟΞΟΤΗΣ.— Για όσους γεννήθηκαν άπό 23 Νοεμ. - 21 Δεκεμβρίου: 'Η ζωή θα σας παρουσιάση δυσκολίες αν δεν παύσετε να ζητε με δνείρα. Χρειάζεσθε μεγαλύτερη ρεαλιστική διάθεσι, ίδιως στις επαγγελματικές σας ύποθέσεις. Εύνοικές ήμέρες Τετάρτη και Παρασκευή, άριθ. 8.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν άπό 22 Δεκ. - 19 'Ιανουαρίου: Συγκεντρώστε τις προσπάθειές σας στα ζητήματα που σας άπασχολούν περισσότερο. Μή ξεχνάτε τούς καλούς φίλους, που σας βοήθησαν σε δύσκολες στιγμές της ζωής σας. Εύνοική ήμέρα Δευτέρα, άρ. 4 και 7.

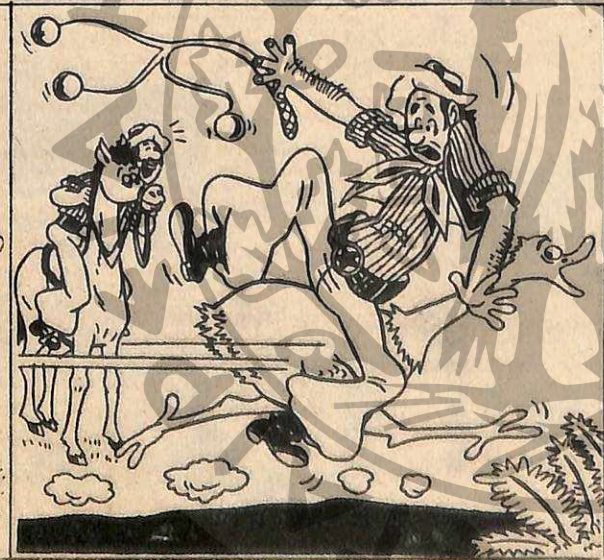
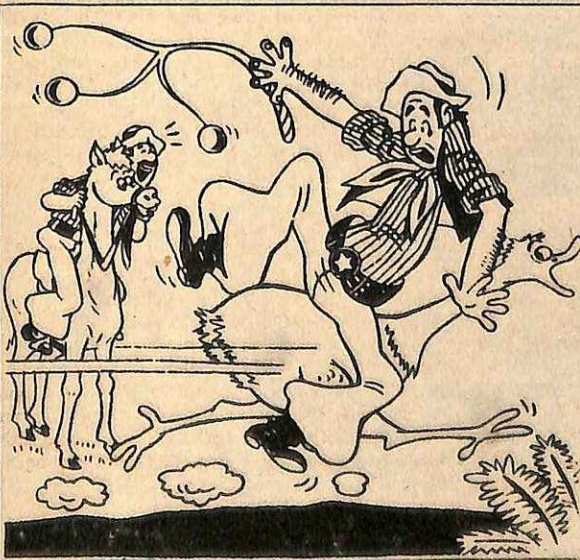

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν άπό 20 'Ιαν. - 18 Φεβρουαρίου: Θα έκπληχθήτε άπό τις έπιτυχίες προσώπων που στενου περιβάλλοντός σας. Κάποιο ταξίδι που σχεδιάζετε θα πραγματοποιηθή πολύ σύντομα με εύχάριστα άποτελέσματα. Εύνοική ήμέρα Τρίτη, άριθ. 67.

ΙΧΘΥΕΣ.— Για όσους γεννήθηκαν άπό 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: "Αν έντείνετε τις προσπάθειές σας, ή εργασία σας θα παρουσιάση ένδιαφέρον και θα σας προσέξουν οι άνωτέροι σας. "Ενα μέλος της οικογενείας σας θ' άδιαθετήση έλαφρά. Εύνοική ήμέρα Πέμπτη, άρ. 3 και 2.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει άπό το πρώτο σε 17 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΣΣ:

- Με την παρεκτροπήν συγγενής.
- Έγιναν και αυτά άναγνώσματα τών έφημερίδων (γεν.).
- Υγρόν σύμφωνον — Μέτρον μήκουσ της 'Ιαπωνίας — Κύριον πρόσωπον τού έργου «Το πένθος ταιριάζει στην 'Ηλεκτρα».
- Περίφημος μάντις της αρχαιότητος — Σύνομος της αρχαιότητος.
- Γαλλικόν γυναικείον όνομα που θυμίζει ένα χρώμα — Ξενικόν όνομα μικρού γυναικείου καπέλου.
- Τρία φωνήεντα, ένα έπίρρημα — Πρωταγωνίστρια της ελληνικής σκηνής (1881 - 1902).
- Τα μεγαλύτερα του κόσμου ύπάρχοντες στην 'Ασία — Πρόδεις.
- «Καμμιά φορά και τού... πρέπει ν' άνάφτης κερ» (παροιμ.).
- Σύγχρονος Αίγυπτιος πολιτικός — Είδος ύφασματος (ξεν.).
- Κροάφωνα συνθέτου την δοτικήν ένός ζώου — Πασίγνωστοι είς την δεσπολιάν άδελφοί — Θεά τών κυμάτων είς την σκανδιναδικήν μυθολογίαν (άντιστρ.).
- Και ένας της ίδιας μυθολογίας θεός του κεραυνού — Παραπέμπει — Το είκοσιτρία άντιστρόφως.
- Το όνοματεπώνυμον μιάς γνωστής στάρ του γαλλικού κινηματογράφου.

ΚΑΘΕΤΙΣΣ:

- Πασιγνωστός κινηματογραφική έταιρία.
- Έπιφανής Γάλλος μουσουργός (1782 - 1871) — Χρονικόν έπίρρημα.
- Μουσικός φθόγγος — 'Αρχαία πόλις της Πελοποννήσου παρά τών 'Ασωπών — Ένδεικτικόν του τρόπου.
- Πολλοί άγαπούν αυτά τα χόρτα κα... έξ κοράκιας. Ήλεγαν οι άρχαίοι διά το δικό μας «πγάιν» στο διάβολο.
- Την έπιζητεί κανείς το καλοκαίρι.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

- ρι (αίτ.) — Καθηγεία (μεταφορ.).
- 'Η γραφή τού τριακάσιου τριάντα — Δύο συνεχόμενα σύμφωνα — Πρόδεις προ φωνήεντος — Δοτική προσωπ. άνωτονιάς (άντιστρ.).
 - 'Εχει χρόνους, πρόσωπα και κλίσεις — Ένα νόμισμα της Μέσης 'Ανατολής (δην.).
 - Κωμικός της άθόνης άγαπητός στα παιδιά — 'Αρχαία πρωτεύουσα της Βιρμανίας — Ξενικόν μέτρον έπιφανείων.
 - 'Η γενέτειρα τού άποστόλου Παύλου (αίτ.) — Άντιστροφον έρβρον.
 - 'Ενα έχει ο Μάης... — Με το βραβείο Νόμπελ του 1907 βραβεύεις γνωστός 'Αγγλος συγγραφέας.
 - 'Αγγλος στρατηγός καταλαβών το 1917 την Βαγδάτην ή... μία άλλοτε γνωστή γαλλική έφημερίς — Φλαμενός άρχιτέκτον έκπρόσωπος της τελευταίας περιόδου της 'Αναγεννήσεως (1454 - 1508).
 - Συντέλεσε τα μέγιστα είς την μεταπολεμικήν άνόρθωσιν της Γερμανίας.

ΖΙΓΚ-ΖΑΓΚ

—'Ο σκοπός τού ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη τών δύο γραμμάτων μετρήσας 1 βαθμό.

Η	Φ	Τ	Υ	Ε	Σ
Ο	Π	Η	Α	Θ	Ο
Ρ	Τ	Σ	Η	Η	Γ
Ο	Σ	Μ	Ι	Λ	Ω
Π	Ω	Σ	Ο	Α	Γ
Α	Π	Ρ	Π	Α	Ν

Για κάθε λέξη τών 3 γραμμάτων μετρήσας 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 4 γραμμάτων μετρήσας 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 5 γραμμάτων μετρήσας 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 6 γραμμάτων μετρήσας 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 7 γραμμάτων μετρήσας 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 8 γραμμάτων μετρήσας 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 9 γραμμάτων μετρήσας 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 10 γραμμάτων μετρήσας 17 βαθμούς.

Και έύτω καθ' έξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

Ο κύριος 'Αρκάντιν

(Συνέχεια από σελ. 35)

φικούς κύκλους. Είχα γνωρίσει κι' ένας τύπος σαν κι' έμένα τα καταφέρνει πάντα κάπου να βουλήσει μέσο στην σύγχυση των σπουδών. Σκεφτόμουν τις κομπίνες αυτές, αλλά χωρίς καρδιά. Ο νους μου ήταν στον 'Αρκάντιν. Και κάθε φορά που θυμόμουν αυτό το δόγμα, ξαναζωντανεύει μπροστά μου η θύμηση της ναπολιτανικής εκείνης νύκτας, με την τσαγγή μυρωδιά του λαδιού διάχυτη κάτω απ' τον πέπλο της ομίχλης, τα άσχημα σφυρίγματα της φρουράς, την παράξενη καταδίωξη του κουτσού και το χαροπάλεμα του Μπράκκο.

Κι' άμεσως κατόπιν έβλεπα με τη φαντασία μου τη Μίλυ, γυμνή κάτω απ' τις πυτζάμες της, ένοιωθα τη γνώριμη ζεστασιά του κορμιού της. Ήθελα να την ξαναδώ. Την είχα αποθυμήσει; Ή μήπως αίσθανόμουν την ανάγκη να τη δω γιατί είχε ζήσει μαζί μου εκείνες τις στιγμές, γιατί είχε ακούσει κι' αυτή, όπως έγω, τα λόγια του Μπράκκο;

Ξαναβρήκα τη Μίλυ πολύ πιο εύκολα απ' όσο φανταζόμουν. Έμαθα πως χόρευε σ' ένα νυκτερινό κέντρο του Ζουάν-λέ-Πέν. Ναι, ήταν αργία. Αυτό ήταν το επίσημο επάγγελμά της και σ' αυτό κατέφευγε όταν δεν είχε τίποτε καλύτερο να κάνει. Δεν ήταν μια ανταγωνίστρια επικίνδυνη για τη Ζιζί Ζανμαίρ. Το νούμερό της δεν ήταν τίποτε σπουδαίο. Το μόνο που είχε να κάνει ήταν να παίρνει πόζες πλαστικές, γυμνή, μ' ένα πελώριο διάφανο μπαλόνι στο χέρι. Καλοκαωμένη καθώς ήταν, είχε κάποια έπιτυχία, προ πάντων κατά τις τρεις το πρωί, όταν κόρωνε το γλέντι.

Είχα αρκετά λεπτά για να πληρώσω ένα ούτσκο στο κέντρο της. Ή Μπρλ μου είχε δανείσει είκοσι πέντε χιλιάδες φράγκα. Είχε σταθή τυχερή το προηγούμενο βράδυ, στη ρουλέττα! Την καίμενη! 'Ανέκαθεν μου είχε κάποια αδυναμία.

Εκείνο το βράδυ όμως τα όκτακόσια φράγκα

μου πήγαν χαμένα. Ή Μίλυ δεν ήταν στο κέντρο. Και, κατά κακή μου τύχη, δε συνάντησα ούτ' ένα γνωστό. 'Αναγκάστηκα να δώσω άλλα πεντακόσια φράγκα στον πορτιέρη για να μου πη πώς ή Μίλυ ήταν στη γιορτή. Ποιά γιορτή; Μά εκείνην που χαλούσε κόσμο σ' όλη την Κυανή 'Ακτή. Ήταν δυνατόν—άπορησε ο πορτιέρης—να μην είχα ακούσει για τη δεξίωση που έδινε ο κ. 'Αρκάντιν στη θαλαμηγό του; 'Ασφαλώς μόλις θα είχα έρθει. Ναι, ο κ. 'Αρκάντιν δρισκότανε στις Κάννες δέκα μέρες τώρα. Είχε έρθει στο κέντρο το προηγούμενο βράδι και ή Μίλυ είχε καταφέρει να του κινήσει το ενδιαφέρον. Ο κ. 'Αρκάντιν είχε πληρώσει μια μεγάλη αποζημίωση στη διεύθυνση του κέντρου για να της δώσει την άδεια να λείψει μια νύκτα. Ο κ. 'Αρκάντιν την ήθελε για να χορέψει για τους καλεσμένους του, στο γιάτ.

'Ακουσα με ύφος αδιάφορο. Ο βαυμασμός του πορτιέρη δεν είχε όρια. Ο κ. 'Αρκάντιν! Ή θαλαμηγός του κ. 'Αρκάντιν! Οί καλεσμένοι του κ. 'Αρκάντιν! Πόσο φιλοδώρημα να είχε πάρει άραγε; Θεέ μου, πώς επηρεάζονται με κάτι τέτοια αυτοί οι άνθρωποι!

'Ημουν έξω φρενών. Αισθανόμουν τον έαυτό μου ταπεινωμένο, μειωμένο. Γιατί έβλεπα καθαρά τη διάκριση που έκανε αυτός ο δουλοπρεπής τύπος ανάμεσα στον κ. 'Αρκάντιν και σε μένα με τα μίζερα πεντακόσια φράγκα μου. 'Αλλά δεν ήταν μονάχα αυτό. Ήμουν φουρκισμένος και με τη Μίλυ. Νά τη ζήλευσα; 'Ασφαλώς όχι. Ή Μίλυ δεν είναι από τις γυναίκες που σε κάνουν να αισθάνεσαι ζήλεια. Ήμουν μάλλον εκνευρισμένος γιατί έβλεπα πως ή Μίλυ είχε κιόλας έρθει σε επαφή με τον 'Αρκάντιν. Είχε χρειαστή τρεις μήνες, αλλά δε χωρούσε αμφιβολία πως είχε πετύχει κάτι σημαντικό. Ίσως να ήταν ή πίκρα που μ' έκανε να πάρω άξαφνα όριστικά την απόφαση ν' ακολουθήσω τα ίχνη που μου είχε υποδείξει κατά

τόσο μυστηριώδη τρόπο ο Μπράκκο. Ή στάση της Μίλυ έδειχνε πως κι' εκείνη είχε πάρει την ίδια απόφαση.

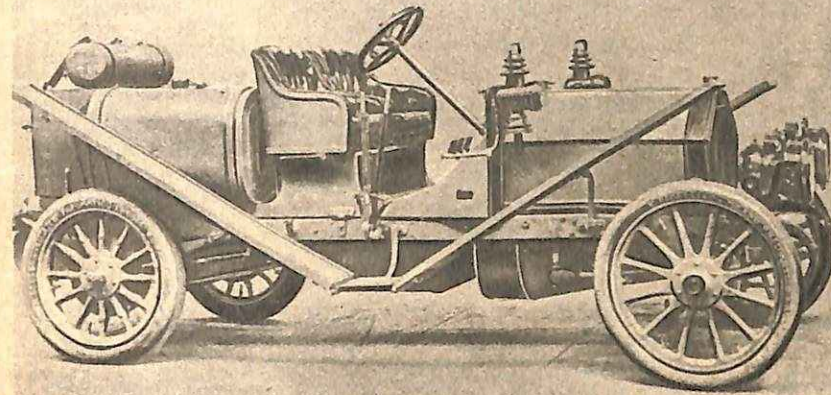
Πήρα το πρώτο λεωφορείο για τις Κάννες. Ήτανε σύμπτωση καταπληκτική να βρίσκεται ο 'Αρκάντιν ακριβώς εκείνες τις μέρες εκεί. Γιατί τις Κάννες τις ξέρω καλά από μαρδ παιδί. Στην Κρουαζέτ μεγάλωσα.

Πήγα ίσια στο «Τζόκευ». Ήταν ένα πρώτης τάξεως παρατηρητήριο. Με τη διαφορά πως εκείνο το βράδι το κέντρο ήταν άδειο. Όταν λέω άδειο, εννοώ ότι δεν ήταν εκεί κανένα πρόσωπο ενδιαφέρον. Παριζιάνοι που περνούσαν στην Κυανή 'Ακτή τις διακοπές τους, δυο-τρεις ελαφρές γυναίκες—όχι αρκετά ωραίες για να λάβη ο 'Αρκάντιν τον κόπο να τις κινητοποιήσει για τις γιορτές του—ένας γέρος Έγγλέζος με τη γυναίκα του. Ο Φράνσις, ο νέγρος πιανίστας, έπαιζε χωρίς κανένα μπρίο. Τα κιτρινωπά δάκτυλά του πεταλούδιζαν πάνω στα πλήκτρα με καπρίτσια αναπάντεχα, με παύσεις, με απότομες εναλλαγές του ρυθμού. Έξ' άλλου, κανείς δε χόρευε. Ο μαύρος έγεννε πίσω το ωραίο κεφάλι του με τα σγουρά σά δαχτυλίδια μαλλιά, έκλεινε τα μάτια σά να ξελιγώνανε ο ίδιος από τη μουσική του, αλλά τα χοντρά μελανιά χείλη του είχαν ένα χαμόγελο κουτό. Ποτέ μου δεν τον είχα συμπαθήσει. Ωστόσο, πήρα το ποτήρι μου και το ακούμπησα επάνω στο πιάνο. Δε γινότανε τίποτε, από το Πάλμ-Μπής ως το Καζίνο, χωρίς να το μάθω ο Φράνσις.

—Με ήθελε κι' έμένα να πάω στο γιάτ του... Τον έστειλα στο διάβολο. Τις ξέρω έγω καλά τις «οικογενειακές» αυτές γιορτές. Κρατούν δυο, τρεις μέρες. 'Επειτα ο κύριος φεύγει και όλα τα κέντρα στην 'Ακτή σου κλείνουν την πόρτα κατ'αμυντρα... Δεν άφηνα έγω έτσι μια τακτική δουλειά για να παίξω σ'αυτήν κ. 'Αρκάντιν για τρεις μέρες.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΘΥΜΑΣΤΕ ΠΟΤΕ;

... ή ξέρετε ποτέ κυκλοφορούσε αυτό το αυτοκίνητο και τί κατόρθωμα επέτυχε;

... το ίδιο αυτοκίνητο που χρησίμευε ως μεταφορά για τον Γκράντ Μπράντ στο έργο του «Οι δέκα χρόνια που χάθηκαν».

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 12

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΗΜΑ. 2. ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ. 3. ΡΩ — ΡΙ — ΜΠΡΑΝΤ. 4. ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ — ΤΕ. 5. ΜΠΛΑΝΣ — ΤΟΚ. 6. ΑΕΙ — ΝΙΚΑ. 7. ΟΡΟΠΕΔΙΑ — ΠΡΟ. 8. ΔΙΑΒΟΛΟΥ. 9. ΝΑΣΕΡ — ΣΑΤΙΝΕ. 10. ΤΡ (ΤΑΥΡΩ) — ΡΑ-Ι-Τ — ΡΑΝ. 11. ΤΩΡ — ΟΡΑ — ΚΓ'. 12. ΜΙΣΕΛ ΜΟΡΓΚΑΝ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΠΑΡΑΜΑΟΥΝΤ. 2. ΩΜΠΕΡ — ΑΡΤΙ. 3. ΡΕ — ΦΛΙΟΥΣ — ΩΣ. 4. ΑΓΡΙΑ — ΕΡΡΕ. 5. ΣΚΙΑΝ — ΕΔΡΑ. 6. ΤΛ' — ΡΣ — ΔΙ' — ΜΟΙ. 7. ΡΗΜΑ — ΠΙΑΣΤΡΟ. 8. ΑΜΠΟΤ — ΑΒΑ — ΑΡ. 9. ΤΑΡΣΟΝ — ΤΟ. 10. ΗΤΑ — ΚΙΠΛΙΝΓΚ. 11. ΜΩΝΤ — ΚΡΟΝΑΚΑ. 12. ΑΝΤΕΝΑΟΥΕΡ.

ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 12

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τας λέξεις: ΑΠΟΣΤΡΟΦΗ — ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ — ΑΠΑΓΩΓΗ — ΩΣ — ΟΣ = 47 βαθμούς.

Ποιος επέτυχε άραγε επίσης 47 βαθμούς με τας λέξεις: ΑΝΑΓΩΓΟΣ — ΠΡΟΦΗΤΑΣ — ΑΠΡΟΣΩΠΟ — ΣΜΙΛΗ — ΕΥ;

Ίδου και μερικά άλλα λέξεις: ΑΝΑΛΗΘΕΣ — ΠΟΡΠΗΣ — ΘΑΣΙΟΣ — ΛΑ-Ι-ΟΣ — ΑΓΛΑΟΣ — ΠΡΟΜΗΘΕΑ — ΑΣΗΜΟΣ — ΠΡΩΩΣΙΣ.

ΠΟΣΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 12

Ή δεύτερη εικόνα διαφέρει από την πρώτη στα εξής σημεία:

1. Το μαστίγιον. 2. Οι σκιές του υποκαμίσου. 3. Το καπέλλο. 4. Το μαντήλι. 5. Το γελέκο. 6. Ή ζώνη και 7. Το άσπέρι του κάου-μπού που δεν είναι πάνω στο άλογο. 8. Το πίσω πόδι του πτηνού. 9. Τα φτερά στο κεφάλι και 10) Στο λαιμό του πτηνού. 11. Ή σέλλα. 12. Ή ουρά. 13. Το χαλινάρι. 14. Ή χαίτη και 15. Ή κάθε όπλη του αλόγου. 16. Οι σκιές που υπάρχουν στα πόδια του πτηνού. 17. Το φύλλωμα του φυτού.

Ο «'Ανατομικός πόλεμος»

(Συνέχεια από σελ. 33)

σεως που θα άρχιζαν αναπόφευκτα με την παρουσία των τριών στάρ.

Έν τώ μεταξύ, το άγγλικό περιοδικό δημοσίευσε δηλώσεις της Σοφίας για την Λολλό που πρόδιδαν άγένηια και θράσος. «Ή Λολλό, είπε, δεν μπορεί να κάνει την κυρία γιατί έχει τόσο χωριάτικη εμφάνισι που δεν πείθει κανένα». Ή Λολλό, έξω φρενών, έδηλωσε πως από μία γυναίκα τόσο κακή όσο ή Σοφία ήταν φυσικό να λεχθούν αυτά. Ο Μίρκο, ο αναπόφευκτος σύζυγος της Λολλό, πρόσθεσε ότι πιθανόν ή Σοφία να μην τα έπτε ακριβώς έτσι, αλλά ότι δεν θα είναι συνηθισμένη στο πως πρέπει κανείς να φέρεται στον Τύπο και τι δηλώσεις να κάνει, ώστε να μη γράφουν κατόπιν ψέματα και υπερβολές, αλλά κι' αυτός είναι μάλλον πεπεισμένος ότι ή Σοφία τα έπτε. «Τελικά, λέει ή

Λολλό, το κοινό θα δώσει την τελευταία άπάντησι στην περιέργη αυτή μάχη». Το κακό όμως είναι ότι το κοινό είναι άστατο και σήμερα θέλει την Σοφία, ακριβώς όπως χθές ήθελε την Τζιζι. 'Αλλωστε ή Σοφία έκανε και μερικές καλές ταινίες, ενώ ή Λολλό είχε μετριωτάτη έπιτυχία στο «Ή ωραιότερη γυναίκα του κόσμου». Πάντως, είναι πολύ ωρίς για να αποφασίσωμε έμεις ποιά θα είναι ή έκβασις του ανατομικού πολέμου. Στην 'Αθήνα δεν έχουν εμφανισθί πολλές ταινίες της Σοφίας. Ή Λολλό παραμένει ή εύνοομένη. Έξω, όμως, οι γνώμες φαίνεται πως κλίνουν μάλλον προς τη Σοφία... 'Αρκεί ως εδώ, γιατί, έτσι, μπορεί να συνεχίσωμε έπ' άπειρον. Ή έκλογη είναι προσωπική υπόθεσις και ο καθένας μας πρέπει ν' αποφασίση μόνος και για λογαριασμό του...

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Είς την σελ. 41 παραθέτομεν τας διαφημίσεις που έχουν άρχισεί να δημοσιεύονται είς τα ύπ' αριθ. 8 και 9 τεύχη των ΕΙΚΟΝΩΝ και συνεπώς λαμβάνουν μέρος είς τον διαγωνισμόν διά την ωραιότεραν διαφήμισιν. Συμπληρώσατε το δημοσιευόμενον είς την σελ. 41, Α' Δελτίον συμμετοχής είς τον διαγωνισμόν. Είς τα έπόμενα τεύχη θα παρουσιάζωμεν τας υπολοίπους διαγωνιζόμενας διαφημίσεις.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΤΟΥ ΤΥΣΑΛ

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

(Γωνία 'Ελ. Βενιζέλου — Πατησίων)

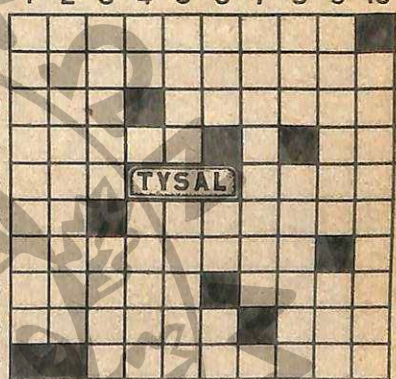
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. «'Οποιας φοβάτ' αληθινά, όλο και...» λέγει μία παροιμία μας.
2. Ο κάτοικος μίας ηπείρου (δημ.).
3. Ένα χρώμα — Ένα από τα συνθετικά του χαλβά.
4. Με την υπόμνησιν συγγένης — Έκαμε τον Έρμη φονιά.
5. Είφος των πρώων (δημρ.) — Έλληνικόν άκρατήριο.
6. Σύμπησις διεθνώς γνωστού πυγμαχικού όρου — Έταλος φιλέλλη προσφάρας πολλας υπηρεσίας κατά τον Άγωνα.
7. Παλαιόν έκκλησιαστικόν αξίωμα, αλλά και... ένας ύπουργός της κυβερνήσεως.
8. Κωμόπολις της Μεγαλοπόλεως του νομού Άρκαδίας, γνωστόν θερετρον — Γερμανός άστρονόμος, διατελέσας πρώτος διευθυντής του Άστεροσκοπείου μας.
9. Έλβετική πόλις, πρωτεύουσα του Καντονίου της Αργοβίας — Δοτική μίας αναφορικής αντανύμιας.
10. Νομισματική μονάς των Ρωμαίων.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Σ' όλα θα βρήτε το ΤΥΣΑΛ... για το λαιμό σας.
2. Ή μεγαλύτερας αξίας μετοχή που υπάρχει... δια κάθε οικογένειαν.
3. Διά της Βρέμης διεργόμενος ποταμός της Γερμανίας — Είναι το βάρος ενός αυτοκινήτου ως προς το φορτίον του.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

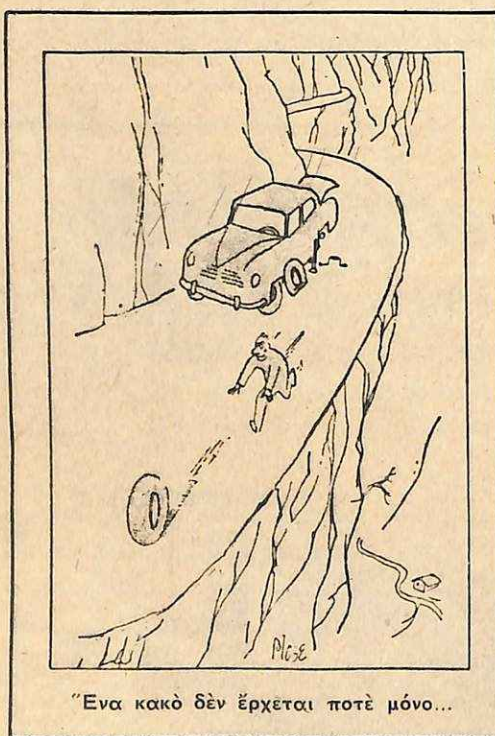

4. Γαλλικός νόμος ή νότα αντίστροφας — Μέλας ίππος.
5. Γυναικείον όνομα (δεν.) — Πηγάει εκ των ΝΑ κλιτύων του Σκάβρου και χύνεται είς τον Θερμαϊκόν.
6. Οργανισμός κοινής άφελείας — Κινεζική μονάς — Τετρακόσια ένα άριθμητικώς, ή δίφθογγος, άπαστρόφος.
7. Πατήρ του άγίου Ιωάννου του Βαπτιστού.
8. Δοτική άριθμητικού επιθέτου — Τα γαστρίμια (καθαρ.).
9. Έλληνική θάλασσα — «Τό κάθε... δεν βαρεί» (παροιμ.).
10. Έπέτυχαν την ίδρυσιν Έβραϊκού κράτους (γεν.).

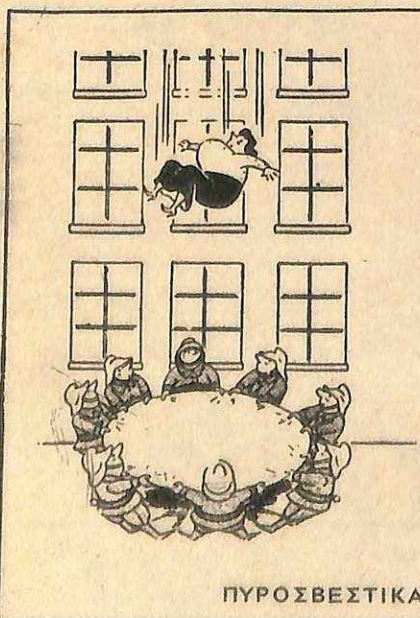
ΧΙΟΥΜΟΡ

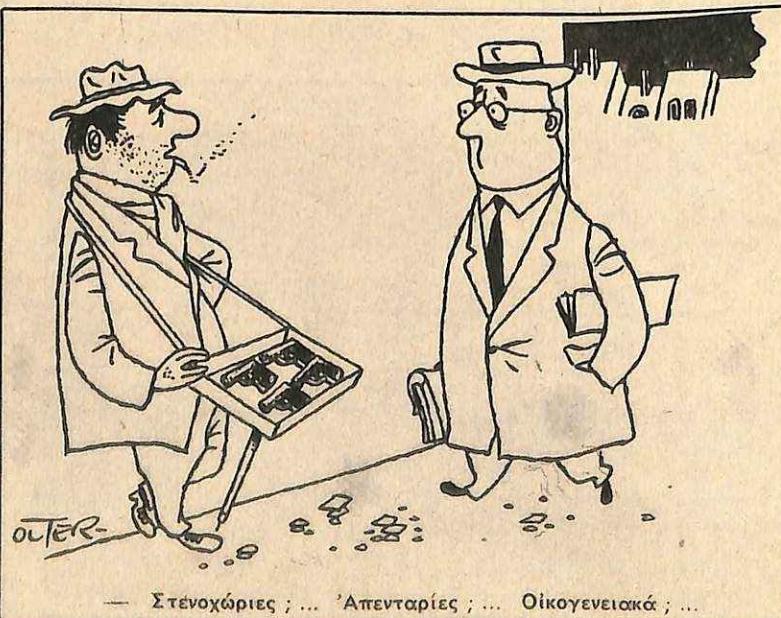
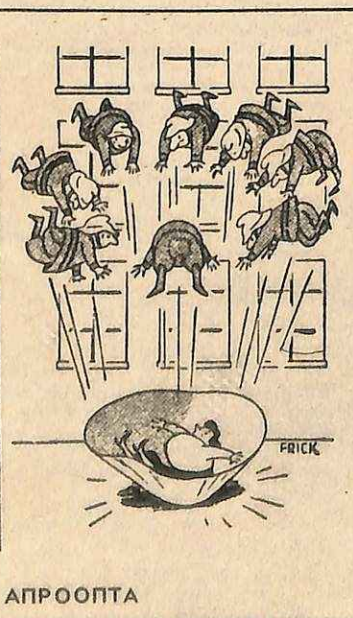
ΚΑΜΟΥΦΛΑΖ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

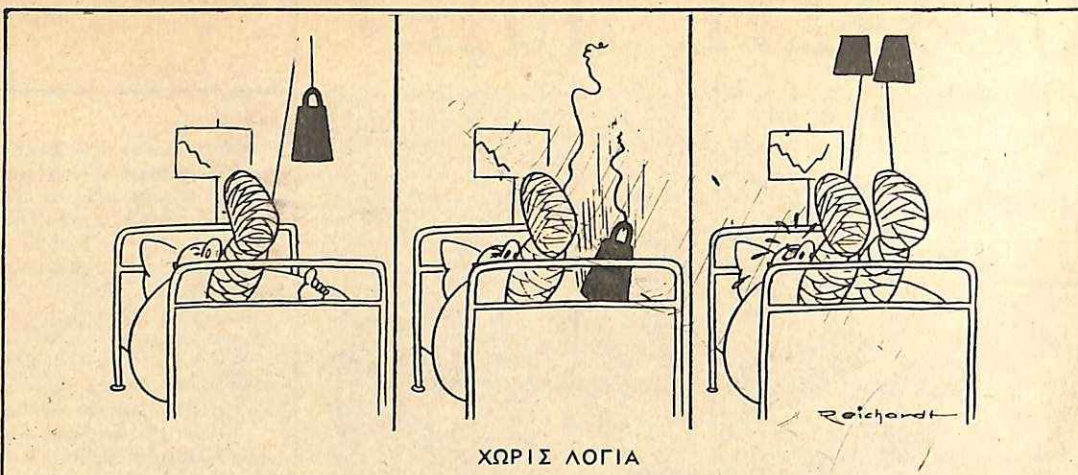
"Ένα κακό δεν έρχεται ποτέ μόνο..."

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ

— Στενοχώριες ; ... 'Απενταρίες ; ... Οικογενειακά ; ...

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

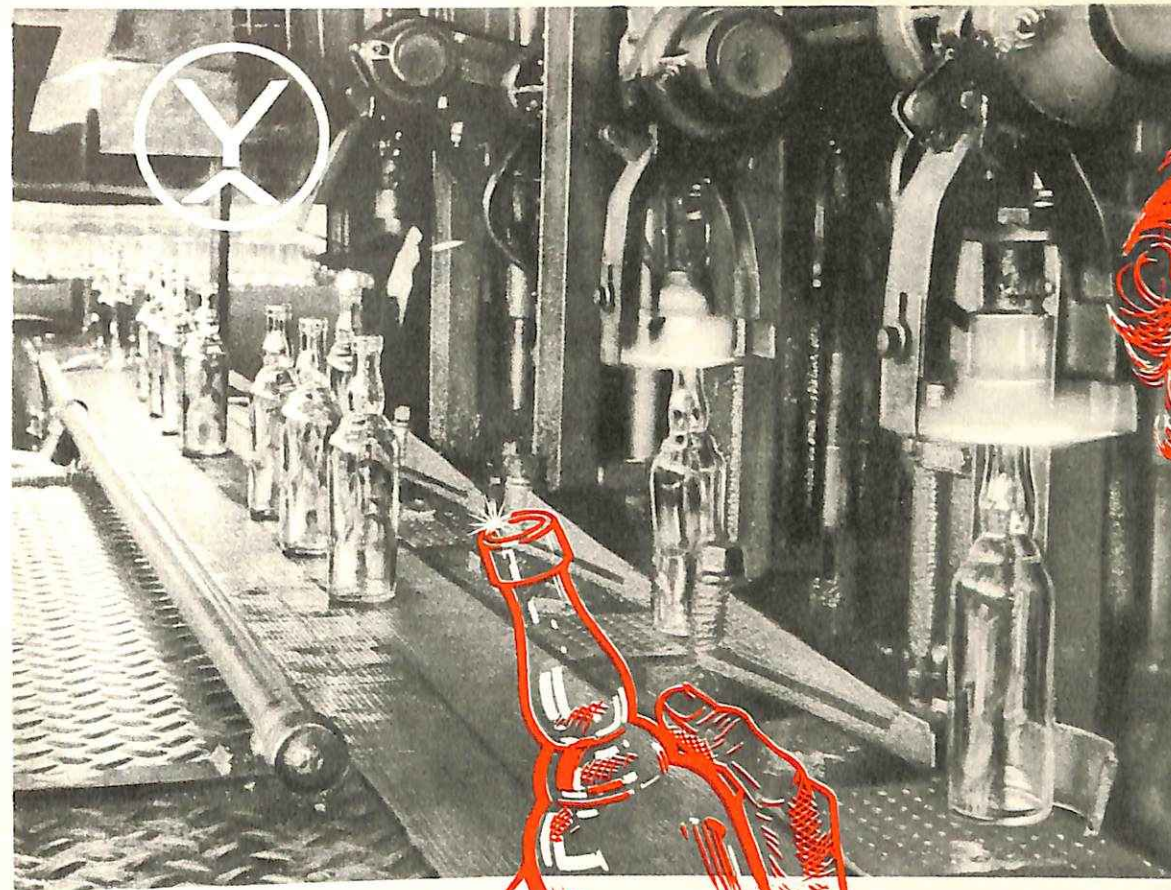
ΦΥΛΑΚΕΣ ΣΤΟ ΤΟΜΠΟΥΚΤΟΥ

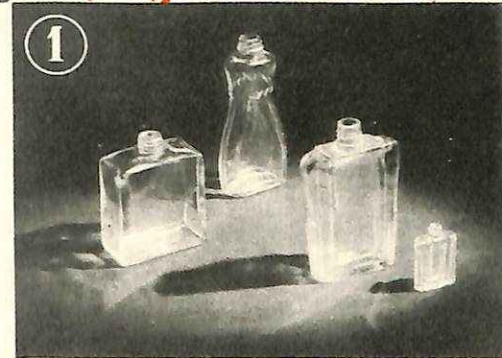
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

—Σε παρακαλώ, μαμά, τὰ καταφέρνω μόνος μου

Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΦΙΑΛΩΝ. (Απόδοσις μέχρι
60.000 τεμάχια ημερησίως).

“Η πολύτιμος πείρα 41 ἐτῶν δημιουργικῆς ἐργασίας εἰς τὴν
ὕαλουργία καὶ τὰ πλέον σύγχρονα ἐπιστημονικά καὶ τε-
χνικά μέσα πού διαθέτομεν σὰς δίδουν σήμερα τὴν δυνα-
τότητα νὰ ἐμπιστευθῇτε τὰς παραγγελίας σας εἰς τὸ με-
γαλύτερο βιομηχανικὸ ὄργανισμὸ τῆς χώρας.
Ἀσύγκριτος εἰς δυνατότητα παραγωγῆς καὶ ἀσυναγώνι-
στος εἰς ποιότητα.

ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΑ ΕΙΔΗ ΦΙΑΛΩΝ

- 1 ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΪΑΣ 3 ΠΟΤΟΠΟΙΪΑΣ
- 2 ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ 4 ΓΑΛΑΚΤΟΣ & ΑΕΡ. ΠΟΤΩΝ

Ἐπίσης εἰς τὸ ὑαλουργεῖον τῆς Ἑταιρίας παράγονται

- ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΚΟΙΝΟΙ - ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΙ - ΛΕΙΑΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
- ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ • ΣΩΛΗΝΕΣ • ΥΑΛΟΒΑΜΒΑΕ
- ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΟΙΝΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ & ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
- ΒΑΖΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

“ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ”

1956 ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ 1956

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:

ΕΚ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ:

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ	26	ΙΟΥΛΙΟΥ	9
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	23	ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	4
ΜΑΡΤΙΟΥ	26	ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	31
ΑΠΡΙΛΙΟΥ	22	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	27
ΜΑΪΟΥ	18	ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	25
ΙΟΥΝΙΟΥ	13	ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	23

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	10	ΙΟΥΛΙΟΥ	22
ΜΑΡΤΙΟΥ	8	ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	18
ΑΠΡΙΛΙΟΥ	10	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	14
ΜΑΪΟΥ	5	ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	11
ΙΟΥΝΙΟΥ	1	ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	8
ΙΟΥΝΙΟΥ	27	ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	7

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ